

Έγκλημα στην Πύλο

Ένοχοι κράτος και ΕΕ

Σιωπή από κυβέρνηση, άταφα είναι 18 θύματα!

> σελ. 18

Αντί για λύσεις, ο Α. Γεωργιάδης στοχοποιεί υγειονομικούς

> σελ. 17

Ο Μάνος και τα «παιδιά κάτω στον κάμπο»

> σελ. 21

► Εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής κομμουνιστικής Αριστεράς

► www.prin.gr

€ 2

PRIN

► ΣΑΒΒΑΤΟ 15 - ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

ΕΤΟΣ 34° ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 1.672

Νέα φάση με διπλή ήττα κυβέρνησης-συναίνεσης

15.700 νεκρά παιδιά στη Γάζα

Τουλάχιστον 64 παιδιά έχασαν τη ζωή τους σε προσφυγικό καταυλισμό, το περασμένο Σάββατο, ενώ συνολικά τα νεκρά παιδιά στη Γάζα ξεπέρασαν τα 15.700, σύμφωνα με το γραφείο Πληροφόρησης στη Γάζα. Σε πρόσφατη έκθεση του ΟΗΕ γίνεται λόγος για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας εξαιτίας της λιμοκτονίας, των μαζικών συλλήψεων, των δολοφονιών και των ακρωτηριασμών δεκάδων χιλιάδων παιδιών από τους σφοδρούς βομβαρδισμούς. Επιπλέον, έκθεση του υπουργείου Υγείας στη Γάζα επισημαίνει πως έχουν μολυνθεί από ιό της ηπατίτιδας 71.338 Παλαιστίνιοι και περίπου 60.000 έγκυες κινδυνεύουν να αποβάλλουν. Οργή προκαλούν τα διεθνή συμποσία «για την ειρήνη», όπως αυτό που ξεκινάει τη Δευτέρα, στα οποία κανείς δεν ακούει, κανείς δεν κάνει τίποτα για τις κραυγές των παιδιών στη Γάζα.

Χαστούκι στη ΝΔ στις ευρωεκλογές. Τέλος το «41%» αλλά ο Κ. Μητσοτάκης επιμένει αντιλαϊκά, όπως έδειξε και ο ανασχηματισμός. Αποτυχία για ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ, που προκαλεί έντονες διεργασίες.

Από έκρηξη διαμαρτυρίας, απογοήτευσης και αποστασιοποίησης από τα κυρίαρχα αστικά κόμματα σφραγίστηκαν οι ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιουνίου. Μπαίνουμε σε νέα φάση, καθώς αμφισβητείται η ισχύς της κυβέρνησης της ΝΔ και δεν υπάρχει αστική εναλλακτική λύση, η οποία «μαγειρεύεται». Βασικό ζητούμενο τώρα είναι η αντεπίθεση του κινήματος και της μαχόμενης αντικαπιταλιστικής Αριστεράς για να αποκρούσουν τις αντεργατικές αναδιαρθρώσεις και να επιβάλλουν κατακτήσεις, για να ανατρέψουν την πολιτική κεφαλαίου, ΕΕ και ΝΑΤΟ και την κυβέρνηση που την υλοποιεί. Αναγκαία η συνολική ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς.

>>> σελ. 3, 4, 5

Φάκελος

Γράφουν: Γ. Ελαφρός, Χ. Κρανάκης, Γ. Κρεασίδης, Π. Ξοπλίδης, Γ. Παυλόπουλος, Δ. Σταμούλης, Μ. Συριόπουλος

Ευρω-κάλπες: Η μεγάλη αποστοίχιση

Το αίνιγμα της αποχής και η κρίση πολιτικής εκπροσώπησης. Ανησυχητική άνοδος της ακροδεξιάς. Ανεβασμένο το ποσοστό του ΚΚΕ, χωρίς, όμως, πνοή ανατροπής. Αντοχή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δυνατότητες κόντρα στα ελλείμματα. Πολιτικός σεισμός στη Γαλλία, προβληματικό το Νέο Λαϊκό Μέτωπο. >>> σελ. 7-13

editorial

Λεφτά υπάρχουν...
για τους δανειστές!

«Δεν θα πατήσουμε φρένο, αλλά γκάζι, θα προχωρήσουμε στις μεγάλες αλλαγές», είπε λίγο μετά το κακό για τη ΝΔ εκλογικό αποτέλεσμα, ο Κ. Μητσοτάκης. Και λίγες μόλις μέρες μετά, η κυβέρνηση έδειξε ποιους θα... ενισχύει τελικά: Όχι τον λαό αλλά τους δανειστές! Από το φθινόπωρο θα προχωρήσει στην πρόωρη αποπληρωμή των δανείων του πρώτου μνημονίου, όπως ανακοίνωσε. Ποιο ΦΠΑ στα τρόφιμα, ποιες αυξήσεις στους μισθούς, ποια ανακούφιση σε φόρους. Αυτό που ιεραρχούν, είναι να «σκάσουν» 8 δισ. ευρώ στους δανειστές και για τον σκοπό αυτό θα σπάσουν τα ταμειακά αποθεματικά, θα πάρουν από το λεγόμενο «μαξιλάρι» που έφτιαχναν με τα πλεονάσματα, ακόμα και νέα δανεικά θα λάβουν. Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που γίνεται κάτι τέτοιο αλλά η τέταρτη! Και μάλιστα «συνένοχος στο έγκλημα» είναι και ο ΣΥΡΙΖΑ, καθώς το πρώτο αίτημα πρόωρης αποπληρωμής είχε θέσει το 2019 επί Θητείας Τσακαλώτου!

Η κυβέρνηση είναι δεδομένο ότι «δουλεύει» για τις τράπεζες, τις βιομηχανίες ενέργειας, τις κατασκευαστικές, τον κόσμο του κεφαλαίου. Ουδόλως την ενδιαφέρει πώς τα βγάξει πέρα ο κόσμος της δουλειάς. Περιφρονεί ακόμα και τα στοιχεία της Eurostat που δείχνουν ότι ένας στους τέσσερις ανθρώπους στην Ελλάδα ζει στο όριο της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Η χώρα μας είναι η 4η φτωχότερη στην ΕΕ. Το 26% του πληθυσμού της (2,4 εκατομμύρια) διαβίει σε νοικοκυριά που αντιμετωπίζουν φτώχεια ή ακραία υλική και κοινωνική αποστέρωση. Τα νοικοκυριά που δυσκολεύονται να πληρώσουν δάνεια, ενόικια και λογαριασμούς, αυξήθηκαν σε 47% από 29,1% το 2022. Μόνο με ξεσηκωμό και αγώνες μπορούμε να πάρουμε από τον πλούτο που παράγουμε, όχι από τις κάλπες και τα παρακάλια!

Αιμιλία Καραλή

Τι γίνεται, όμως, όταν εκατομμύρια άνθρωποι αρνούνται κάθε λογική επεξεργασία των συνθηκών της ζωής τους· όταν τους εφιάλτες μιας περιορισμένης ζωής τους λογαριάζουν για όνειρα ευζωίας· όταν δεν συνειδητοποιούν τους πραγματικούς πολιορκητές της ζωής τους;

Κατάσταση
πολιορκίας

Σύμφωνα με τη νομική ορολογία «κατάσταση πολιορκίας», δηλαδή προσωρινή αναστολή σημαντικών διατάξεων του συντάγματος (άρθρο 48), μπορεί να κηρύξει η Βουλή μετά από πρόταση της Κυβέρνησης σε περιπτώσεις όπου από εξωτερικούς ή εσωτερικούς παράγοντες τίθεται σε κίνδυνο η εθνική ασφάλεια της χώρας. Τυπικά δεν εφαρμόστηκε ποτέ από τότε που τέθηκε σε ισχύ το Σύνταγμα του 1975. Δεν υπήρξε κανένας λόγος να «πολιορκηθούν» οι «πολιορκημένοι» από την στέρηση δικαιωμάτων στην εργασία, στην υγεία, στην παιδεία. Δεν απειλείται, όπως γνωρίζουμε, καμιά εθνική ασφάλεια από την απουσία τους.

Η «κατάσταση πολιορκίας» ως συνθήκη ύπαρξης των ανθρώπων μέσα στον φόβο και στην απειλή έχει απασχολήσει και την τέχνη σε μια σειρά έργων με αυτόν τον τίτλο. Ο Αλμπέρ Καμύ στο ομώνυμο θεατρικό του έργο, λίγο μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο (1948) δείχνει τον χειρισμό των ανθρώπων με αυτά τα μέσα. Η Ρένα Χατζηδάκη γράφει επί δικτατορίας κατά την τετράμηνη παραμονή της στις γυναικείες φυλακές Αβέρωφ ένα πολύστιχο ποίημα που μελοποιήθηκε από τον Μίκη Θεοδωράκη και συνδέθηκε με τον αντιδικτατορικό αγώνα, αν και η ίδια το χαρακτήρισε «ερωτικό και αισιόδοξο». Ο Κώστας Γαβράς το 1973 γυρίζει ταινία όπου καταγγέλλει τις επεμβάσεις των ΗΠΑ σε χώρες της Λατινικής Αμερικής. Και ο Παλαιστίνιος Μαχμούντ Νταρουίς κάτω από αυτόν τον τίτλο στεγάζει τα ποιήματα που έγραψε τον Ιανουάριο του 2002 αποκλεισμένος στην Ραμάλα από την επίθεση του ισραηλινού στρατού.

Όλα τα προηγούμενα έργα συνδέονται με άμεσες και ορατές μορφές «πολιορκίας». Και η δημιουργία τους αποτελεί την «έξοδο» από αυτήν κατά τον τρόπο με τον

Σε μια τέτοια
εποχή,
που ξαναθυμίζει
άλλες σκοτεινές,
η «πολιορκία»
της «πολιορκίας»
είναι μονόδρομος

οποίο ο Διονύσιος Σολωμός την αποτύπωσε στους *Ελεύθερους Πολιορκημένους*: «με λογισμό και μ' όνειρο».

Τι γίνεται, όμως, όταν λείπει ο λογισμός και το όνειρο; Όταν κοινωνίες ολόκληρες, εκατομμύρια άνθρωποι αρνούνται κάθε λογική επεξεργασία των συνθηκών της ζωής τους· όταν τους εφιάλτες μιας ζωής περιορισμένης τους λογαριάζουν για όνειρα ευζωίας· όταν δεν συνειδητοποιούν τους πραγματικούς πολιορκητές της ζωής τους; «Μάθαινε και τ' απλούστερα» προέτρεπε κάποτε ο Μπρεχτ όσους και όσες δεν όριζαν την ίδια τους την ζωή: «Ελεγε το λογαριασμό/ εσύ θα τον πληρώσεις./Εσύ πρέπει να πάρεις την εξουσία».

Η πλειονότητα παραδίδει πλέον την εξουσία σε όσους ανεξέλεγκτα διαμορφώνουν τους λογαριασμούς, τις τιμές των προϊόντων που καταναλώνουν, τους μισθούς τους. Ελάχιστοι βλέπουν την ανεξέλεγκτη κερδοφορία των επιχειρήσεων σε βάρος τους. Σπανίως αναρωτιούνται για την ποιότητα και τις συνθήκες της εκπαίδευσης, την κατάσταση των δομών υγείας, τις αιτίες επιδείνωσης του οικοσυστήματος. Κι αν σιχτηρίσουν για την ακρίβεια θα περιοριστούν τελικά στο φθηνότερο, θα κόψουν από «πολυτέλειες», όπως η ψυ-

χαγωγία. Και καθώς κλείνονται στα σπίτια έχουν τους «Μεγάλους Αδελφούς» (και «Μεγάλες Αδελφές») να τους διδάσκουν πώς να συλλαβίζουν την ζωή τους: ποιος είναι ο φίλος, ποιος ο εχθρός, από τι κινδυνεύουμε και το ποιος ή ποια θα μας σώσει.

Εκπαιδεύονται στο μίσος με το μίσος. Εχθρεύονται κάθε τι που ταράζει την «ψυχή», το βόλεμα, τη συνήθεια. Επιτίθενται με λόγια και με πράξεις εναντίον του ασθενέστερου, του πιο αδύναμου, του διαφορετικού. Γι' αυτούς το μίσος είναι η δύναμη που καλύπτει την απουσία γνώσης αλλά και την αδιαφορία γι' αυτήν. Είναι πλέον τρόπος ύπαρξης και αυτοπροσδιορισμού.

Όχι *Ελεύθεροι*, αλλά *Σκλάβοι Πολιορκημένοι*, σαν εκείνους του Κώστα Βάρναλη που δεν μπορούν να αναγνωρίσουν την σκλαβιά τους, γίνονται φίλοι με τα δεσμά τους και καμαρώνουν γι' αυτά. Συγκατοκούν με στερεότυπα, προκαταλήψεις, θεωρίες συνωμοσίας, φόβους. Συμβιώνουν με τον θάνατο της ανθρωπιάς, της αλληλεγγύης. Ταυτίζουν το δικαίωμα με το «γούστο μου και καπέλο μου», το δίκαιο με την εκδίκηση, την δικαιοσύνη με την κυριαρχία των πιο σκοτεινών πλευρών του εαυτού τους.

Σε μια τέτοια εποχή, που ξαναθυμίζει άλλες σκοτεινές για όσους και όσες έχουν μια στοιχειώδη ιστορική γνώση και συνείδηση, η «πολιορκία» της «πολιορκίας» είναι μονόδρομος. Όχι με την καλοσύνη, αλλά με την επιμονή για την δημιουργία μιας κατάστασης «που να κάνει την καλοσύνη περιττή», την «αγάπη για λευτεριά περιττή» και «να μεταβάλλει το παράλογο στον άνθρωπο/ σε μια επιχείρηση κακή!». Για να μην υπάρχουν πολιορκητές και πολιορκημένοι, μόνο κοινωνικοί άνθρωποι σε μια κατάσταση όπου «η ελευθερία του ενός θα είναι όρος και προϋπόθεση για την ελευθερία του άλλου». Κόπος βαρύς και ωραίος.

Κάθε άλλο παρά μια αδιάφορη πολιτικά διαδικασία ήταν εν τέλει οι Ευρωεκλογές. Τα αποτελέσματά τους διαβάζονται τόσο από την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση, όσο και από τα λαϊκά στρώματα, οδηγώντας σε συμπεράσματα και πυροδοτώντας εξελίξεις στην εγχώρια και ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, καταγράφηκε η δυσαρέσκεια των λαών στην πολιτική που ακολουθεί η ΕΕ με την εμπλοκή στις πολεμικές αντιπαραθέσεις στην περιοχή, με την όξυνση του κοινωνικού ζητήματος και της ακρίβειας σε όλα τα βασικά αγαθά (ενέργεια, τρόφιμα, κλπ), με την απουσία θετικής προοπτικής για τα λαϊκά στρώματα. Στην Ελλάδα έχουμε μια βαριά ήττα της ΝΔ με το ποσοστό της να πέφτει στο 28% με απώλεια σχεδόν ενός εκατομμυρίου ψήφων σε σχέση με τις βουλευτικές του προηγούμενου έτους. Η κυβέρνηση φαίνεται να πληρώνει τη διαρκή αύξηση της ακρίβειας, την προσπάθεια συγκάλυψης του εγκλήματος στα Τέμπη, το φορολογικό νομοσχέδιο που χτύπησε τους ελεύθερους επαγγελματίες. Βέβαια, η ήττα αυτή είναι μισή, καθώς η ΝΔ όχι απλά δεν νιώθει προς το παρόν απειλή από κάποια άλλη πολιτική δύναμη, αλλά πολύ περισσότερο δεν διαφαίνεται στον ορίζοντα ένα πολιτικό σχέδιο που θα συγκρουστεί με την αστική πολιτική και θα φέρει τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα στην επιφάνεια.

Την ουσιαστική συμπολίτευση με την πολιτική της ΝΔ πληρώνουν και οι δυνάμεις των ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ, που παρά την μεγάλη πτώση του κυβερνώντος κόμματος, ακόμα και το άθροισμα των ποσοστών τους δεν αρκεί για να το ξεπεράσει. Σε ακόμα πιο ρηχά νερά κινήθηκαν η Νέα Αριστερά και το ΜΕΡΑ25 που παρά την τωρινή ή και πρόσφατη κοινοβουλευτική τους εκπροσώπηση δεν κατάφεραν να ξεπεράσουν το 3%. Τα αποτελέσματα φαίνεται να επιταχύνουν τις εξελίξεις στον χώρο της κεντροαριστεράς με τα σενάρια για συνεργασίες να πληθαίνουν ώστε να σχηματιστεί ένας δεύτερος αξιόπιστος πυλώνας του αστικού συστήματος.

Η επικίνδυνη άνοδος της ακροδεξιάς εμφανίζεται σε όλη την Ευρώπη, αλλά και στη χώρα μας, με πιο εντυπωσιακό την τέταρτη θέση της Ελληνικής Δύσης του Κυριάκου Βελόπουλου. Από τη μία, η άνοδος αυτή οφείλεται σε μια δεξιά μετατόπιση της πολιτικής ατζέντας της κυρίαρχης αστικής πολιτικής, με την όξυνση των εθνικισμού, του ρατσισμού και του σεξισμού, από την άλλη, όμως, οφείλεται και στη διαμαρτυρία λαϊκών στρωμάτων απέναντι στην εξαθλίωση της ζωής τους, που τη συνδέουν με τις κατευθύνσεις της ΕΕ και των κυρίαρχων κομμάτων εξουσίας, στρώματα που δεν βλέπουν πραγματική πρόταση αμφισβήτησης από την κυρίαρχη αριστερά.

Το αποτέλεσμα της Κυβέρνησης αναδεικνύει ότι παντοκρατορία της ΝΔ δεν υπάρχει και ότι το 41% που λάνσαρε

Με την αριστερά που δεν μασάει τα λόγια της

Επόμενη μέρα

Φοίβος Λιναρδάτος

► Νέες δυνατότητες για αντεπίθεση του κινήματος, εν μέσω φθοράς της κυβέρνησης

δεν συνεπαγόταν ταύτιση με την πολιτική που ασκούσε. Από την πλευρά της προσπαθεί να παρουσιάσει ότι η ήττα της προέρχεται κυρίαρχα από τα δεξιά της και άρα πρέπει να συνεχίσει πιο επιθετική πολιτική, υποτιμώντας τη λαϊκή δυσαρέσκεια για την χειροτέρευση των όρων ζωής και τη φθορά που είχε από τις κινηματικές αντιστάσεις ειδικά της νεολαίας το προηγούμενο διάστημα. Όπως, όμως, και να παρουσιάσει το αποτέλεσμα η ΝΔ και όσο και αν προβάλλει ότι μέχρι το 2027 θα υπάρχει κανονικότητα με συνέχιση αυτής της πολιτικής, είναι δεδομένο ότι με την πτώση της αναδεικνύονται δυνατότητες για τους αγώνες να μπουκωθούν. Δυνατότητες για αντεπίθεση του λαϊκού και εργατικού κινήματος για την υπεράσπιση των λαϊκών δικαιωμάτων και διεκδίκηση κατακτήσεων στο επόμενο διάστημα και όχι με αναμονή των επόμενων εκλογών.

Οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς πρέπει να προετοιμαστούν για την επόμενη μέρα. Το αποτέλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΙΑ απέχει από την αναγκαία έκφραση μιας ανατρεπτικής πρότασης στο σήμερα, ανέδειξε όμως σε μια εκλογική μάχη που έγινε προσπάθεια να κρατηθεί η πολιτική συζήτηση μακριά από τα βασικά επίδικα και τον ρόλο της ΕΕ σε αυτά, ότι υπάρχει ένα πρωτοπόρο δυναμικό που μπορεί να γίνει η αφετηρία μαζικοποίησης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η αριστερά δεν πρέπει να δει τα αποτελέσματα των εκλογών μωλωπικά. Ήδη έχουν αρχίσει οι φωνές και στην Ελλάδα, αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρώπης για πλατιά μέτωπα της κεντροαριστεράς που θα συναρπαστούν απέναντι στην άνοδο της ακροδεξιάς. Όσο, όμως, η αριστερά δεν απαντάει επιθετικά και ανατρεπτικά, όσο φοβάται να αντιπαραθεθεί με την ΕΕ συνολικά αλλά και στις επιμέρους κατευθύνσεις της, φοβάται να μιλήσει για την ανάγκη να χάσει το Κεφάλαιο και η ανάπτυξη του για να κερδίσουν τα εργατικά συμφέροντα, φοβάται να προβάλλει τη δυνατότητα μιας άλλης κοινωνίας, τόσο η ακροδε-

ξιά με την ψευδο-αντισυστημική της ρητορεία θα κερδίζει και θα μοιάζει στα μάτια των πιο φτωχών στρωμάτων ως το μοναδικό αντίπαλο δέος στην ασκούμενη πολιτική.

Η αριστερά μπροστά σε μια τέτοιου μεγέθους επίθεση με τις απειλές (πολεμικές, περιβαλλοντικές, κ.α.) για τη ζωή των λαών να πληθαίνουν δεν μπορεί να είναι «υπεύθυνη» στα λόγια και την πράξη, όπως προβάλλει το ΜΕΡΑ25, ούτε να παραπέμπεται η ανατροπή στο μέλλον που τα εκλογικά αποτελέσματα θα αναδείξουν πιο δυνατό ΚΚΕ.

Χρειάζεται από αύριο κιόλας να βαθύνει και να πλατύνει η συσπείρωση γύρω από ένα μέτωπο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Για μια αριστερά που δεν θα «μασάει τα λόγια της» με ενδιάμεσες λύσεις που δεν πείθουν το λαό, αλλά και με μια πρακτική που θα αναδεικνύει ότι παλεύουμε με ανατρεπτικό τρόπο στο

σήμερα για να πετύχουμε νίκες για τον λαό και τη νεολαία. Μια τέτοια αριστερά που δεν θα περιμένει τις επόμενες εκλογές, αλλά θα προκαλέσει την αστάθεια του πολιτικού συστήματος από την επόμενη μέρα θα είναι πραγματικά χρήσιμη για τον λαό.

Αριστερά αντικαπιταλιστική, με γραμμή ανατροπής και όχι αναμονή για το... 2027

Από σπόντα

*** Εξαιρετική ερμηνεία αυτή που δίνουν οι περισσότερες πολιτικές δυνάμεις στην αποχή των ευρωεκλογών * «Αυτοί που πάνε για μπάνιο», «εκείνοι που δεν ενδιαφέρονται», «ο κίνδυνος για τη δημοκρατία» * Το ενδεχόμενο να έχουν, ας πούμε, αηδιάσει από τις πολιτικές τους και τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν περνάει από το μυαλό κανενός.

*** Αφήστε που αν κάποιος «δεν ενδιαφέρεται» για την πολιτική έχει τους λόγους του * Κι αυτοί οι λόγοι είναι συνήθως... πολιτικοί * Κάτι μνημόνια -λέμε τώρα- που εφαρμόστηκαν και στο όνομα της δεξιάς και στο όνομα της αριστεράς * Μπορεί πάλι και θέσεις που του φαίνονται ίδιες κι απaráλλακτες μεταξύ τους.

*** Ο Μητσοτάκης το έβγαλε φυσικά το συμπέρασμά του από τις εκλογές: «Να πατήσουμε γκάζι» * Διότι κανείς δεν δυσαρρεστήθηκε με τους φόρους, την ακρίβεια και την ιδιωτικοποίηση υγείας και εκπαίδευσης * Το πολύ πολύ κάποιος να έχουν πρόβλημα με τον γάμο για τα ομόφυλα ζευγάρια που ψηφίστηκε * Όλα τα υπόλοιπα μια χαρά.

*** Βέβαια αυτός άλλα άγχη έχει τώρα * Καθότι τα εσωκομματικά όργανα στη Νέα Δημοκρατία δεν άρχισαν ακόμη * Βλέπετε αν δεν... παίζει μπουζούκι ο Σαμαράς δεν ξεκινά η μουσική * Κι αυτός όπως ακούγεται ετοιμάζει μεγάλη συναυλία.

*** Δεν μπορείτε να πείτε, φοβηρές οι εξελίξεις στην... κεντροαριστερά * Αυτούς ντε που θα μας σώσουν από τον Μητσοτάκη * Αν δεν το καταλάβατε έχουν ανοίξει τούνελ και λαγύμια μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και Νέας Αριστεράς * Από το ένα κόμμα πας στο άλλο χωρίς να σε πάρει χαμπάρι κανένας.

*** Βλέπετε πως μέχρι τώρα «σύνορο» ανάμεσα στα κόμματα ήταν οι πολιτικές τους θέσεις * Όπως καταλαβαίνετε για να έχει ξεκινήσει τόση... βαθούρα περί συνεργασιών τέτοια «εμπόδια» δε υπάρχουν * Με αυτά θα ασχολούμαστε τώρα;

*** Πράγμα που σημαίνει πως η... Νάντια Γιαννακοπούλου, ο Δημήτρης Τζανακόπουλος παρέρια με τον ναύαρχο Αποστολάκη θα συνεννοηθούν για το πώς θα... πέσει ο νεοφιλελευθερισμός του Μητσοτάκη * Εξαιρετική η πολιτική ζωή της χώρας δεν βρίσκετε; * Και γεμάτη εκπλήξεις.

Κεντροαριστερά

Δημήτρης Τζιαντζής

Σε χύτρα ταχύτητας μαγειρεύεται η αντιδεξιό σούπα

► Ψάχνουν «χαρισματικό ηγέτη» για να καλύψει το κενό εκπροσώπησης

«**Α**ρχισαν τα όργανα» σε Κουμουνδούρου και Χαριλάου Τρικούπη καθώς στις ευρωεκλογές μεγάλωσε το κενό πολιτικής εκπροσώπησης των κοινωνικών δυνάμεων που συνθλίβονται από τις πολιτικές της δεξιάς κυβέρνησης. Παρά το γεγονός ότι η ΝΔ έχασε ένα εκατομμύριο ψήφους, ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ δεν κατάφεραν να πείσουν ότι μπορούν να πλασαριστούν ως εναλλακτική πρόταση εξουσίας. Ο Στέφανος Κασσελάκης, παραδεχόμενος την απουσία στρατηγικής, ισχυρίστηκε ότι δίνοντάς του τη δεύτερη θέση «ο λαός του έδωσε τον χρόνο να χτίσει κυβερνητική πρόταση»! Ωστόσο δεκάδες στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που είχαν σιωπήσει όλο το προηγούμενο διάστημα, αφήνοντας τον Στέφανο Κασσελάκη να διεξάγει μια ανεργμάνιστη και εντελώς προσωποκεντρική προεκλογική εκστρατεία με αμφίβολα αποτελέσματα, φαίνεται ότι ξαφνικά ξύπνησαν και άρχισαν να ζητούν διάλογο άνευ όρων και προαπαιτουμένων με το ΠΑΣΟΚ, για «προοδευτικό μέτωπο» εδώ και τώρα! Αντίστοιχες διεργασίες διεξάγονται και στο ΠΑΣΟΚ με μια σειρά στελέχη από διαφορετικές πολιτικές αφετηρίες και φράξιες,

από τον Νίκο Παπανδρέου και τον Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλο μέχρι τη Μιλένα Αποστολάκη και τον Παύλο Γερούλιανό, να θέτουν ζητήματα επανεξέτασης συμμαχιών μέχρι και ηγεσίας!

Θέση απέναντι στο «κενό εκπροσώπησης» αναμένεται να πάρει μέχρι την Κυριακή και ο Δήμαρχος Αθηναίων, Χάρης Δούκας, τον οποίο κάποιος προκρίνουν ως το πρόσωπο που μπορεί να ηγηθεί αυτού του θολού «αντιδεξιού αθροίσματος» που θα στηρίζεται από ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ αλλά και περιφερειακές δυνάμεις που υπέστησαν ήττα στις ευρωεκλογές, όπως τη Νέα Αριστερά. Το ερώτημα που βάζουν είναι αυτό της κοινής εκδή-

λωσης «απέναντι στον Μητσοτάκη ποιος», χωρίς ωστόσο να έχουν απάντηση στο ζητούμενο «ποια πολιτική πρόταση μπορεί να αντιμετωπίσει τον Μητσοτάκη». Άλλωστε, η εμπέδωση και η θλιβερή ηγεμονία της γραμμής ότι «δεν υπάρχει εναλλακτική» απέναντι στην κυρίαρχη πολιτική και τις ντιρεκτίβες του Συμφώνου Σταθερότητας έστρωσε τον δρόμο στον Κυριάκο Μητσοτάκη. Αυτό αποδείχτηκε και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο με καταβράθρωση της μεταλλαγμένης σοσιαλδημοκρατίας. Ο Σ. Κασσελάκης και ο Ν. Ανδρουλάκης φυσικά δεν δείχνουν διατεθειμένοι να κάνουν στην άκρη ώστε να αναδειχτεί «νέο χαρι-

σματικό πρόσωπο». Ο αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ ήδη απάντησε με οργή στο κάλεσμα Τεμπονέρα και Κοτσακά για προοδευτικό μέτωπο «χωρίς αποκλεισμούς», λέγοντας ότι «τα Ιουλιανά και η αποστασία δεν είναι στην κουλτούρα της Αριστεράς» και σημειώνοντας ότι όσο παραμένει επικεφαλής «σύμπραξη με το απονομιμοποιημένο μόρφωμα Νέα Αριστερά δεν πρόκειται να υπάρξει».

Σε αυτό το πλαίσιο τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ αυξάνουν την πολιτική πίεση στους βουλευτές της ΝΕΑΡ καλώντας τους να παραδώσουν τις έδρες τους, καθώς σημειώνουν ότι ο κόσμος τους γύρισε την πλάτη. Στη βάση αυτής της αντίθεσης αναμένεται να «παίξει μπάλα» ο Ν. Ανδρουλάκης που ενδέχεται να εμφανίσει τη δική του εκδοχή ενός «προοδευτικού μετώπου» με τη ΝΕΑΡ αλλά χωρίς τον Σ. Κασσελάκη. Η πρόσφατη πολιτική ιστορία ωστόσο διδάσκει ότι είναι μάλλον επιπόλαιο να βιαστεί κανείς να ξεγράψει την επιρροή των παραδοσιακών κομμάτων ενώ τα σενάρια αναδιάταξης του συστήματος σε «χύτρα ταχύτητας» και με πιέσεις «από τα πάνω» συχνά οδηγούν σε εφήμερες και αποτυχημένες τεχνητές συγκολλήσεις.

ΚΑΛΠΟΝΟΘΕΙΑ

Σκιές αλλοίωσης από τις επιστολικές ψήφους

Το σκάνδαλο με την παρακολούθηση και υπεξαίρεση προσωπικών στοιχείων Ελλήνων του εξωτερικού ήταν μόνο η αρχή. Το «καλπονοθευτικό εγχείρημα» της επιστολικής ψήφου, όπως εφαρμόστηκε στις Ευρωεκλογές, αποδείχτηκε περρίτρανα διαβλητό και ότι έγινε με γνώμονα το κομματικό συμφέρον και όχι την εξυπηρέτηση και διευκόλυνση των πολιτών! Αντί να «τιθασεύσει» την αποχή, το μόνο που κατάφερε είναι να περιορίσει την αποχή των νεοδημοκρατών!

Πώς άλλωστε εξηγείται ότι το ποσοστό της ΝΔ εκτοξεύτηκε από το 28% στην ψήφο με φυσική παρουσία στο 41% στην επιστολι-

κή ψήφο; Οι τεράστιες διαφορές γίνονται ακόμα πιο εξόφθαλμες και ανεξήγητες κατά περιοχές. Για παράδειγμα, η ΝΔ στην Α' Αθηνών φτάνει το 52,25% με επιστολική ψήφο και 30,49% στην κάλπη! Ακόμα και αν δεν έγινε «μαγειρέμα» των αποτελεσμάτων είναι φανερό ότι ο κομματικός μηχανισμός της ΝΔ είχε προνομαστική πρόσβαση και ενημέρωση για το σύστημα. Σύμφωνα με τα τελικά στοιχεία που κοινοποίησε το Υπουργείο Εσωτερικών, από τις 202.515 αιτήσεις εγγραφής στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους, ψήφισαν με επιστολικά συνολικά 178.601 ψηφοφόροι, εκ των οποίων οι 136.454 κατοικούν στην ελληνική

επικράτεια και 42.147 στο εξωτερικό. Είναι ξεκάθαρο ότι το Υπουργείο Εσωτερικών δεν φρόντισε να ενημερώσει με ακρίβεια -όπως όφειλε- τους πολίτες για την έγκυρη διαδικασία, και ότι απουσίαζε κάθε διαδικασία ελέγχου. Αποτέλεσμα ήταν χιλιάδες πολίτες να στερούνται του δικαιώματος να ψηφίσουν. Χιλιάδες ήταν οι φάκελοι επιστροφής επιστολικής ψήφου που δεν περιλάμβαναν όλα τα απαραίτητα νομιμοποιητικά έγγραφα. Επίσης, όπως κατήγγειλε το Πριν, μεγάλος αριθμός φακέλων κυρίως του εξωτερικού από Γερμανία και γειτονικές χώρες χάθηκαν στο...ταχυδρομείο και οι ψήφοι δεν έφτασαν εμπρόθεσμα στο κέντρο διαλογής.

«**Τ**ο 41% δεν υπάρχει πια σήμερα», ομολόγησε ο Κυριάκος Μητσοτάκης στη συνέντευξή του στον Άλφα την Τρίτη. Συμπληρώνοντας, βέβαια, πως αυτό «μπορεί να είναι και ανακουφιστικό» γιατί η κυβέρνησή του έχει τρία χρόνια μπροστά της για να διορθώσει την κατάσταση. Αν πάντως κρίνουμε από τον ανασχηματισμό που ανακοινώθηκε την Παρασκευή η ρότα παραμένει η ίδια. Από την Κυριακή το βράδυ, το Μαξίμου προσπάθησε να ρίξει το βάρος της ήττας στους υπουργούς, παρότι ήταν ο Μητσοτάκης που έλεγε προεκλογικά πως σε κάθε ψηφοδέλτιο της ΝΔ γράφει το όνομά του... Ενώ μέχρι πρόσφατα μιλούσαν για κυβέρνηση των αρίστων, τώρα ανακάλυψαν υπουργούς που έχουν «καβαλήσει καλάμια» (Ντόρα Μπακογιάννη) και μιλούσαν για ευρύ και δομικό ανασχηματισμό. Τελικά αυτό που είδαμε ήταν επιμέρους διορθωτικές κινήσεις, απόλυτα στοχευμένες: Ενίσχυση της παρουσίας της βόρειας Ελλάδας και της στρατιωτικής-αποτρεπτικής αντιμετώπισης των προσφύγων/μεταναστών (υπουργός Μετανάστευσης ο πρώην Άμυνας Ν. Παναγιωτόπουλος και ο Κ. Γκιουλέκας υφυπουργός Μακεδονίας-Θράκης), αντικατάσταση του Κ. Σκρέκα (που του φορτώνουν την αποτυχία στην ακρίβεια) από τον Τ. Θεοδωρικάκο, δίδυμο από τη Θεσσαλία -Κ. Τσιάρας και Χ. Κέλλας- στο Αγροτικής Ανάπτυξης (φεύγει ο Δ. Αυγενάκης, που ήταν στο στόχαστρο των μπλόκων), ενώ υπήρξε ακόμα μία υπουργοποίηση από τη Θεσσαλία (Κ. Παπακώστα). Ακόμα, η Ν. Κεραμέως φεύγει από το Εσωτερικών (μετά και τα προβλήματα με την επιστολική ψήφο) αλλά πηγαίνει

Κυβέρνηση

Γιάννης Ελαφρός

«Το 41% δεν υπάρχει πια» αλλά θέλει αντιλαϊκό έργο έως το 2027

► Διορθωτικός σε σημεία ανασχηματισμός, παραμένει η άθλια πολιτική

στο Εργασίας, αφήνοντας εκτός την Δ. Μιχαηλίδου. Την ίδια ώρα δόθηκαν τα εύσημα στα υπουργεία Υγείας, Δικαιοσύνης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, «όπου έχουν δρομολογηθεί μεγάλες μεταρρυθμίσεις». Το τι είδους το βλέπουμε...

Μιλώντας στο Bloomberg ο Κ. Μητσοτάκης είπε πως «έχουμε εκλεγεί για να εφαρμόσουμε ένα τολμηρό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων», παραβλέποντας πως αυτές οι «μεταρρυθμίσεις» τροφοδότησαν τη δυσάρεσκεια. «Θα κριθούμε με βάση τις επιδόσεις μας το 2027», συμπλήρωσε. Όσο κι αν προσπαθεί η κυβέρνηση να παρουσιάσει τη βαριά αποδοκιμασία των ευρωεκλογών ως μία ενδοοικογενειακή διάσταση εντός της δεξιάς πολυκατοικίας, ένα καυγαδάκι κυρίως για τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών, που σε επόμενη φάση μπορεί να οδηγήσει σε νέο... σύμφωνο δεξιάς συμβίωσης, η πραγματικότητα είναι πως τα οξυμένα οικονομικά προβλήματα έπαιξαν τον κρισιμότερο ρόλο. Εκεί, όμως, η κυβέρνηση κινείται πάνω σε συγκεκριμένες αντιλαϊκές ράγες της πολιτικής κεφαλαίου και ΕΕ, που επιτάσσουν χαμηλούς μισθούς και υψηλούς φόρους (λόγω Συμφώνου Σταθερότητας) άρα οι όποιες παρεμβάσεις θα είναι επιφανειακές.

Ξεκίνησε ο νέος γύρος του ελληνικού Game of Thrones για να σταθεροποιηθεί το αστικό πολιτικό σύστημα

Ο Κ. Μητσοτάκης και η ΝΔ εμφανίζονται με γραμμή επιθετικής υλοποίησης των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων», που έχει ανάγκη το σύστημα, για να αποδείξουν ξανά τη χρησιμότητά τους. Θέλουν να κρατήσουν την πρωτοβουλία των κινήσεων, με ορίζοντα το 2027. Βεβαίως, το μήνυμα των ευρωεκλογών έχει ήδη πάει και στα κέντρα του συστήματος, που ανησυχούν για τη σταθερότητα της κυβέρνησης, αλλά και για το έλλειμμα εναλλακτικών από

την αστική αντιπολίτευση, με αποτέλεσμα να συζητιούνται και να εκδηλώνονται ήδη πρωτοβουλίες. Όλοι αυτοί επιδιώκουν το αμετάβλητο της κυρίαρχης πολιτικής, με όποιες αλλαγές χρειαστούν σε κυβέρνηση και αντιπολίτευση. Το ερώτημα για το εργατικό κίνημα και την ανατρεπτική Αριστερά είναι εάν στη νέα πολιτική φάση που διαμορφώνεται θα εισβάλλουν με τις δικές τους σημαίες και στόχους ή θα παρακολουθούν το αστικό Game of Thrones.

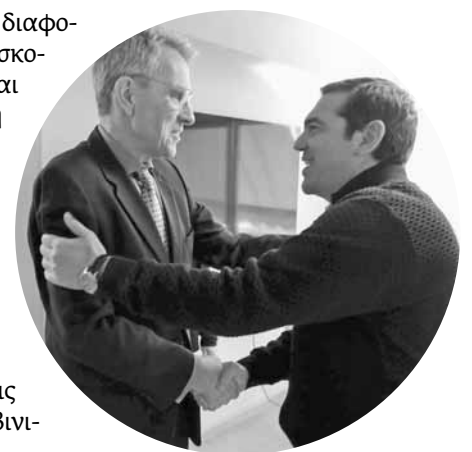
«ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΣΙΠΡΑ»

Παρέλαση συστημικών «πρώην» με ατλαντικό πρόσημο

Τον τίτλο του μυθιστορήματος του Τζόναθαν Κόου *Η λέσχη των υποτέμων* θυμίζει η διήμερη διεθνής διάσκεψη «για την ειρήνη και τη βιώσιμη ανάπτυξη», που συνδιοργανώνουν το διήμερο 17-18 Ιουνίου το «Ινστιτούτο Τσίπρα» και το «Ίδρυμα Ζάεφ». Στη διάσκεψη θα παρελάσουν δεκάδες συνταξιούχοι επίτροποι, τραπεζικοί, λομππίστες κλπ. Συγκεκριμένα, το διήμερο στην Αθήνα θα βρεθούν ή θα στείλουν μήνυμα -πλην των Τσίπρα-Ζάεφ- ένας νυν πρωθυπουργός (Βούτσεβιτς, Σερβία) και πέντε πρώην Πρόεδροι και πρωθυπουργοί, τέσσερις Ευρωπαίοι Επίτροποι και δύο υψηλοί

αξιωματούχοι, αρχηγοί και εκπρόσωποι ευρωπαϊκών «προοδευτικών κομμάτων» (σοσιαλδημοκράτες, Πράσινοι, Αριστερά), όπως επίσης και μία αναπληρώτρια πρωθυπουργός, ένας νυν και τρεις πρώην ΥΠΕΞ, ένας πρώην υπουργός Περιβάλλοντος κι ένας πρώην υπουργός Οικονομικών. Πιο πρόσφατη προσθήκη στη λίστα συμμετοχών είναι ο διαβόητος Τζέφρι Πάιατ, ο οποίος θεωρείται ο αρχιτέκτονας του πραξικοπήματος του Euromaidan στο Κίεβο το 2014, που οδήγησε σε εμφύλιο πόλεμο και στη συνέχεια στον πόλεμο Ουκρανίας-Ρωσίας. Όπως όλοι αντιλαμβάνονται, η Συμφωνία των Πρεσπών θα

παρουσιαστεί ως «πρότυπο για την επίλυση διαφορών» και την ειρήνη. Ο εξωραϊσμός αυτός συσκοτίζει τα σκοτεινά σημεία της συμφωνίας και τον άθλιο τρόπο με τον οποίο επιβλήθηκε στη γειτονική χώρα με ασφυκτικές πιέσεις και εξαγορά βουλευτών. Ο πραγματικός στόχος ήταν η ένταξη της Βόρειας Μακεδονίας στο NATO στην προοπτική ενίσχυσης της ΝΑ του πτέρυγας και αποδυνάμωσης της επιρροής της Ρωσίας. Στην πράξη αντί να ενισχύσει τους δεσμούς φιλίας μεταξύ των δύο χωρών, έξι χρόνια μετά οδήγησε σε αναζωπύρωση των εθνικιστικών εξάρσεων και στις δύο πλευρές και στην εκλογή ακροδεξιάς σοβινιστικής κυβέρνησης στη Β. Μακεδονία.

Τραυματιοφορέας-θύμα της διάλυσης του ΕΣΥ

Ο θάνατος ενός 42χρονου τραυματιοφορέα κατά τη μεταφορά του από το Νοσοκομείο Σαντορίνης στο Γ.Ν. Νίκαιας καθρεφτίζει με τον πιο τραγικό και εύγλωττο τρόπο αφενός το ξεχαρβάλωμα του ΕΣΥ και αφετέρου την παράδοση της δημόσιας υγείας στα κερδοσκοπικά ιδιωτικά συμφέροντα. Ο θάνατός του οφείλεται είτε στην τραγική υποστελέχωση του Νοσοκομείου Σαντορίνης είτε στην καθυστέρηση της αεροκομιδής στην Αθήνα. Στο Νοσοκομείο Σαντορίνης, που λειτουργεί με μορφή Ανώνυμης Εταιρείας, καλύπτονται μόνο 16 από τις προβλεπόμενες και αναγκαίες 52 θέσεις υγειονομικού προσωπικού, ενώ οι αποχωρήσεις των γιατρών πολλαπλασιάζονται λόγω του εξοντωτικού φόρτου εργασίας (100.000 τουρίστες και 20.000 εργαζόμενοι προστίθενται κατά την τουριστική περίοδο) του αυξημένου κόστους ζωής και των απαράδεκτων εργασιακών σχέσεων.

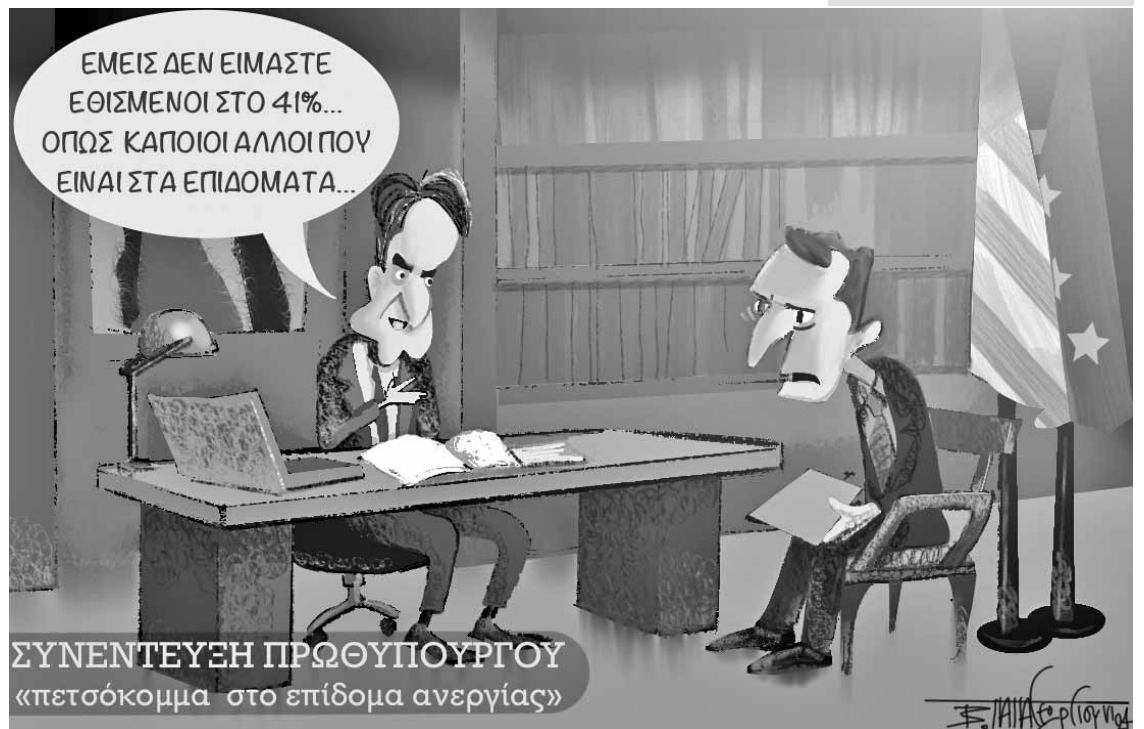
Σχόλια στο ημίφως

► «Να είναι καλά τα μνημόνια»

Εισαγόμενη κατά 80% χαρακτηρίσε την ακρίβεια ο κεντρικός τραπεζίτης, Γιάννης Στουρνάρας, σε πρόσφατη συζήτηση με τον διευθυντή της Καθημερινής Αλέξη Παπαχελά, ενώ μόλις το 20% κατά τον ίδιο οφείλεται σε «ζητήματα ανταγωνισμού» στην ελληνική αγορά. «Να είναι καλά τα μνημόνια» είπε με έμφαση για τη σημερινή κατάσταση της οικονομίας συμπληρώνοντας ότι «έχω το θάρρος να το λέω» κατηγορώντας την «ελίτ» που τότε όπως είπε φοβόταν να μιλήσει λόγω των λαϊκών αντιδράσεων. Ο «αμετακίνητος» διοικητής της ΤτΕ και εκλεκτός του τραπεζικού συστήματος υπερασπίστηκε με κουνισμό τη φορομνημονιακή πολιτική Μητσοτάκη και σημείωσε ότι -παρά την αποδοκιμασία στις ευρωεκλογές- η κυβέρνηση δεν πρέπει να κάνει ούτε ένα βήμα πίσω στις δι-αρθρωτικές μεταρρυθμίσεις σε τομείς όπως η αγορά εργασίας και η παιδεία! Οι νέες παρεμβάσεις Στουρνάρα επαναφέρουν το ερώτημα «ποιος κυβερνά τελικά αυτή τη χώρα;».

► Χωρίς σύμβαση χρηματοδοτείται η Hellenic Train!

Μορφή χιονοστιβάδας παίρνουν οι αποκαλύψεις για το προβληματικό καθεστώς αυθαιρεσίας που επικρατεί στον ελληνικό σιδηρόδρομο, κάτω από τη νομική και κινηματική πίεση που ασκούν κυρίως οι συγγενείς των θυμάτων του εγκλήματος των Τεμπών. Σύμφωνα με πρόσφατες αποφάσεις της Ρυθμιστικής Αρχής Σιδηροδρόμων αποκαλύπτεται εδώ και τέσσερις χρόνια η Hellenic Train χρησιμοποιεί το

δικτύου του ΟΣΕ χωρίς νομιμοποίηση με υπογραφή σύμβασης. Η Ρυθμιστική Αρχή απειλεί με κυρώσεις ΟΣΕ και Hellenic Train για το σαθρό καθεστώς αδιαφάνειας. «Πώς γίνεται να χρηματοδοτείται κάθε χρόνο με 45 εκατ. ευρώ αυτή η επιχείρηση;» τονίζει σε δήλωσή του ο Αντώνης Ψαρόπουλος, δικηγόρος και πατέρας της αδικοχαιμένης 20χρονης Μάρθης.

► «Πόρτα» σε Παλαιστίνιο ποιητή

Ακυρώθηκε για λόγους... συμψηφισμού η πρόσκληση που είχε σταλεί στον Παλαιστίνιο ποιητή Μοσάμπ Αμπού Τόχα για να συμμετάσχει στο 10ο Διεθνές Φεστιβάλ Ποίησης της Αθήνας. Η πρόσκληση αυτή σύμφωνα με τους διοργανωτές ήταν για δύο άτομα, τον

Τόχα και μια ακτιβίστρια Ισραηλινή ποιήτρια, γεγονός για το οποίο δεν είχε ενημερωθεί ο Τόχα. Όμως, η ποιήτρια ακύρωσε τη συμμετοχή της, επειδή φοβήθηκε μήπως γίνει στόχος αντι-ισραηλινής επίθεσης, κι έτσι οι οργανωτές θεώρησαν καλό να αποκλείσουν και τον Παλαιστίνιο. Δεν καρποφόρησε το «κόνησεν» περί ταυτόχρονης εμφάνισης των δύο ποιητών (σαν να ήταν ένα καλλιτεχνικό δίδυμο σαν τον Χονδρό-Λιγνό) κι έτσι ο Τόχα αναρωτιέται μήπως η ποίησή του «δεν είναι αυτό που ο κόσμος χρειάζεται να ακούσει» ή αν έχει νόημα μόνο αν συνδυάζεται με κάποια ισραηλινή φωνή έστω και προοδευτικών προθέσεων.

► Το άλμα του Μανόλο

Ολόκληρη η πολιτική ηγεσία υπο-

κλήθηκε στον Έλληνα πρωταθλητή στο άλμα επί κοντώ, Μανώλη Καραλή, που κατέκτησε τη δεύτερη θέση στο ευρωπαϊκό πρωτάθλημα στίβου. Όπως έχει, ωστόσο, ο ίδιος ο αθλητής τονίσει, οι Έλληνες παράγοντες εμφανίζονται όταν κερδίζει αλλά τον «ξεχνάνε» στις αποτυχίες. «Αυτοί οι αθλητές έχουν να νικήσουν και την βοθρίλα του ρατσισμού. Τους αξίζουν πολλά μπράβο παραπάνω» επισήμανε σε σχόλιό του ο Ιάσωνας Αποστολόπουλος, θυμίζοντας τους ρατσιστικούς χαρακτηρισμούς του πρώτου ομοσπονδιακού προπονητή που αποκαλούσε τον νεαρό αθλητή πάντα ως «ο μαύρος» και ποτέ με το όνομά του. Η συγκάλυψη της υπόθεσης από την επιτροπή με «ποινή-χάδι» δείχνει την υποκρισία που επικρατεί στον ελληνικό αθλητισμό.

Μαρία Ξιφαρά*

Θετικό εκλογικό αποτέλεσμα στο Ταμείο Υγείας ΕΤΕ

Ελπιδοφόρο το αποτέλεσμα στις εκλογές του Ταμείου Υγείας Προσωπικού Εθνικής Τράπεζας (ΤΥΠΕΤ), τουλάχιστον στο Α΄ διαμέρισμα στην Αττική, όπου εκλέγονται οι 17 από τις 23 έδρες. Η μεγάλη αύξηση της συμμετοχής (71% από 56% το 2021) δείχνει την ενίσχυση του ενδιαφέροντος και τη διάθεση των συναδέλφων για να διατηρηθεί ο χαρακτήρας της αυτοδιαχείρισης.

Οι παρατάξεις του κυβερνητικού και εργοδοτικού συνδικαλισμού, που ευθύνονται για την κατάντια του ΤΥΠΕΤ και τον κίνδυνο βιωσιμότητας, κράτησαν την πλειοψηφία, όμως όλες σχεδόν είχαν πτώση.

Η ΔΗΣΥΕ (ΠΑΣΚΕ) είχε σημαντι-

Ζητώ τον λόγο

κή πτώση σε ψήφους και ποσοστό (3,5%). Είναι μήνυμα αποδοκιμασίας για την περιστολή των παροχών του ΤΥΠΕΤ, αλλά για τη συνολικότερη στάση της ως φερέφωνο της Διοίκησης συνδικαλιστικά.

Η ΔΑΚΕ έμεινε στα ίδια ποσοστά και έδρες, παρά τη στήριξη από την κυβέρνηση της ΝΔ. Ο ΣΥΤΑΤΕ (Σύλλογος Ταμειακών-ΠΑΣΚΕ) είχε σημαντική πτώση

(4% και 2 έδρες από 3), λόγω της ταύτισης με την πλειοψηφία ΔΗΣΥΕ-ΔΑΚΕ στις αποφάσεις και την πρόσφατη γενική συνέλευση του ταμείου, αλλά και της φιλεργοδοτικής στάσης του σωματείου.

Ο ΣΕΠΕΤΕ (επιστημονικός σύλλογος) είχε μικρή αύξηση 1,5%. Το «Μπροστά» (ΠΑΣΚΕ 2) είχε μικρή πτώση 1,5%. Η ΔΑΣ (ΣΥΡΙΖΑ) είχε μικρή πτώση 1% και για πρώτη φορά έλαβε μόλις μία έδρα στο ΔΣ. Στα ίδια επίπεδα έμεινε και η Ενισιά (ΠΑΜΕ - 1 έδρα), που δεν μπορεί να αυξηθεί τα ποσοστά της εξαιτίας της συμμετοχής της στο προεδρείο του ΣΥΕΤΕ.

Η Πρόταση Προοπτικής ήταν, όπως παραδέχθηκαν όλοι, η κερδισμένη των

εκλογών. Καταφέραμε για πρώτη φορά να συμμετάσχουμε στις εκλογές παρά τα αντιδημοκρατικά εμπόδια (υποχρεωτικός αριθμός 40 υποψηφίων στην Αττική), ήμασταν πέμπτη δύναμη, με 191 ψήφους, ποσοστό 8,9% και 2 έδρες στις 17!

Είναι φανερό ότι αυξάνεται το ποσοστό των συναδέλφων που δεν βολεύεται με την υπάρχουσα κατάσταση και τον εκφυλισμό του συνδικαλισμού, που αναζητάει ένα ριζοσπαστικό ταξικό εργατικό κίνημα, για να μπει ένα φρένο στον εργασιακό μεσαίωνα!

*μέλος Πρότασης Προοπτικής εργαζομένων ΕΤΕ

Ακτινογραφία του αποτελέσματος

Γιάννης Ελαφρός

Οι Ευρωεκλογές της 9^{ης} Ιουνίου τελικά μόνο αδιάφορες και ήσσονος σημασίας δεν ήταν. Έφεραν στην επιφάνεια (προ)σεισμικές δονήσεις, κλόνισαν κυβερνήσεις στην καρδιά της Ευρώπης, έριξαν χαστούκι στην αλαζονική κυβέρνηση της ΝΔ. Στην Ελλάδα, ειδικά η έκρηξη της αποχής, οι χαμηλές πτήσεις των βασικών αστικών κομμάτων, ο κατακερματισμός της ψήφου, ανέδειξαν και την τάση αποστασιοποίησης από το κομματικό σύστημα μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού, αλλά και την κρίση εκπροσώπησης του αστικού πολιτικού συστήματος. Το πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα θα εξαρτηθεί και από την παρέμβαση του κινήματος και των συνειδητών δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς. Ας δούμε ορισμένα βασικά συμπεράσματα:

Πρώτο, ήταν εκλογές βαριάς ήττας της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και του Κ. Μητσοτάκη. Με 28,31% και 1.125.602 ψήφους πέφτει 12,2% από τον Ιούνιο πέρσι και χάνει σχεδόν ένα εκατομμύριο ψήφους (από 2.115.322). Μάλιστα, τον Μάιο του 2023 είχε πάρει 2.407.750 ψ. (40,79%). Βρίσκεται πολύ πιο κάτω ακόμα και από τις Ευρωεκλογές του 2019 (33,12%, 1.873.137 ψ.), όπου ο Κ. Μητσοτάκης είχε βάλει τον πήχη μπας και τον περάσει, παρότι η πολιτική απόσταση από το 2019 είναι πολύ μεγάλη. Με το 28,2% η περίοδος του «41%» της ΝΔ ως απάντηση σε κάθε κοινωνική διεκδίκηση τελειώνει. Η πορεία συνολικής φθοράς της κυβέρνησης και αποδυνάμωσής της, κοινωνικής και πολιτικής, έχει ξεκινήσει. Από τις 10 Ιούνη και μετά βρισκόμαστε σε μια νέα φάση της πολιτικής κατάστασης.

Δεύτερο, ποια είναι η βασική αιτία για τον καταποντισμό της ΝΔ; Ότι κινήθηκε προς «προοδευτικά» και «κεντροαριστερά» κι έχασε προς τα δεξιά και ακροδεξιά; Αυτή είναι η βασική εξήγηση δεξιών υπουργών και στελεχών της ΝΔ, που θέλουν να αξιοποιήσουν το αποτέλεσμα για ακόμα πιο αντιδραστική κι επιθετική απέναντι στο κίνημα και τον λαό κυβερνητική πολιτική. Στη ρίζα της καταδίκης της Κυβέρνησης, κατά τη γνώμη μας, βρίσκεται το κοινωνικό ζήτημα, η έκρηξη της ακρίβειας, της φτώχειας, του μισθού που δεν φτάνει, των απαράδεκτων δουλειών, της υπερφορολόγησης. Αυτό φαίνεται στα πολύ χαμηλά ποσοστά της στους εργατικούς και λαϊκούς δήμους. Αλλά και στη Μακεδονία, εάν κάποιος ψάξει κάτω από την εθνικιστική αντίδραση των κάθε λογής «Μακεδονομάχων», θα δει το εκρηκτικό πρόβλημα της κοινωνικής διάλυσης της υπαίθρου, της ανεργίας, της μετανάστευσης, των κακοπληρωμένων και μη δημιουργικών δουλειών.

Τρίτο, οι φετινές Ευρωεκλογές είναι μία από τις σπάνιες περιπτώσεις, που υπάρχει διπλή καταδίκη και αποτυχία και της κυβέρνησης και της αξιωματι-

Βαριά ήττα της κυβέρνησης, δίδυμη αποτυχία ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ, τάσεις αποστοίχισης

► Το κοινωνικό πρόβλημα προκαλεί ρωγμές, η ακροδεξιά ενισχύεται από την αντιδραστική πολιτική.

κής αντιπολίτευσης, αποκαλύπτοντας βαθύτερες ρωγμές στο κομματικό σύστημα. Το γεγονός πως δεν υπάρχει άμεση αστική κοινοβουλευτική εναλλακτική από τον «δημοκρατικό χώρο» είναι κάτι που ασφαλώς προβληματίζει το σύστημα, που θέλει όλα τα χαρτιά στα χέρια του και γι' αυτό θα υπάρξουν διεργασίες. Ο ΣΥΡΙΖΑ του Στέφανου Κασελλάκη βρέθηκε χαμηλά (14,92%) και με επιπλέον απώλειες πάνω από 330.000 ψήφων σε σχέση με τον Ιούνιο του 2023, που ήταν αρνητικό ρεκόρ. Ο CEO του ΣΥΡΙΖΑ Σ. Κασελλάκης απέτυχε να πιάσει ή να προσεγγίσει το 17,8% των βουλευτικών εκλογών του Ιουνίου, όπως επίσης να πάρει μεγάλη διαφορά από το ΠΑΣΟΚ. Από την άλλη και το ΠΑΣΟΚ με το 12,79% (508.399 ψ.) ανέβηκε λίγο σε ποσοστό από το 11,84% (Ιούνιος '23), αλλά έχασε σχεδόν 110.000 ψήφους (είχε 617.487 ψ.) και δεν έπιασε τον στόχο για δεύτερο κόμμα.

Τέταρτο, η αποχή από τις κάλπες έφτασε σε επίπεδα ρεκόρ, με τη συμμετοχή να είναι 41,4% των εγγεγραμμένων

(το «νέο 41%», όπως εύστοχα γράφηκε). Αν και στην πραγματικότητα είναι μεγαλύτερο το ποσοστό της συμμετοχής (καθώς οι κατάλογοι δεν είναι ενημερωμένοι), η πτώση είναι τεράστια. Στις βουλευτικές εκλογές, τον περσινό Μάιο, η συμμετοχή ήταν 61,76% και τον Ιούνιο 53,74%. Στις Ευρωεκλογές του 2019 ήταν 58,6%. Η έκρηξη της αποχής έχει πολλές αιτίες, αλλά σε μεγάλο βαθμό εκφράζει την απόσταση ευρύτερων στρωμάτων του πληθυσμού από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και την ολοένα και μεγαλύτερη αποσύνδεσή τους από το αστικό κομματικό σύστημα, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει πως δεν υπάρχουν άλλου είδους δεσμοί και «δεσμά».

Πέμπτο, υπήρξε παραπέρα ανοδική τάση, ποσοστιαία κυρίως, των ακροδεξιών και εθνικιστικών συνδυασμών. Συνολικά, οι 12 ακροδεξιοί συνδυασμοί στις Ευρωεκλογές πλησίασαν το 20,5%, έναντι 13,9% στις βουλευτικές του Ιουνίου 2023 και 15,7% στις Ευρωεκλογές του 2019. Παρ' όλα αυτά, η συνολική άνοδος σε ψήφους είναι μικρή. Το αποτέλεσμα σε κάθε περίπτωση είναι αρνητικό και ανησυχητικό και απαιτεί πολύπλευρη παρέμβαση, αλλά σε καμία περίπτωση δεν οδηγεί σε μια μονοσήμαντη εκτίμηση «ακροδεξιάς στροφής». Η απειλή αυτή υπάρχει κι ενισχύεται, πρώτα και κύρια από την πολιτική της κυβέρνησης και όλη τη ροπή του συστήματος προς ακραία επιθετικές αντεργατικές, πολεμικές, ρατσιστικές και αντιδραστικές απαντήσεις.

Έκτο, το ΚΚΕ έφτασε το 9,25% με 367.796 ψήφους, ενισχυμένο σε ποσοστό σε σχέση με τις περσινές βουλευτικές (7,69% τον Ιούνιο και 7,23% τον Μάιο), αλλά με υποχώρηση σε ψήφους: 401.224 τον Ιούνιο και 426.628 τον Μάιο. Το ΚΚΕ ενισχύεται σε σημαντικό βαθμό με ψήφο αριστερόστροφης διαμαρτυρίας, με ενισχυμένο τον χαρακτήρα της κοινοβουλευτικής ανάθεσης, χωρίς ανατρεπτικές αιχμές και με έντονες «πατριωτικές» αποχρώσεις.

Βαριά αποτυχία στην πρώτη εκλογική καταγραφή για τη Νέα Αριστερά, με 2,45% και 97.554 ψ., παρ' όλο που διαθέτει 11 βουλευτές/τριες, με αντίστοιχα μέσα και προσβάσεις. Αντίστοιχα, η συμμαχία του ΜέΡΑ25 με την ΔΑΕ-ΑΡΑΣ δεν κατάφερε να υπερβεί το όριο του 3%. Με 2,54% και 101.127 ψήφους παρέμεινε ποσοστιαία στα επίπεδα των βουλευτικών πέρυσι (2,5% και 130.378 ψ. τον Ιούνιο, 2,63% και 155.107 ψ. τον Μάιο). Η λείανση ακόμα και των θολών αναφορών στη «ρήξη», που υπήρξαν πέρσι τον Μάιο, δεν συσπειρώθηκαν.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ - Ανατρεπτική Συνεργασία έλαβε 20.603 ψήφους (0,52%). Στο αποτέλεσμα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς καταγράφεται αντοχή σε συνθήκες δυσμενών συσχετισμών και πολλαπλών εκλογικών πιέσεων. Ωστόσο, το αποτέλεσμα είναι αναντίστοιχο των προκλήσεων και των απαιτήσεων και το αίτημα της ανασυγκρότησης είναι επιτακτικό.

Από τις 10 Ιούνη και μετά βρισκόμαστε σε μια νέα φάση της πολιτικής κατάστασης

Το ερώτημα της αποχής, έκταση και περιεχόμενο

Η αποχή από τις εκλογικές διαδικασίες ενός αυξανόμενου ποσοστού του εκλογικού σώματος είναι ένα φαινόμενο που προκαλεί συζητήσεις και αναζητεί ερμηνείες. Στις Ευρωεκλογές της 9ης Ιούνη το επίσημο καταγεγραμμένο ποσοστό αποχής είναι ελάχιστο πιο κάτω από 60%. Βέβαια, το πραγματικό ποσοστό είναι μικρότερο. Σύμφωνα με την εκτίμηση της ΕΛΣΤΑΤ, ο μόνιμος πληθυσμός της Ελλάδας ήταν 10.413.982 άτομα την 1 Γενάρη 2024. Οι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους στις τελευταίες εκλογές ήταν 9.814.685, δυσανάλογα μεγάλος αριθμός δεδομένου ότι στους μόνιμα διαμένοντες είναι και μετανάστες χωρίς εκλογικό δικαίωμα όπως και οι ανήλικοι κάτω των 17 ετών. Παρά την περιοδική εκκαθάριση των εκλογικών καταλόγων παραμένουν εγγεγραμμένοι πολλοί Έλληνες μετανάστες που πέθαναν στο εξωτερικό, όπως και ζώντες που μετανάστευσαν από το 1960 μέχρι το 2010 καθώς και μετανάστες μετά το 2010. Εκτός των προηγούμενων, όπως αναφέρεται και σε άρθρο του Μανόλη Δρεττάκη (*Εφσυν*, 18/7/2023) όσοι υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας ψηφίζουν με ειδικούς καταλόγους ωστόσο περιλαμβάνονται και στους εγγεγραμμένους στους εκλογικούς καταλόγους των εκλογικών περιφερειών στις οποίους είναι δημότες. Μετά απ' όλα αυτά, το πραγματικό ποσοστό αποχής είναι πολύ μικρότερο από το επίσημο 60%.

Το γεγονός, όμως, της χαμηλότερης από ποτέ εκλογικής συμμετοχής δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Από το ιστορικό χαμηλό των βουλευτικών τον Ιούνιο του '23 (5.273.699), η συμμετοχή στις 9 Ιούνη έπεσε στα 4.062.092 άτομα, μια πτώση 23%. Αυτή η διόγκωση της αποχής κόστισε πρώτα απ' όλα στη ΝΔ αλλά και στον ΣΥΡΙΖΑ.

Δυσaréσκεια, διαμαρτυρία και ατομισμός Αστική κυριαρχία και με αποχή

Μπάμπης Συριόπουλος

Εκτός από τους συγκεκριμένους λόγους που αφορούν στην καθίζηση της εκλογικής επιρροής της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ, η αποχή, ειδικά στις Ευρωεκλογές πανευρωπαϊκά, αποτυπώνει τη γενικευμένη πεποίθηση ότι οι θεσμοί της ΕΕ είναι μακριά και απέναντι από τους λαούς της Ευρώπης. Συγκεκριμένα το Ευρωκοινοβούλιο με τον συμβουλευτικό του ρόλο δεν προκαλεί καμία αγωνία στους ψηφοφόρους για τον συσχετισμό ανάμεσα στις διάφορες κοινοβουλευτικές ομάδες και τα μεταξύ τους παζάρια για την προεδρία. Η αυξημένη αποχή γενικά των τελευταίων χρόνων επιπλέον δείχνει την αυξανόμενη απόσταση των λαϊκών στρωμάτων από τους αστικούς αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, με την επίγνωση του κόσμου ότι οι τελευταίοι έχουν μειωμένο κύρος κι εξουσία προς όφελος της εκτελεστικής εξουσίας και των πάσης φύσεως τεχνοκρατών και επιτρόπων που εξυπηρετούν αδιαμεσολάβητα τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Οι πολιτικές τάσεις στην αυξανόμενη αποχή είναι βέβαια αντιφατικές. Ένα τμήμα της εκφράζει μια ατομικιστική αδιαφορία απέναντι στην πολιτική γενικά, την αλαζονική πεποίθηση ότι αρκούν τα ατο-

μικά προσόντα και η αριστεία. Η ίδια απολιτική αδιαφορία -αλλά με μεγάλες δόσεις απελπισίας- εκφράζεται από ένα κομμάτι πληθειακών εργατικών και φτωχών μικροαστικών στρωμάτων, βυθισμένων στη φτώχεια και στον αγώνα «για να βγει ο μήνας», οι οποίοι δεν ελπίζουν ότι μπορεί να αλλάξει η κατάστασή τους, μέσω της πολιτικής διαπάλης.

Η αποχή εκφράζει επίσης μια τάση λαϊκής αριστερόστροφης διαμαρτυρίας απέναντι στην αστική πολιτική γενικά και στους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς της, ειδικά αυτούς της ΕΕ. Αυτό το ρεύμα απεχθάνεται επίσης τον τρόπο διεξαγωγής της προεκλογικής εκστρατείας με όρους μάρκετινγκ, φτηνού εντυπωσιασμού και εικόνας. Ένα κομμάτι αυτής της τάσης βλέπει και την αντικαπιταλιστική επαναστατική αριστερά αλλά δεν την εμπιστεύεται. Σε κάθε περίπτωση αυτή η αριστερόστροφη διαμαρτυρία μένει βουβή, ανολοκλήρωτη, αμήχανη και παθητική.

Η αποχή δημιουργεί πρόβλημα στην αστική πολιτική; Σίγουρα η αστική τάξη θα προτιμούσε μια ενεργητική υποστήριξη των επιδιώξεών της. Συγκεκριμένα στην Ελλάδα θα προτιμούσε μια μαζική υπερψήφιση της ΝΔ και των άλλων αστικών κομμάτων. Επίσης θα προτιμούσε ένα δικομματικό σύστημα, όπως υπήρχε για 30 χρόνια, όπου οι λαϊκές προσδοκίες θα μεταφέρονται μεταξύ δύο μεγάλων «αξιόπιστων» αστικών κομμάτων και όχι ένα κουτσό κομματικό σύστημα με την κοινω-

νική δυσaréσκεια να μένει ακάλυπτη. Όμως βολεύεται και με την παθητικοποίηση των δυνητικών εχθρών της. Εξάλλου, ποτέ δεν τα πήγαινε καλά με τη μαζική πολιτική συμμετοχή. Πάγια επιδίωξη της είναι οι «πολίτες» να είναι πρώτα απ' όλα «ιδιώτες» απασχολημένοι με τις ατομικές τους υποθέσεις, ενώ τα δημόσια πράγματα τα χειρίζονται οι «γνωρίζοντες». Η αυξημένη αποχή πλήττει βέβαια τη νομιμοποίηση των αντιπροσωπευτικών θεσμών, αλλά η ίδια η αστική τάξη υπονομεύει ανεπανόρθωτα το κύρος τους. Της αρκεί μια τυπική νομιμοποίηση έστω από μια μειοψηφία του εκλογικού σώματος συμπληρωμένη από μια άφωνη πλειοψηφία. Αυτό, ιδίως όταν δεν υπάρχει έμπρακτη μαζική αμφισβήτηση από ένα πολιτικό εργατικό κίνημα που αντιπαράθεται στην ουσία και τα θεμέλια της αστικής πολιτικής με τα δικά του μαζικά όργανα εργατικής πολιτικής, που να διεκδικούν αυτά την αντιπροσώπευση της εργαζόμενης πλειονότητας και όχι οι αστικοί κοινοβουλευτικοί θεσμοί.

Η επαναστατική αντικαπιταλιστική αριστερά δεν μπορεί να αρκείται στη βουβή κοινωνική δυσaréσκεια, ούτε πολύ περισσότερο να την κολακεύει, ενσωματώσιμη καθώς είναι από την αστική πολιτική. Αντίθετα, μόνο με το μετασχηματισμό της σε συνολικό πολιτικό αντικαπιταλιστικό σχέδιο η κοινωνική δυσaréσκεια μπορεί να μπει εμπόδιο στις αστικές επιδιώξεις.

Χρίστος Κρανάκης

Ακτινογραφία της ακροδεξιάς ψήφου

► Τα ακροδεξιά κόμματα έχουν πιο ισχυρή καταγραφή στη Βόρεια Ελλάδα, αλλά και στις νεότερες ηλικίες

Τα κόμματα της ακροδεξιάς στις φετινές εκλογές σημείωσαν άνοδο μόλις 4.000 ψήφων - σε σχέση με τις βουλευτικές του Ιούνη του 2023. Υπό αυτό το πρίσμα, η ποσοστιαία «έκρηξη» -μαθηματικά- στηρίχτηκε στη μεγάλη αποχή· ο όγκος των ακροδεξιών ψηφοφόρων δεν έχει αυξηθεί σημαντικά. Παρ' όλα αυτά, παρότι πιθανά δεν χρησιμεύει ο «πανικός», το φετινό αποτέλεσμα χρήζει προσοχής και αυξημένης επαγρύπνησης. Και αυτό διότι, εάν συγκρίνουμε την πιο πρόσφατη εκλογική αναμέτρηση - δηλαδή τις βουλευτικές του Ιούνη - και την τελευταία αντίστοιχη κάλπη - δηλαδή τις Ευρωεκλογές του '19, τα κόμματα στα «δεξιά» της ΝΔ αυξάνουν σημαντικά την επιρροή τους στην πολιτική σκηνή μετά το φετινό αποτέλεσμα.

Ενδεικτικά, το αθροιστικό ποσοστό που κατέλαβαν τα ακροδεξιά και εθνικιστικά κόμματα στις φετινές εκλογές είναι 20,5% - αυξημένο κατά 6,6% από τις βουλευτικές του '23 και κατά 4,8% από τις ευρωεκλογές του '19. Χωρίς να υποτιμήσουμε τις αντίρροπες μετατοπίσεις που σημειώνονται προς τα «αριστερά» του πολιτικού φάσματος, η άνοδος της ακροδεξιάς στην Ελλάδα είναι ένα αδιαμφισβήτητο συμπέρασμα των εκλογών της προηγούμενης εβδομάδας.

Σίγουρα, η ψήφος στην ακροδεξιά έχει γεωγραφικά χαρακτηριστικά. Τα ποσοστά των Βελόπουλου και Λατινοπούλου είναι σαφώς «τσιμπημένα» προς τα πάνω στη Βόρεια Ελλάδα, ενώ και αυτά του Εμφιετζόγλου (είχε τη στήριξη Κασιδιάρη) κινούνται στον πανελλαδικό μέσο όρο ή υψηλότερα. Μάλιστα, η Ελληνική Λύση σε έξι Περιφέρειες βγήκε δεύτερο κόμμα: Ημαθία 18,53%, Πέλλα 17,53%, Κιλκίς 16,51%, Β' Θεσσαλονίκης 16,01%, Σέρρες 15,97%, Δράμα 15,61%. Η εθνικιστική υστερία που συνόδευσε την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών - που σε τεράστιο βαθμό είχε καλλιεργήσει και η ΝΔ - καλλιέργησε σε κοινωνικά τμήματα ένα προφίλ «πατριωτικής αντίστασης στην προδοσία», το οποίο όχι μόνο άντεξε με τα χρόνια αλλά πλαισιώθηκε με ευρύτερα χαρακτηριστικά (π.χ. κατά του δικαιωτισμού, της «αλλοίωσης των παραδοσιακών αξιών», της «υποχωρητικότητας απέναντι στην Τουρκία» κ.α.). Όπως φάνηκε, αυτό το προφίλ πολλών ψηφοφόρων της Βορείου Ελλάδας (κυρίαρχα αλλά όχι μόνο) πλή-

Σε συνθήκες μεγάλης αποχής οι αριθμοί των ψήφων. Στα ακροδεξιά ψηφοδέλτια δεν αυξήθηκαν παρά ελάχιστα, το ποσοστό τους όμως έφτασε το 20%.

Θερμοκήπιο ακροδεξιάς το σύστημα

Δύο στοιχεία οφείλουν να μας προβληματίσουν σοβαρά. Πρώτο, ο πυρήνας ψηφοφόρων που ψηφίζει με συνέπεια και σταθερότητα κόμματα στα «δεξιά» της ΝΔ έχει ανανεωθεί και - το χειρότερο - μεγεθυνθεί. Η καταδίκη της Χρυσής Αυγής έχει βοηθήσει, ώστε ο πυρήνας αυτός να μην συγκροτηθεί οργανωτικά με μαζικούς όρους (όπως είχε γίνει με τη Χρυσή Αυγή) αλλά σε καμία περίπτωση δεν έχει παγώσει την ανατροφοδότηση και (ανά συνθήκες) μεγέθυνση της ακροδεξιάς.

Δεύτερο, πιθανότατα έχει μαζικοποιηθεί και το τμήμα εκείνο των ψηφοφόρων που ενδέχεται να ψηφίσει ακροδεξιά. Μπορεί μπροστά σε κρίσιμα εκλογικά διακυβεύματα ή σε περιόδους υπερ-συσπείρωσης της ΝΔ (βλ. Ιούλιο του 2019), να μην επιλέγει την ψήφο στην ακροδεξιά, αλλά σε συνθήκες «χαλαρότερης» ψήφου δεν θα διστάσει να στηρίξει κάποιο σχηματισμό της.

Οι τάσεις αυτές, αποτελούν δημιουργήματα του αστικού πολιτικού συστήματος. Επί χρόνια, αστικά κόμματα υιοθετούν πτυχές της ακροδεξιάς ατζέντας, προκειμένου να ζητιανεύσουν τους ψήφους της εκκλησίας ή άλλων συντηρητικών ακροατηρίων. Με τη γραμμή αυτή, η ακροδεξιά όχι μόνο δεν αποδυναμώθηκε, αλλά φαίνεται πως έχει καταφέρει να «αλυσσοδέσει» το σύστημα, τιμωρώντας ακόμα και εκείνους που της... χαϊδεύουν τα αυτιά!

ρωσαν ακριβώς μέχρι και εκείνοι που «έσκουζαν» πριν λίγα χρόνια για τον «αλυτρωτισμό των Σκοπίων».

Το προφίλ της ακροδεξιάς «διαμαρτυρίας» έκανε την εμφάνισή του εντόνως στις νέες γενιές, καταρρίπτοντας τον μύθο που θέλει την ακροδεξιά να ανεβαίνει εξαιτίας των ψήφων των μεγάλων ηλικιών. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα ποιοτικά στοιχεία των exit polls, Βελόπουλος, Νίκη, Λατινοπούλου και Εμφιετζόγλου παίρνουν στους ψηφοφόρους 17 έως 24 ετών ποσοστό 19,4%, στους 25 έως 34 ετών 22,1%, στους 35 έως 54 - 22,7% και στους 55+ πέφτουν στο 15,1%. Αυτό σημαίνει πως η μόνη ηλικιακή κατηγορία που «ρίχνει» τον μέσο όρο της ακροδεξιάς στην Ελλάδα είναι οι 55+, που όμως ψήφισαν ΝΔ σε ποσοστό 34,8%. Εδώ, βέβαια, αξίζει να σημειωθεί πως στις νεαρές ηλικίες αισθητά υψηλότερα είναι και τα ποσοστά των κομμάτων που κινούνται αριστερότερα του ΣΥΡΙΖΑ.

Όσον αφορά το φύλο, οι γυναίκες ψήφισαν Βελόπουλο, Νίκη ή Λατινοπούλου (δεν καταγράφονται τα ποσοστά Εμφιετζόγλου) σε ποσοστό μόλις 13,1%, σε σύγκριση με 20% που ψήφισαν οι άνδρες.

Ενδιαφέρον παρουσιάζουν και οι μετατοπίσεις ψηφοφόρων από τα μεγάλα κόμματα προς την ακροδεξιά. Η μεγαλύτερη απώλεια της ΝΔ ήταν προς την Ελληνική Λύση με 5,4%, ενώ πέρα από βέβαιο πρέπει να θεωρείται πως από το 14,9% που έχασε η ΝΔ προς μικρότερα κόμματα, μεγάλο τμήμα μεταφέρθηκε προς το κόμμα της Νίκης και την Λατινοπούλου. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε απώλειες προς την Ελληνική Λύση της τάξεως του 6,2% την ίδια ώρα που έχασε μόλις 7,2% προς τη Νέα Αριστερά και 5,8% προς το ΚΚΕ. Μικρότερες απώλειες προς τα ακροδεξιά κατέγραψε το ΠΑΣΟΚ, που έχασε 4,2% προς την Ελληνική Λύση.

Σύμφωνα πάλι με τα exit polls, οι βασικές κατηγορίες ανά επαγγελματική απασχόληση που στήριξαν δυνάμεις της ακροδεξιάς (Βελόπουλο - Νίκη - Λατινοπούλου - Εμφιετζόγλου) ήταν οι Μισθωτοί Ιδιωτικού Τομέα με 22,1% και οι Άνεργοι με 21,9%. Αμέσως πιο κάτω, βρίσκονται οι Ελεύθεροι Επαγγελματίες με 19,6%, ενώ οι Φοιτητές περνάνε τους Αγρότες - Κτηνοτρόφους - Ψαράδες με 18,8% έναντι 18,6%! Μάλιστα το κόμμα της Νίκης στην κατηγορία των φοιτητών καταγράφει 6,2%, δηλαδή μόλις 3 μονάδες κάτω από το ΚΚΕ...

ΚΚΕ

Γιώργος Κρεασίδης

Ο κοινοβουλευτικός δρόμος δικαιώνεται;

► Άνοδος του ΚΚΕ σε ποσοστά, ειδικά σε αστικά κέντρα, αλλά και αγρότες.

Ικανοποίηση στην ΚΕ για το αποτέλεσμα, προβληματική αναφορά σε «λεγόμενη ακροδεξιά»

Ικανοποίηση για το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών δείχνει η σχετική ανακοίνωση της ΚΕ του ΚΚΕ, καθώς με 367.796 ψήφους και 9,25% ανέβασε τα ποσοστά του σε σχέση με τις περσινές βουλευτικές εκλογές, αλλά και τις ευρωεκλογές του 2019. Βρέθηκε, όμως, πίσω από την Ελληνική Δύση που πήρε 9,3%, διπλασιάζοντας τα ποσοστά της.

Το ΚΚΕ υπογραμμίζει ιδιαίτερα την τρίτη θέση στην Αττική και την ανάλογη θέση που έχει σε εργατικές-λαϊκές περιοχές και δήμους. Γεγονός είναι ότι η σταθερή του παρουσία σε αυτές τις περιοχές, αλλά σε μια σειρά από κλάδους που βρέθηκαν σε αγώνες, εξασφαλίζουν δεσμούς που του επιτρέπουν μια ενισχυμένη αντα-

χή στο φαινόμενο της αποχής. Έτσι το ΚΚΕ κράτησε τον κύριο όγκο των 401.224 ψήφων που πήρε στις βουλευτικές τον περσινό Ιούνιο. Η αξιοσημείωτη άνοδος σε σχέση τις ευρωεκλογές του 2019, όπου πήρε 302.603 ψήφους και 5,5%, ήρθε σε ένα πολύ διαφορετικό πολιτικό τοπίο και με μικρότερη συμμετοχή. Η άνοδος κατά 65.000 ψήφους σε συνδυασμό με την αυξημένη αποχή, έφερε σοβαρή ενίσχυση των ποσοστών. Σημαντικό ρόλο έπαιξε η ενσωμάτωση στελεχών προερχόμενων από ΣΥΡΙΖΑ και ΛΑΕ, αλλά και του Ν. Μαριά που στις ευρωεκλογές του 2019 είχε αποσπάσει με το σχήμα του «Ελλάδα - Ο Άλλος Δρόμος» 70.347 ψήφους και 1,24%.

Το ΚΚΕ τονίζει ότι είναι τρίτο κόμ-

μα στους μισθωτούς και στους νέους ηλικίας 24-35, σύμφωνα τουλάχιστον με τα στοιχεία του κοινού έξι που παρουσιάστηκαν στον Ριζοσπάστη την Πέμπτη. Τα ίδια στοιχεία όμως δείχνουν ότι οι διαφορές με την Ελληνική Δύση είναι της τάξης του 0,3%, στους μισθωτούς δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, όπως και στους συνταξιούχους. Παράλληλα, στις ηλικίες 17-24, αλλά και στους φοιτητές, το ΚΚΕ βρίσκεται πέμπτο κόμμα, πίσω από την Πλευση Ελευθερίας, αν και η φοιτητική παράταξη της ΚΝΕ είναι πρώτη δύναμη.

Το ΚΚΕ εκτιμά πως οι Ευρωεκλογές απλώς αποτύπωσαν έναν αρνητικό συσχετισμό, με την αποχή να εκπροσωπεί μια αδιαμόρφωτη τάση διαμαρτυρίας. Παραπέρα, βλέπει το ποσοστό του σαν στοιχείο αισιοδοξίας, αλλά και δικαίωσης της γραμμής του. Υποβαθμίζει την ήττα της ΝΔ, για την οποία διαπιστώνει πως «υπέστη σημαντική μείωση σε ποσοστό και ψήφους», χωρίς όμως να βλέπει αλλαγή φάσης και δυνατότητες να μπει στην ημερησία διάταξη η ανατροπή της πολιτικής της. Μιλώντας για ενίσχυση της «λεγόμενης ακροδεξιάς», σε δυο σημεία μάλιστα, το ΚΚΕ υποβαθμίζει την ενίσχυση στην Ελλάδα και στην ΕΕ. Την παρουσιάζει σαν αντιδραστικό ρεύμα με ψευδεπίγραφο αντισυστημικό λόγο, που αξιοποιείται για τη δημοκρατική νομιμοποίηση της κεντροαριστεράς και των παραδοσιακών αστικών δυνάμεων. Παραγνωρίζεται, όμως, ο ρόλος που παίζουν στην άνοδο της ο εθνικισμός και η «οικονο-

μία πολέμου» της ΕΕ που έρχεται με τη όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Δεν είναι τυχαίο ότι το ΚΚΕ προεκλογικά όχι μόνο δεν άνοιξε μέτωπο στη γραμμή των «εθνικών κινδύνων» από Αλβανία, Β. Μακεδονία και Τουρκία, που αθρώνει την ελληνική άρχουσα τάξη, αλλά σιγόνταρε. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής ήταν η συνεργασία με τον Ν. Μαριά, που χρησιμοποιεί ανάλογη εθνικιστική ρητορική.

Το ΚΚΕ αν και διαπιστώνει ότι το πολιτικό σύστημα υποβάθμισε προεκλογικά το θέμα της ΕΕ, επιμένει σε γενικόλογη γραμμή πάλης ενάντια στις συνέπειες από τη συμμετοχή της Ελλάδας στην ΕΕ. Με αυτή τη λογική στοχεύει στην ενισχυμένη παρουσία στο ευρωκοινοβούλιο, για το οποίο η ανακοίνωση επαναλαμβάνει πως είναι θεσμός όπου «παίρνονται οι αντιλαϊκές αποφάσεις», αν και στην πραγματικότητα απλά επικυρώνει κάποιες από αυτές. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ανακοίνωση καταγγέλλει την απαξίωση από το σύστημα της ψήφου στο ΚΚΕ με το «επίμονο ερώτημα "γιατί να ψηφίσει κάποιος ΚΚΕ, το οποίο είναι εναντίον της ΕΕ"...». Παράλληλα αναφέρεται, χωρίς σύνδεση με τα προηγούμενα, πως είναι ρεαλιστική «η αποδέσμευση από την ΕΕ, με την εργατική τάξη, τον λαό στην εξουσία». Κι αυτό, τη στιγμή που η συμμετοχή στην ΕΕ διασφαλίζει ότι η εξουσία δεν θα φύγει ποτέ από τα χέρια της αστικής τάξης, όπως φάνηκε και με την εξέλιξη γύρω από το δημοψήφισμα του 2015.

ΝΕΑΡ ΚΑΙ ΜΕΡΑ25

Δεν εμπνέουν όσοι μιλούν για την αριστερά, αλλά χωρίς ρήξη

Απογοήτευση και υπαρξιακά ερωτήματα σφραγίζουν την επόμενη μέρα στη Νέα Αριστερά μετά την εκλογική αποτυχία, αφού με το 2,45% δεν κατάφερε να εκπροσωπηθεί στην ευρωβουλή. Βρέθηκε πίσω και από το 2,54% του εξωκοινοβουλευτικού ΜΕΡΑ25, που συσπείρωνε επίσης δυνάμεις προερχόμενες από τον ΣΥΡΙΖΑ. Και αυτό παρά το γεγονός ότι η Νέα Αριστερά ξεκινούσε με δύο ευρωβουλευτές και 11 βουλευτές, μεγάλο τμήμα των πρώην υπουργών και κεντρικών στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ, σημαντικούς πόρους και πρόσβαση στα ΜΜΕ.

Η ομοβροντία πυρών και χαρακτηρισμών από τον ΣΥΡΙΖΑ και η κατηγορηματική άρνηση του Κασσελάκη για κάθε συζήτηση με τη Νέα Αριστερά, δημιουργούν στρατηγικό αδιέξοδο, καθώς δι-

εκδικούσε ρόλο εγγυητή του προοδευτικού χαρακτήρα ενός μετώπου με ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ με σκοπό τη διακυβέρνηση. Η εκλογική αποτυχία ισοδυναμεί με την αδυναμία να επιβάλλει κάτι τέτοιο, ενώ εξαιρετικά αμφίβολο γίνεται το ενδεχόμενο εισόδου στη Βουλή σε επόμενες εκλογές. Εξάλλου, ο ΣΥΡΙΖΑ δείχνει ότι στοχεύει στην εκλογική λεηλασία των «διασπαστών».

Στο ΜΕΡΑ25 η τρίτη εκλογική αποτυχία σε ένα χρόνο, παρά την σχετική αντοχή σε ψήφους, οδηγεί σε αντίστοιχες αναζητήσεις. Η προεκλογική εκστρατεία ήταν για το ΜΕΡΑ25 και τους συμμάχους από ΛΑΕ, ΑΡΑΣ κ.ά. μια διαδικασία παραπέρα μετατόπισης σε διαχειριστικές λογικές. Πιο χαρακτηριστική ήταν η άρνηση κάθε αναφοράς σε ρήξη και αποδέσμευση από την ΕΕ.

Αμέσως μετά τις ευρωεκλογές ο Γ. Βαρουφάκης βεβαίωσε ότι το ΜΕΡΑ25 συνεχίζει, επιχειρώντας διεύρυνση των συμμαχιών. Θα είναι δύσκολο βέβαια με δεδομένη τη «δημιουργική ασάφεια» στη στρατηγική, στα θέματα της κυβέρνησης και της ΕΕ. Αλλά και με τη συμβολική, στους περισσότερους χώρους, δικτύωση στο μαζικό κίνημα.

Νέα Αριστερά και ΜΕΡΑ25 απέτυχαν εκλογικά και σαν ρεύματα που πρέσβευαν «μιαν άλλη ΕΕ» στην εποχή της πιο βαθιάς κρίσης και λαϊκής αποστασιοποίησης από το οικοδόμημα των Βρυξελλών σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Αποδεικνύεται λοιπόν αυταπάτη ότι αρκεί για να κρατηθεί ένας πολιτικός χώρος η αναφορά σε ένα ιστορικό ρεύμα που εκπροσωπούσε παλιότερα ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δημήτρης Σταμούλης

ΑΝΤΑΡΣΥΑ: Αντοχή και έκφραση δυνατοτήτων

Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία έδωσαν τη μάχη μέσα σε δύσκολες συνθήκες. Το εκλογικό αποτέλεσμα των 20.603 ψήφων (0,52%) εκφράζει μια σταθερότητα αλλά και τις δυσκολίες στην παρέμβαση του μετώπου. Ανιχνεύονται νέες δυνατότητες για την επόμενη μέρα.

Σε αντίξοες συνθήκες, που καθορίστηκαν από τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών και την κυρίαρχη πολιτική ατζέντα, οι αγωνιστές/στρίες του ΝΑΡ, της νΚΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσαν μια δύσκολη μάχη σχεδόν σε όλη τη χώρα, και ήρθαν σε επαφή με χιλιάδες εργαζόμενους, νέους και νέες, με εξορμήσεις σε χώρους δουλειάς, με περιοδείες, με εκλογικά περίπτερα σε πόλεις και γειτονιές. Πρόβαλαν τις θέσεις του αντικαπιταλιστικού προγράμματος και της ανάγκης για απειθαρχία, ρήξη και έξοδο από Ευρωπαϊκή Ένωση. Προσπάθησαν να θέσουν ουσιαστικά πολιτικά ερωτήματα και θέσεις για τα μεγάλα και πιεστικά προβλήματα των εργαζομένων και της νεολαίας, ξεχωρίζοντας ιδιαίτερα και το ζήτημα της αντίστασης στην πολεμική υστερία.

Το τελικό αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας, οι 20.603 ψήφοι και το 0,52%, σε μια εκλογική διαδικασία με ιστορικό ρεκόρ αποχής που προσέγγισε

Περιφερειακή ενότητα	%	Πόλεις	%	Δήμοι-Δημοτικές ενότητες Αττικής	%
Θεσπρωτία	1,23	Πάργα	3,10	Περιστερί	1,40
B2 Δ.Τ. Αθηνών	1,00	Ηγουμενίτσα	2,34	Χαϊδάρι	1,11
Α΄ Αθηνών	0,90	Ιωάννινα	1,03	Ν.Ηράκλειο	1,06
Ιωάννινα	0,85	Αθήνα	0,92	Καισαριανή	1,06
Λευκάδα	0,84	Λευκάδα	0,86	Ν. Φιλαδέλφεια	1,06
Πρέβεζα	0,83	Καλαμάτα	0,82	Ελληνικό	1,05
B1 Β.Τ. Αθηνών	0,75	Καρδίτσα	0,80	Άγιοι Ανάργυροι	1,03
B3 Ν.Τ. Αθηνών	0,75	Χανιά	0,79	Γαλάτσι	1,02
Α΄ Πειραιώς	0,66	Πρέβεζα	0,77	Βύρωνας	1,01
Χανιά	0,62	Πάτρα	0,74	Ηλιούπολη	0,98

σχεδόν το 60%, αντανάκλα αυτές τις δυσκολίες αλλά και σηματοδοτεί την ελπίδα και τις δυνατότητες για τις μάχες της επόμενης περιόδου στο πεδίο των κοινωνικών αγώνων και της ταξικής πάλης.

Το αποτέλεσμα της 9^{ης} Ιουνίου κινείται από άποψη ποσοστού στα όρια των βουλευτικών εκλογών του Μαΐου 2023, όπου η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είχε λάβει 0,54% και 31.759 ψήφους, αλλά με συμμετοχή 61,78% και σαφώς υψηλότερα σε σχέση με τον Ιούνιο 2023 (συμμετοχή 53%) όπου είχε καταγράψει ένα κακό αποτέλεσμα λαμβάνοντας 0,30% και 15.887 ψήφους. Είναι, ωστόσο, αρκετά χαμηλότερο σε σχέση με τις ευρωεκλογές του 2019 (τριπλές εκλογές, μαζί με περιφερειακές και δημοτικές) όταν είχε λάβει 0,64% και 36.361 ψήφους (συμμετοχή 58,69%), αλλά σε ένα άλλο κοινωνικό και πολιτικό τοπίο, χωρίς την κρίση της πανδημίας και πριν το ξέσπασμα του φονικού πολέμου στην Ουκρανία, που οδήγησαν σε δραματική χειροτέρευση των όρων ζωής

Πολύ θετικά αποτελέσματα σε πόλεις της Ηπείρου, άνω του 1% σε αρκετούς Δήμους της Αθήνας

των εργαζομένων, στην ενεργειακή κρίση και την εκτίναξη της ακρίβειας. Επιπλέον, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σήμερα δεν είναι η ίδια με αυτή του 2019, καθώς έχουν αποχωρήσει κάποιες δυνάμεις από το μέτωπο.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ο μόνος αριστερός σχηματισμός που κατέγραψε άνοδο σε ψήφους σε σχέση με τις βουλευτικές του Ιουνίου 2023, κατά 5.000 περίπου, ωστόσο παρουσιάζει πτώση σε σχέση με τις βουλευτικές του περσινού Μαΐου και τις Ευρωεκλογές του 2019.

Αξιολογώντας αποτελέσματα είχε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αρκετές Περιφερειακές Ενότητες. Σε Θεσπρωτία, Ιωάννινα, Πρέβεζα και Ρέθυμνο κατέγραψε κα-

λύτερα αποτελέσματα και από το 2019. Στη Θεσπρωτία έλαβε 1,23% (0,55% - 0,75% τον Ιούνιο - Μάιο 2023, 0,63% το 2019), στα Ιωάννινα 0,85% (0,44% - 0,71% το 2023, 0,79% το 2019), στην Πρέβεζα 0,83% (0,43% - 0,64% το 2023, 0,79% το 2019) και στο Ρέθυμνο 0,61% (0,16% - 0,28% το 2023, 0,38% το 2019). Στην Α΄ Πειραιά σχεδόν ισοφάρισε το ποσοστό του 2019: 0,66% έναντι 0,67%, πάνω όμως από το 0,35% και 0,62% των βουλευτικών πέρσι (Ιούνιος- Μάιος) αντίστοιχα. Επίσης, σε Θεσπρωτία και Ρέθυμνο, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έλαβε παραπάνω ψήφους σε σχέση με όλες τις άλλες εκλογικές αναμετρήσεις. Αυτά τα θετικά αποτελέσματα αντανάκλουν σε ένα βαθμό μια σταθερή παρέμβαση τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου.

Πολύ θετικά αποτελέσματα καταγράφηκαν από το μέτωπο σε πόλεις της Ηπείρου. Στην Πάργα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έλαβε 3,1%, στην Ηγουμενίτσα 2,34% και στα Γιάννινα 1,03%. Στις μεγάλες πόλεις, στον Δήμο Αθηναίων έλαβε 0,92%, στη Θεσσαλονίκη 0,65%, στον Πειραιά 0,73% και στην Πάτρα 0,74%. Στην Αττική, σε αρκετούς δήμους υπερέβη το όριο του 1%, ειδικά σε περιοχές όπου υπάρχει σταθερή παρέμβαση του αντικαπιταλιστικού δυναμικού μέσω του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τοπικών κινήσεων, εργατικών λεσχών ή άλλων συλλογικοτήτων, που παρεμβαίνουν σε σταθερή βάση σε όλα τα μικρά και μεγάλα τοπικά ή εργατικά μέτωπα. Ειδικότερα, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έλαβε: Περιστερί 1,40%, Χαϊδάρι 1,11%, Ν. Ηράκλειο, Ν. Φιλαδέλφεια και Καισαριανή 1,06%, Ελληνικό 1,05%, Αγίους Αναργύρους 1,03%, Γαλάτσι 1,02% και Βύρωνα 1,01%.

ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΑΛΛΑΓΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΩΝ

Ανάγκη για μαζικό μέτωπο, αντικαπιταλιστικό και επαναστατικό

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ της περασμένης Κυριακής εκφράζει την επιμονή ενός πρωτοπόρου τμήματος των κοινωνικών αγώνων και της αντικαπιταλιστικής και σύγχρονα κομμουνιστικής αριστεράς σε μια αντικαπιταλιστική προοπτική στην ελληνική κοινωνία. Το ΝΑΡ, σε ανακοίνωσή του υπογραμμίζει «την ανάγκη ενός μετώπου αντικαπιταλιστικού και επαναστατικού, σύγχρονου και μαζικού, ικανού να δημιουργεί ρήγματα στην αστική πολιτική και να αλλάζει σήμερα τους αρνητικούς κοινωνικούς και πολιτικούς συσχετισμούς». Είναι ένα αποτέλεσμα που δείχνει μια σχετική ανάκαμψη από το κακό αποτέλεσμα

του περσινού Ιουνίου, καταγράφει μια ανανέωση δυνάμεων, και σηματοδοτεί νέες δυνατότητες για το εγχείρημα της αντεπίθεσης των επαναστατικών και κομμουνιστικών ιδεών.

Ωστόσο είναι και ένα αποτέλεσμα σαφώς αναντίστοιχο των αναγκών της εποχής, σε ένα καταθλιπτικό πολιτικό τοπίο, με τον ολοκληρωτικό καπιταλισμό της εποχής μας να γίνεται όλο και πιο αρπακτικός, πιο επιθετικός, πιο πολεμικός, με τις δυνάμεις της φιλοπόλεμης, ρατσιστικής και ξενοφοβικής ακροδεξιάς να μεγαλώνουν ακόμα περισσότερο σε Ευρώπη και Ελλάδα. Επιπλέον, στο αποτέλεσμα αυτό καταγράφεται και εκλογικά

η απουσία μιας αριστεράς επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής, που έχει ανάγκη η εποχή μας, ικανής να επιδρά με μαζικούς όρους στην κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα.

Στο κρίσιμο επόμενο διάστημα, όπου η επίθεση της κυβέρνησης, του κεφαλαίου και της ΕΕ θα κλιμακωθούν, απαιτείται να γίνουν ποιοτικά βήματα στην προσπάθεια συγκρότησης αυτής της αριστεράς, και το αντικαπιταλιστικό δυναμικό να εργαστεί με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα σε αυτή την κατεύθυνση, με την ταυτόχρονη επιδίωξη για ανώτερη συγκρότηση των δυνάμεων της νέας κομμουνιστικής επαναστατικής μετώπου.

Ρωγμές

Γιώργος Παυλόπουλος

Ένας πολιτικός «σεισμός» με επίκεντρο τη Γαλλία

Η πολιτική αριθμητική της Ευρωβουλής δεν άλλαξε σημαντικά μετά από τις εκλογές. Οι αυξομειώσεις στη δύναμη των επτά πολιτικών ομάδων ήταν μικρές -και μάλλον αναμενόμενες- ενώ οι τρεις που έκαναν μέχρι σήμερα κουμάντο, Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, Σοσιαλιστές και Φιλελεύθεροι (Renew), διατηρούν την απόλυτη πλειοψηφία, με πάνω από 400 έδρες σε σύνολο 720, κάτι που πρακτικά σημαίνει ότι έχουν θεωρητικά τη δυνατότητα να κάνουν εκ νέου μεταξύ τους τη «μοιρασιά».

Τα πράγματα, ωστόσο, δεν είναι τόσο απλά, καθώς η Ευρωβουλή παραμένει -παρά τη σχετική ενίσχυση του ρόλου της τα τελευταία χρόνια - η «τελευταία τρύπα του ζουρνά» στην πυραμίδα των θεσμών της ΕΕ, όπου τον πρώτο λόγο εξακολουθούν να έχουν στα πιο σημαντικά θέματα οι κυβερνήσεις των κρατών-μελών, μέσω του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου. Κατά συνέπεια, η πολιτική πραγματικότητα είναι διαφορετική από την αριθμητική των εδρών, με αποτέλεσμα να δρομολογούνται σημαντικές εξελίξεις στο οικοδόμημα της ευρωπαϊκής καπιταλιστικής ολοκλήρωσης. Η παράλληλη πολιτική κρίση στις δύο «υπερδυνάμεις» της, Γερμανία και Γαλλία, μετά την εκλογική συντριβή που υπέστησαν οι Σοσιαλδημοκράτες του Σολτς και το κόμμα του Μακρόν, πυροδοτούν ανακατατάξεις στις εσωτερικές ισορροπίες της ΕΕ.

Το σίγουρο είναι ότι μεγάλος κερδισμένος (παρά τις απώλειες στη Σκανδιναβία) είναι η «κυβερνώσα Ακροδεξιά» της Ευρώπης, η οποία αθροιστικά διαθέτει περισσότερες έδρες από τους Σοσιαλιστές και βρίσκεται στη δεύτερη θέση, ενώ μετά την Ιταλία, ετοιμάζεται να «αλώσει» και τη Γαλλία. Ο υπό δημιουργία «άξονας» Μελόνι-Λεπέν διεκδικεί αναβαθμισμένο ρόλο σε μια ΕΕ, η οποία έτσι κι αλλιώς κάνει αντιδραστική και ακροδεξιά στροφή σε όλα τα μέτωπα, εμφανιζόμενος ως ο πιο αυθεντικός εκφραστής των αναγκών και συμφερόντων του ευρωπαϊκού κεφαλαίου στην εποχή των μεγάλων ανταγωνισμών. Όσο για τη Γερμανία, παρ' ότι η AfD συνεχίζει, για την ώρα, να αντιμετωπίζεται ως ανεπιθύμητη από το σύστημα διακυβέρνησης, ουδείς μπορεί να αγνοήσει το γεγονός ότι αναδείχθηκε δεύτερη δύναμη, με ποσοστό 16,5%, παρά τον «πόλεμο» που δέχθηκε προεκλογικά.

Οι κάλπες αυτών των Ευρωεκλογών δεν αφορούσαν πρωτίστως την ΕΕ και το μέλλον της, αλλά το εσωτερικό πολιτικό σκηνικό, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά στις περισσότερες χώρες. Σε αρκετές δε από αυτές, η ετυμηγορία τους έχει βάλει κυριολεκτικά «φωτιά» στο πολιτικό προσωπικό, το οποίο αναγκάζεται μέσα στο κατακαλόκαιρο να κάνει υπερωρίες και να παίρνει ρίσκα χωρίς να γνωρίζει πού ακριβώς θα βγάλουν.

Η Γαλλία είναι, αναμφίβολα, η χώρα που από το βράδυ της Κυριακής βρέθηκε πιο κοντά στο επίκεντρο του πολιτικού «σεισμού», βιώνοντας έντονα τις συνέπειές του. Οι πρόωρες βουλευτικές εκλογές τις οποίες προκήρυξε ο Μα-

κρόν για τις 30 Ιουνίου και τις 7 Ιουλίου, βλέποντας την Εθνική Συσπείρωση της Λεπέν να συγκεντρώνει υπερδιπλάσιο ποσοστό από το κόμμα του - 31,5% έναντι 14,5% - σε μια εκλογική διαδικασία όπου σημειώθηκε ρεκόρ προσέλευσης, για τα γαλλικά δεδομένα, μοιάζει να ανοίγει οριστικά το πολιτικό «Κουτί της Πανδώρας». Κι αυτό με τη σειρά του, προκαλεί επιτάχυνση των εξελίξεων τις οποίες πολλοί είχαν προσδιορίσει χρονικά για πολύ αργότερα και συγκεκριμένα για το 2027, έτος διεξαγωγής των επόμενων προεδρικών εκλογών.

Με βάση τα σημερινά δεδομένα και εφόσον δεν υπάρξει κάποια σημαντική ανατροπή, άλλωστε, ο Μακρόν θα έχει την ίδια τύχη με τον Σιράκ, ο οποίος ήταν ο τελευταίος πρόεδρος

της Γαλλίας που είχε διαλύσει τη Βουλή, το 1997, για να χάσει τις πρόωρες εκλογές από τους Σοσιαλιστές του Ζοσπέν και να αναγκαστεί σε συγκυβέρνηση. Αυτήν τη φορά, βεβαίως, στη θέση των Σοσιαλιστών (που τερμάτισαν τρίτοι σε απόσταση αναπνοής από τους «μακρονιστές») θα βρεθεί κατά πάσα πιθανότητα η Ακροδεξιά, στην οποία οι δημοσκοπήσεις δίνουν ποσοστό της τάξης του 35% και 235 ως 265 έδρες στην 577μελή Εθνοσυνέλευση. Αυτό σημαίνει ότι το πολιτικό «τέκνο» της Λεπέν, ο 28χρονος Ζορντάν Μπαρντελά, θα είναι το φαβορί για τη θέση του επόμενου Πρωθυπουργού.

Το παραπάνω σενάριο ενισχύεται από την πρόταση-σοκ που κατέθεσε ο επικεφαλής των Ρεπουμπλικάνων,

Ο Μακρόν είναι ο μεγάλος ηττημένος και η Λεπέν η νικήτρια, που ετοιμάζεται να δει τον Εκλεκτό της Πρωθυπουργό, μετά τις πρόωρες εκλογές της 30ης Ιουνίου και της 7ης Ιουλίου

κές «λεπτομέρειες» από την Ανυπότακτη Γαλλία, το ΚΚ, τους Πράσινους και το Σοσιαλιστικό Κόμμα.

Ο βασικός στόχος που θέτουν αυτή τη φορά οι ηγεσίες των παραπάνω κομμάτων είναι να ηττηθεί όχι μόνο η Ακροδεξιά αλλά και ο Μακρόν. Δεν κρύβουν, επίσης, ότι ποντάρουν σε μια ακόμη καλύτερη επίδοση σε σύγκριση με εκείνη του 2022, όταν είχαν εκλέξει σχεδόν 140 βουλευτές, ενώ ο Μελανσόν παραλίγο να βρεθεί στον δεύτερο γύρο των προεδρικών αντί της Λεπέν. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά ζητούν να τους δοθεί η εντολή για να αναλάβουν την κυβέρνηση της Γαλλίας, υποσχόμενες στην πρώτη κοινή τους ανακοίνωση, να παρουσιάσουν ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα για τις 100 πρώτες μέρες της διακυβέρνησης.

Πόσο εφικτό είναι να συμβεί κάτι τέτοιο; Όπως θα θυμούνται οι περισσότεροι, είναι τα ίδια κόμματα που είχαν καλέσει τους ψηφοφόρους τους να στηρίξουν τον νυν Πρόεδρο στον δεύτερο γύρο απέναντι στη Λεπέν το 2022 (το είχαν κάνει και το 2017), στο πλαίσιο του μετώπου των «δημοκρατικών δυνάμεων». Στις περισσότερες δε περιπτώσεις και με βάση την ίδια λογική, έκαναν το ίδιο και στον δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών, εκεί όπου αντιμετώπιζαν βρέθηκαν ακροδεξιοί και «μακρονιστές» υποψήφιοι.

Μόλις, όμως, η εκλογική διαδικασία τελίωσε και η συγκολλητική ουσία διαλύθηκε, ο λόγος ύπαρξης του NUPES έπαψε να υφίσταται. Αρχικά, αυτό κατέστη φανερό με την απροθυμία των συνιστωσών του να συγκροτήσουν ενιαία κοινοβουλευτική ομάδα, έτσι ώστε να αποτελέσουν την αξιωματική αντιπολίτευση, εκχωρώντας τον ρόλο αυτό στην Ακροδεξιά. Στη συνέχεια και κατά περίπτωση, υπήρξαν πολλές περιπτώσεις που κάποια από τα παραπάνω κόμματα στήριξαν την κυβέρνηση μειοψηφίας του Μακρόν στη Βουλή, διαφωνώντας με τις «ακρότητες» των κινητοποιήσεων διαρκείας. Τέλος, η σφαγή στην Παλαιστίνη σήμανε και το τυπικό τέλος της σύμπραξης, μιας και οι θέσεις τους ήταν εκ διαμέτρου αντίθετες.

Πώς, λοιπόν, μπορούν σήμερα να πείσουν τους Γάλλους ότι εφόσον τους δώσουν την κοινοβουλευτική πλειοψηφία θα καταφέρουν να κυβερνήσουν. Και μήπως, τελικά, ο ελάχιστος κοινός πολιτικός παρονομαστής ίσως τα φέρνει πολύ πιο κοντά στην πολιτική του Μακρόν από ό,τι θα ήθελαν ορισμένοι να πιστεύουν ή να ελπίζουν;

Το σίγουρο είναι πως με τις ανακοινώσεις που έγιναν την Παρασκευή, ο Μελανσόν απέδειξε πως δέχεται να πληρώσει βαρύ αντίτιμο για να γίνει πρωταγωνιστής των εξελίξεων. Ειδικά δε, δεν εξηγείται το γεγονός ότι το Νέο Λαϊκό Μέτωπο έχει υιοθετήσει σχεδόν το σύνολο των θέσεων των Σοσιαλιστών στην εξωτερική πολιτική, καταγγέλλοντας τις «τρομοκρατικές επιθέσεις της Χαμάς της 7^{ης} Οκτωβρίου» και δεσμευόμενο «να υπερασπισθεί σθεναρά την κυριαρχία και την ελευθερία του ουκρανικού λαού» και να διασφαλίσει την αποστολή των «απαραίτητων» όπλων προς το Κίεβο...

Το «μοντέλο Σάρα» και το πολιτικό βέρτιγκο της Αριστεράς

Ενώ οι ευρωεκλογές ανέδειξαν το αποκρουστικό πρόσωπο της ΕΕ, οι δυνάμεις της Αριστεράς γίνονται μέρος του προβλήματος και όχι της λύσης προς μια αντικαπιταλιστική, διεθνοιστική ρήξη. Στη Γερμανία, το Die Linke βρίσκεται σε ελεύθερη πτώση (στο 2,7%) καθώς η «Συμμαχία Σάρα Βάγκενκνεχτ» (BSW), οκτώ μήνες από την ίδρυση της, «έγραψε» 6,2%. Η αρχηγός της έχει αποκρημίζει την Αριστερά, αναφέρεται σε μια διαταξική πολιτική προστασίας Γερμανών εργατών, μεσαίας τάξης και μερίδας του κεφαλαίου. Στην εξωτερική πολιτική αλλά και στα ζητήματα μετανάστευσης, ακολουθεί μια ρητορική συγγενική προς την ακροδεξιά με φράσεις όπως «Η Γερμανία δεν χωράει άλλους μετανάστες», νοσταλγώντας τις «παρδοσιακές οικογενειακές αξίες» της γερμανικής Χριστιανοδημοκρατίας. Στοχεύει πρακτικά στο ίδιο κοινό με την AfD, η οποία όμως, ως γνήσια εκφραστής αυτής της πολιτικής ατζέντας, βγαίνει πολλαπλά κερδισμένη.

Συνολικά, μεγάλο μέρος της ευρωπαϊκής Αριστεράς συμμαχεί πλέον ανοιχτά με εθνικιστικά κόμματα. Το τσεχικό ΚΚ, ενώ ήταν το μοναδικό στην ανατολική Ευρώπη που είχε διατηρήσει την κομμουνιστική φυσιογνωμία του, επέλεξε σε αυτές τις Ευρωεκλογές να σχηματίσει το μέτωπο «Αρκετά!» συμμαχώντας με δύο εθνικιστικά κόμματα. Αυτή η «ανίερνη» συμμαχία ήταν εκλογικά αποτελεσματική, κέρδισε το 9,5% των ψηφοφόρων εκφράζοντας την δυσανεξία από τις επιπτώσεις του πολέμου στην Ουκρανία, σε σύμπλευση όμως με

τον κοινωνικό συντηρητισμό. Σε παρόμοια πορεία κινείται ακόμα και το ΚΚ Πορτογαλίας, σκιά της ιστορίας του με μόλις 4,1%, το οποίο αφού στήριξε τις αστικές κυβερνήσεις των Σοσιαλιστών, τώρα ταυτίζεται με τις σοβινιστικές θέσεις του ΚΚ Ρωσικής Ομοσπονδίας, «χαϊδεύοντας» ταυτόχρονα συντηρητικές απόψεις σε κοινωνικά μέτωπα. Στη δε Ισπανία, το Sumar της Γιολάντα Ντίαζ έλαβε μόλις 4,7% και η ίδια ανακοίνωσε ότι παραιτείται από επικεφαλής του συνασπισμού, παραμένοντας ωστόσο υπουργός Εργασίας και αντιπρόεδρος της κυβέρνησης.

Αντίθετα, η σκανδιναβική Αριστερά είχε μια αξιοσημείωτη άνοδο. Στη Φινλανδία, η Σοσιαλιστική Αριστερή Συμμαχία συγκέντρωσε το 17,3%, σημειώνοντας μια αύξηση 10,4%, ενώ το ακροδεξιό Κόμμα των Φινλανδών, το οποίο είναι μέρος της κυβέρνησης, υποχώρησε κατά 6,2%, λαμβάνοντας 7,6%. Στη Σουηδία, το Αριστερό Κόμμα σημείωσε, επίσης, άνοδο κατά 4,2%, φτάνοντας το 11%, ενώ οι ακροδεξιοί Σουηδοί Δημοκράτες, οι οποίοι επίσης υποστηρίζουν την κυβέρνηση, υποχώρησαν κατά 2,1%. Η κυβερνητική φθορά δεν αφήνει απρόσβλητη την Ακροδεξιά, ωστόσο η Αριστερά εμφανίζεται ξανά πρόθυμη να ενταχθεί σε διαχειριστικό κυβερνητικό σχέδιο, χωρίς να δίνει μάχες όπως για το ζήτημα της εισόδου των δύο χωρών στο ΝΑΤΟ.

Ο πόλεμος της Ουκρανίας και η κρίση της ΕΕ είναι ένα «νέο 1989» για την Αριστερά που στην πλειοψηφία της συνθλίβεται στις μυλόπετρες της κυβερνητικής διαχείρισης και των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών.

Παναγιώτης Ξοηλίδης

Το NUPES ανασυστάθηκε εν μία νυκτί, υπό τον τίτλο Νέο Λαϊκό Μέτωπο

>>>>>

του κόμματος το οποίο αποτελεί συνέχεια της παραδοσιακής γκολικής Δεξιάς, για σύμπραξη με την Εθνική Συσπείρωση στις εκλογές. Παρά τις έντονες αντιδράσεις που προκάλεσε ο Ερίκ Τσιοτί στο εσωτερικό του κόμματος, το οποίο προχώρησε στην «εκπαραθύρωση» του με συνοπτικές διαδικασίες, είναι φανερό πως όσα είπε δεν αποτελούν αποκλειστικά προσωπική του πρωτοβουλία. Από τη μία, δίνουν κατεύθυνση προς τους ψηφοφόρους των Ρεπουμπλικάνων για τον δεύτερο γύρο και, από την άλλη, έρχονται να «δέσουν» με τα ανοίγματα που κάνει εδώ και καιρό το ΕΔΚ - η πολιτική ομάδα στην οποία ανήκει το κόμμα του - προς την «υπεύθυνη» κυβερνώσα Ακροδεξιά της ΕΕ, που μοιάζει πλέον να είναι έτοιμη να συμπεριλάβει και τη Λεπέν, εκτός της Μελόνι και του Ολλανδού Βίλντερς.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στη Γαλλία, όπου οι 577 βουλευτές εκλέγονται σε ισάριθμες μονοεδρικές περιφέρειες, εφόσον συγκεντρώσουν το 50% συν μία ψήφο είτε στον πρώτο είτε στον δεύτερο γύρο (ανάμεσα στους δύο με τα μεγαλύτερα ποσοστά), οι συμπράξεις και οι δηλώσεις στήριξης μπορούν να αποδειχθούν καθοριστικές. Ειδικά δε σε αυτή την αναμέτρηση, όπου στην πλειοψηφία των περιφερειών στον δεύτερο γύρο αναμένεται να βρεθούν αντιμετώπι οι υποψήφιοι της Λεπέν με εκείνους του NUPES, του «κεντροαριστερού» μετώπου το οποίο ανασυστάθηκε, υπό τον τίτλο Νέο Λαϊκό Μέτωπο. Και μάλιστα, με εντυπωσιακή ταχύτητα και χωρίς να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στις προγραμματι-

ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ: Νέες δυνατότητες

«ΧΑΙΡΕΤΙΖΟΥΜΕ τις/τους 20.603 αγωνιστές και αγωνίστριες που στήριξαν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική συνεργασία με την ψήφο τους στις 9 Ιούνη. Το εκλογικό της αποτέλεσμα εκφράζει την επιμονή ενός πρωτοπόρου τμήματος των κοινωνικών αγώνων και της Αριστεράς για μια αντικαπιταλιστική προοπτική», σημειώνει στην ανακοίνωσή της για τις Ευρωεκλογές η ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (ολόκληρη στο antarsya.gr). «Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Ανατρεπτική Συνεργασία έδωσε τη μάχη από θέσεις αντικαπιταλιστικού προγράμματος και προβολής της ανάγκης για απειθαρχία, ρήξη και έξοδο από Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ανατροπή της κυβέρνησης, την αντίθεση στη συναινετική αντιπολίτευση. Έθεσε ουσιαστικά πολιτικά ερωτήματα και θέσεις για τα μεγάλα και πιεστικά προβλήματα των εργαζομένων και της νεολαίας. Υπογράμμισε την ανάγκη ενός μετώπου αντικαπιταλιστικού και επαναστατικού. Σε αυτή την κατεύθυνση θα αναληφθούν πρωτοβουλίες το επόμενο διάστημα», συμπληρώνει. «Το αποτέλεσμα είναι αναντίστοιχο του ρόλου του κόσμου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους αγώνες. Εκφράζει τα ελλείμματα που έχουν αποτυπωθεί και στην απόφαση της 5ης Συνδιάσκεψης», εκτιμά. Όσον αφορά την επόμενη μέρα η ΚΣΕ υπογραμμίζει πως «το εκλογικό μαύρισμα της ΝΔ, η αποτυχία των ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και συνολικά τα στοιχεία απόστασης των λαϊκών στρωμάτων από το αστικό πολιτικό σύστημα, ανοίγουν νέες και μεγαλύτερες δυνατότητες για την ανάπτυξη των αγώνων που θα βάζουν στο κέντρο την ανατροπή της πολιτικής και της κυβέρνησης της ΝΔ, του κεφαλαίου και της ΕΕ».

«Όχι» ΚΚΕ στο ΣΜΤ σε κινητοποίηση για την Πύλο

ΣΤΟ ΔΣ του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών (ΣΜΤ) οι εκπρόσωποι της ΕΣΑΚ, παράταξη του ΚΚΕ, αρνήθηκαν να στηρίξουν ψήφισμα για τη συμμετοχή στην κινητοποίηση (14/6) για τον ένα χρόνο από το ναυάγιο-έγκλημα στην Πύλο με τους 600 νεκρούς, που πρότεινε η Αριστερή Πρωτοβουλία Τεχνικών και στήριξαν κι άλλες δυνάμεις. Το πρόσχημα αρχικά ήταν το αίτημα «σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά». Παρότι το αίτημα είναι σωστό, για να στηρίξει και η ΕΣΑΚ, προτάθηκε η απόσυρσή του. Τότε ο εκπρόσωπος του ΚΚΕ απάντησε πως η κινητοποίηση «έχει συγκεκριμένο πολιτικό-οργανωτικό χαρακτήρα»! Πέρα από τα προσχήματα, το γεγονός είναι ότι το ΚΚΕ αρνείται να συμμετέχει σε μια τέτοια κινητοποίηση ή να οργανώσει άλλη με άλλο «πολιτικό - οργανωτικό χαρακτήρα». Θεωρεί άραγε δευτερεύον το ζήτημα ή μήπως δεν ταιριάζει με το «εθνικό» του προφίλ;

Ακροβασίες | Βασίλης Παπαγεωργίου

Με ένα ...κλικ

ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΣΤΟ ΜΩΡΙΔ: ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΥΛΟΥ

► ΚΑΛΕΣΜΑ στον λαό της Πελοποννήσου να συμμετάσχει μαζί στην σημερινή (15/6) πορεία από την κεντρική πλατεία της Καλαμάτας και στην συναυλία στο Πάρκο Λιμενικού Ταμείου (βλέπε σελίδα 18) απευθύνει η *Ανταρσία στο Μωριά - Συμπόρευση για την Ανατροπή*. «Πρόκειται για μία ρατσιστική δολοφονία με αποκλειστικές ευθύνες των πολιτικών της Ευρώπης-φρούριο κατά προσφύγων και μεταναστών, που έχει μετατρέψει τη Μεσόγειο στο μεγαλύτερο θαλάσσιο νεκροταφείο του κόσμου εδώ και χρόνια. Άλλη μία τραγωδία που προκλήθηκε από τη βίαιη ρυμούλκηση του σαπιοκάραβου από σκάφος του Λιμενικού Σώματος για να απωθηθεί προς την Ιταλία», αναφέρει η αντικαπιταλιστική περιφερειακή κίνηση. «Μονόδρομος η αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και μετανάστες, ο αγώνας ενάντια στο σύστημα που γεννά τους πολέμους, την εξθλίωση, την προσφυγιά. Η μόνη ελπίδα βρίσκεται στον αγώνα των εργαζομένων και της νεολαίας, στον κοινό αγώνα ντόπιων με πρόσφυγες και μετανάστες», προσθέτει.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑΤΟΥ

► Την Τετάρτη 19/6 στις 7 μ.μ. στην ΕΣΗΕΑ (Ακαδημίας 20, αίθουσα «Γ. Καράντζας», 1^{ος} όροφος) θα γίνει η παρουσίαση του βιβλίου του Διονύση Ελευθεράτου *Μεταπολίτευση - Ένα βολικό «τέρας»* (εκδόσεις Τόπος). Θα μιλήσουν οι Χριστόφορος Ζαχαράκης, Βαγγέλης Καραμανωλάκης, Θανάσης Σκαμνάκης και ο συγγραφέας του βιβλίου. Θα συντονίσει η Ναταλία Χατζηπανωίου.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ: ΤΡΙΗΜΕΡΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ

► Τριήμερη πεζοπορική εξόρμηση στην Πελοπόννησο διοργανώνει στις 22-23-24/6 η Ομάδα Πεζοπορίας της *Εργατικής Λέσχης Νέας Σμύρνης*. Η διαμονή θα γίνει στο Μαυροβούνι Γυθείου, είτε στο κάμπινγκ Gythion Bay είτε σε δωμάτια. Το πρόγραμμα και περισσότερες πληροφορίες στη σελίδα της λέσχης στο facebook. Δηλώσεις συμμετοχής: 6972209745 (Δημήτρης), 6974176055 (Νίκος) και στο zervasdim@gmail.com.

Κάμπινγκ Αναιρέσεις: Ραντεβού 15/7-22/7 στην Ερέτρια Ευβοίας

Το θερινό «ραντεβού» του Κάμπινγκ Αναιρέσεις επιστρέφει έτοιμο να φιλοξενήσει μαθητές/τριες, φοιτητές/τριες και εργαζομένους/ες που αναζητούν μια εναλλακτική, οικονομική και ποιητική απόδραση. Φετινό σημείο συνάντησης το Milos Camping, από τις 15 έως τις 22 Ιουλίου, στην Ερέτρια. «Όσο οι διακοπές φαίνεται να αποτελούν προνόμιο, εμείς αντιπαραβάλλουμε μια εικόνα απ' το συλλογικά διαμορφωμένο μέλλον μας», αναφέρει το κάλεσμα. Το πλήρες πολιτικό και πολιτιστικό πρόγραμμα θα ανακοινωθεί τις επόμενες μέρες.

Πανελλαδικές με καύσιμα άνευ κλιματισμού

Την ώρα που η κυβέρνηση αποπλήρωνε πρόωρα χρέη στους δανειστές για να «στείλει μήνυμα στις αγορές», οι Έλληνες μαθητές σε ΓΕΛ και ΕΠΑΛ καλούνταν να δώσουν Πανελλήνιες, σε θερμοκρασίες που έφταναν μέχρι τους 44 βαθμούς κελσίου σε αίθουσες χωρίς κλιματισμό! Είναι χαρακτηριστικές οι εικόνες με γονείς να κουβαλάνε ανεμιστήρες στις σχολικές εγκαταστάσεις μπας και σωθεί η κατάσταση! Είναι απαράδεκτο η κυβέρνηση και το υπουργείο να δείχνουν τέτοια αδιαφορία και προχειρότητα για τους μαθητές και για τους επιβλέποντες καθηγητές.

ΤΑΣΕΙΣ

Ηλίας Ιωακείμολου

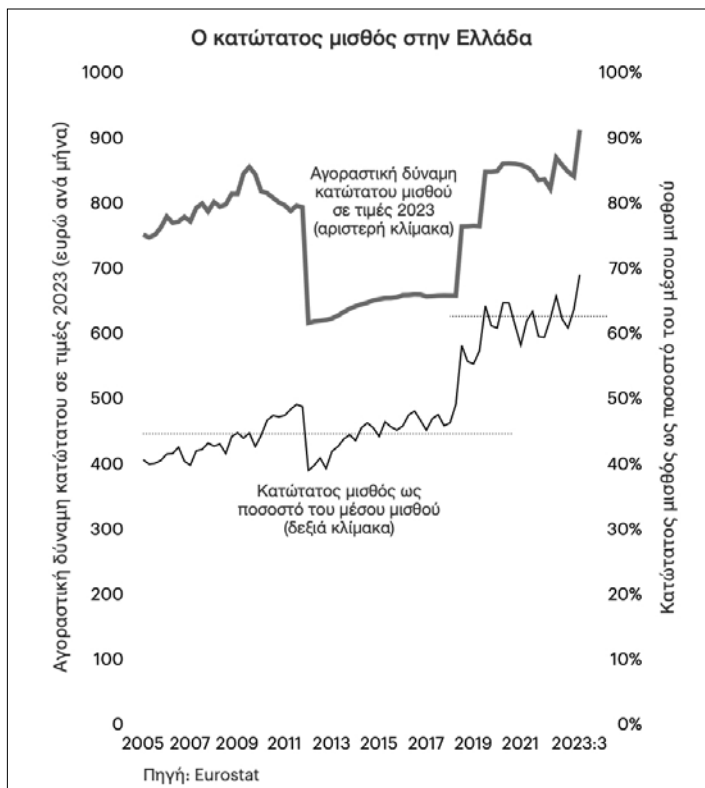
Ποιος νοιάζεται για τον κατώτατο μισθό;

► Η μείωση του κατώτατου ωθεί σε πτωτική τάση συνολικά των μισθών

Τι είναι πραγματικά ο κατώτατος μισθός, τι αντιπροσωπεύει, τίνος πράγματος είναι το επιφανόμενο, ποιους αφορά, και ποιους θα έπρεπε να ενδιαφέρει άμεσα;

Ο μέσος μισθός στις επιχειρήσεις διαμορφώνεται στην αγορά εργασίας, και σε μια οποιαδήποτε αναπτυγμένη οικονομία και οποιαδήποτε στιγμή, εξαρτάται κυρίως από δύο παράγοντες: από το ποσοστό ανεργίας και από έναν «μισθό αναφοράς», δηλαδή έναν μισθό που θεωρείται «αναγκαίος», «δίκαιος», «κανονικός», έναν μισθό που επιτρέπει στους εργαζόμενους να συντηρούνται και να αναπαράγονται κανονικά, δηλαδή μέσα στις συνθήκες και τους όρους της εποχής τους. Ο αναγκαίος μισθός είναι τα χρήματα που αντιστοιχούν σε αυτό που ο Μαρξ ονομάζει «αξία της εργασιακής δύναμης», σε αυτό που πουλάει ο μισθωτός. Είναι η χρηματική αμοιβή που λαμβάνει για τις εργασιακές ικανότητές του, την χρήση των οποίων εκχωρεί στην καπιταλιστική επιχείρηση για ορισμένο χρονικό διάστημα. Ένα σημαντικό στοιχείο για τον καθορισμό του αναγκαίου μισθού, είναι ο κατώτατος μισθός, διότι αποτελεί «μισθό αναφοράς», καθορίζει το μέτρο του αναγκαίου μισθού για την απλή, ανειδίκευτη εργασία, για τους ανειδίκευτους εργαζόμενους. (Με μαρξιστικούς όρους, ο κατώτατος μισθός είναι η χρηματική έκφραση της αξίας της ανειδίκευτης εργασιακής δύναμης). Όλοι οι άλλοι μισθοί, όμως, δηλαδή οι μισθοί της ειδικευμένης εργασίας (της σύνθετης εργασίας, όπως την ονομάζει ο Μαρξ), σε βάθος χρόνου τείνουν να διαμορφωθούν ως πολλαπλάσια αυτού του μισθού της ανειδίκευτης εργασίας, του κατώτατου μισθού.

Ως αποτέλεσμα, όταν μεταβάλλεται ο εθνικός κατώτατος μισθός, η μισθολογική κλίμακα στο μεγαλύτερο μέρος της τείνει να αναδομηθεί με βάση τον νέο κατώτατο μισθό, έτσι ώστε να διατηρούνται λίγο-πολύ σταθερές οι αναλογίες κατά τις οποίες αμείβονται οι

διαφορετικές μερίδες μισθωτών όπως αυτές διαμορφώνονται από τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους, τη θέση εργασίας, την επαγγελματική πείρα, τα χαρακτηριστικά της επιχείρησης και του κλάδου όπου εργάζονται κλπ. Αυτό, βέβαια δεν συμβαίνει εν ριπή οφθαλμού, αλλά πραγματοποιείται στη μεσοπρόθεσμη διάρκεια (μέσα σε μερικά χρόνια).

Έτσι, λοιπόν, η μείωση του εθνικού ελάχιστου μισθού δημιουργεί πτωτική τάση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό είναι κάτι που συμβαίνει σε όλες τις χώρες και σε όλες τις εποχές του αναπτυγμένου καπιταλισμού: οι μεταβολές του κατώτατου μισθού αντανακλώνται στον μέσο μισθό (ιδιαίτερα εάν θεωρήσουμε όλους τους άλλους παράγοντες σταθερούς). Η ανάλυση των στατιστικών στοιχείων για την Ελλάδα δείχνει ότι η διάχυση των αυξήσεων ή των μειώσεων του κατώτατου μισθού στις λοιπές αμοιβές εργασίας είναι η κανονική, αναμενόμενη εξέλιξη των πραγμάτων.

Η διάχυση αυτή δεν πραγματοποιείται, όμως, στον ίδιο βαθμό κατά μήκος ολόκληρης της μισθολογικής κλίμακας: Η αύξηση του κατώτατου μισθού έχει μεγάλη επίπτωση στους μισθούς κάτω από τον μέσο μι-

σθό και συγκριτικά μικρότερη επίπτωση στους υψηλότερους μισθούς, μηδενική δε στους μισθούς των ανώτερων και ανώτατων στελεχών του ιδιωτικού τομέα των οποίων ο μισθός δεν περιλαμβάνει μόνο αμοιβή εργασίας, περιλαμβάνει και συμμετοχή στα κέρδη.

Όλα αυτά συμπυκνώνονται στον εξής απλό ποσοτικό κανόνα: Αναλύοντας τα στατιστικά στοιχεία, βρίσκουμε ότι ο μέσος μισθός εμφανίζει εξάρτηση από τον κατώτατο μισθό. Όταν, για παράδειγμα, ο κατώτατος μισθός καθηλώθηκε, από το 2012 και μετά, σε πολύ χαμηλά επίπεδα, συνέβαλε σημαντικά στη μείωση του μέσου μισθού, διότι ο κατώτατος είναι «μισθός αναφοράς» για τον μέσο. Η μισθολογική κλίμακα «χτίζεται» επάνω σε αυτήν τη βάση, σε αυτόν τον μισθό αναφοράς που είναι ο κατώτατος μισθός.

Επομένως, έχοντας τις παραπάνω ιδιότητες, ο κατώτατος μισθός έχει στρατηγική σημασία για τον σχηματισμό των μισθών των υπολοίπων εργαζομένων (πλην των ανώτατων και ανώτερων στελεχών). Αυτό, μάλιστα, δεν αφορά μόνο τον ιδιωτικό τομέα, διότι οι μεταβολές στους μισθούς του δημοσίου επηρεάζουν και επηρεάζονται από τους μι-

σθούς στον ιδιωτικό τομέα. Επειδή, όμως, αυτοί οι τελευταίοι εξαρτώνται από τον κατώτατο μισθό, αυτός αποκτά κεντρικό ρόλο στον καθορισμό ολόκληρου του μισθολογικού φάσματος στο σύνολο της οικονομίας.

Όταν, λοιπόν, επιζητούμε την αύξηση του κατώτατου μισθού, δεν τον επιζητούμε μόνο επειδή είμαστε αλληλέγγυοι με τους χαμηλόμισθους, αλλά επίσης το ύψος του κατώτατου έχει στρατηγική σημασία εξαιτίας του κεντρικού του ρόλου.

Αυτά εξηγούν για ποιον λόγο η μνημονιακή πολιτική αφαίρεσε από τις συνδικαλιστικές οργανώσεις των μισθωτών την δυνατότητα να διαπραγματεύονται τον κατώτατο μισθό. Εξηγούν, επίσης, ότι για εμάς θα έπρεπε να αποτελέσει στόχο πρώτου μεγέθους να επιστρέψει ο καθορισμός του κατώτατου μισθού στις συλλογικές διαπραγματεύσεις των συνδικάτων με την εργοδοσία —εκεί, δηλαδή, που μπορούν να παρεμβαίνουν στον συσχετισμό δύναμης οι μισθωτοί με τις συνδικαλιστικές τους οργανώσεις. Αυτό, όμως, όσο σημαντικό και αν είναι, δεν αρκεί: Οι εργοδότες, μετά την καθιέρωση ενός εξαιρετικά ευνοϊκού -για τις επιχειρήσεις- θεσμικού πλαισίου της αγοράς εργασίας, επιτυγχάνουν την περαιτέρω μείωση των μισθών κάτω από τα νόμιμα επίπεδα του κατώτατου μισθού κάνοντας χρήση και κατάχρηση του διευθυντικού δικαιώματος, και από την ευνοϊκή για αυτούς θέση που έχουν εξαιτίας της αυξημένης ανεργίας, επινοούν τρόπους παράκαμψης ή ευθείας παραβίασης των νόμων. Θα έπρεπε να αποτελούν, λοιπόν, για εμάς, στόχους πρώτου μεγέθους, πρώτον, η ενδυνάμωση όλων των μορφών ταξικής πάλης και συνδικαλιστικής οργάνωσης των μισθωτών, οργανωμένης ή αυθόρμητης, μαχητικής ή υπόγειας, μέσα στις επιχειρήσεις, και δεύτερον, η επανίδρυση της Επιθεώρησης Εργασίας, η στελέχωσή της με αξιόμαχα στελέχη ισχυρής ταξικής συνείδησης, και η κατάργηση όλων των νόμων και κανονισμών που εμποδίζουν το έργο της.

Γιώργης Μουρμούρης

Πάρτι «στην υγεία των κορόιδων»

Αποκαλυπτικά στοιχεία για το κερδοσκοπικό «πάρτι» που έχουν στηθεί ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες στις πλάτες των πελατών τους παρουσιάζει η ΕΚΠΟΙΩ, επικαλούμενη καταγγελίες καταναλωτών.

Όπως αναφέρει η οργάνωση, παλαιοί ασφαλισμένοι με συμβόλαια ισόβιας ή μακροχρόνιας διάρκειας έρχονται αντιμέτωποι με αυξήσεις της τάξεως του 12% έως 15%(!), καλούμενοι είτε να αποδεχτούν τις αυξήσεις είτε να βρεθούν ξαφνικά «ξεκρέμαστοι», μετά από χρόνια καταβολής εισφορών στις ιδιωτικές εταιρείες. Μάλιστα, η ΕΚΠΟΙΩ εκτιμά ότι οι ασφαλιστικές εταιρείες μεθοδεύουν την ακύρωση των μακροπρόθεσμων συμβολαίων, προωθώντας ετησίως ανανεούμενα συμβόλαια «στα οποία δεν αναλαμβάνουν καμία δέσμευση για το ύψος του ασφαλιστρού και την έκταση των παροχών». Σημειώτεον δε ότι με νόμο του 2022 ο δείκτης αναφοράς για τις αυξήσεις των ασφαλιστρών προσδιορίζεται από έναν ιδιωτικό φορέα, τον ΙΟΒΕ.

Άλλες σοβαρές καταγγελίες καταναλωτών κάνουν λόγο για άρνηση καταβολής αποζημιώσεων για εξετάσεις ή επεμβάσεις από τις ασφαλιστικές εταιρείες. Όπως τονίζει η ΕΚΠΟΙΩ, οι ασφαλιστικές «συχνά επικαλούνται ότι τα υλικά των επεμβάσεων δεν περιλαμβάνονται στην λίστα παροχών που καλύπτουν, με αποτέλεσμα να αποζημιώνουν μόνο ένα μέρος αυτών», ενώ σε άλλες περιπτώσεις δίνουν προφορική μόνο προέγκριση για επεμβάσεις, την οποία κατόπιν αναρρούν. Με αυτόν τον τρόπο καταγγέλλων κλήθηκε να καλύψει από την τσέπη του το ποσό των 9.338,44 ευρώ!

Τέλος, η καταναλωτική οργάνωση επισημαίνει ότι συχνά παρατηρείται «μεγάλη απόκλιση μεταξύ των τιμών που πληρώνουν οι ασφαλισμένοι στα ιδιωτικά νοσοκομεία για τις δαπάνες νοσηλείας και τις αμοιβές εν γένει, και αυτών που ισχύουν στη δημόσια ασφάλιση».

Καταγγελίες ενδεικτικές του τι σημαίνει η παράδοση ενός κοινωνικού αγαθού, όπως η ασφάλιση, στα «κοράκια» του ιδιωτικού τομέα...

**Πίσω
από τις
κάμερες**

Στο Ραδιομέγαρο εργάζονται περί τους 600 δημοσιογράφοι, με κάθε είδους εργασιακή σχέση. Η διοίκηση της ΕΡΤ κομπάζει για την μεγάλη της επιτυχία, τη δημιουργία του 24ωρου ειδησεογραφικού καναλιού ERT News. Γι' αυτό αναδιαρθρώθηκε ο μηχανισμός ενημέ-

Ματίνα Παπαχριστούδη

ERT News, η ανακύκλωση της προπαγάνδας του Μαξίμου

ρωσης σε μια ενιαία παραγωγή, όπου συγκεντρώνονται όλες οι ειδήσεις και η επιλογή γίνεται από τους επικεφαλής αρχισυντάκτες για κάθε ξεχωριστό ΜΜΕ (δελτία σε ΕΡΤ 1, ΕΡΤ 3, Διαδίκτυο, ΕΡΤ News). Ο πρωθυπουργός, Κ. Μητσοτάκης, εμφανίζεται πολύ ευχαριστημένος από τις «επιτυχίες» αυτές, δίνοντας ψήφο εμπιστοσύνης στη διοίκηση και διεύθυνσή της. Τα έσοδα, άλλωστε, για τη λειτουργία της ΕΡΤ, που εντάχθηκε το 2019 στις υπηρεσίες του πρωθυπουργικού γραφείου, προέρχονται αποκλειστικά από το ανταποδοτικό τέλος.

Ποιος, λοιπόν, ιεραρχεί τις ειδήσεις στο μεγαλύτερο ειδησεογραφικό οργανισμό της χώρας; Το παραπάνω ερώτημα τέθηκε στην καταγγελία του Συλλόγου Ατόμων Πληγέντων Δυστυχίματος Τεμπών για τη φήμωση της συνέντευξης Τύπου. Στα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων του τηλεοπτικού παραρτήματος του Μαξίμου με την επωνυμία ΕΡΤ, η είδηση αποσιωπήθηκε. Επειδή, όμως, υπήρχε η προεκλογική υποχρέωση προβολής

κομμάτων, στο δελτίο εμφανίστηκε πολιτικός αρχηγός που παρέστη στη συνέντευξη Τύπου για 10 δευτερόλεπτα! Η σημαντική αυτή πρωτοβουλία για το έγκλημα στα Τέμπη δεν είναι το μόνο που αποσιωπήθηκε στις ειδήσεις της ΕΡΤ. Κάθε σημαντικό γεγονός στο οποίο προβάλλουν ευθύνες της κυβέρνησης της ΝΔ – για παράδειγμα, η μήνυση που υποβλήθηκε για το έγκλημα της Πύλου ή οι αντιδράσεις νοσοκομειακών γιατρών – είναι ανύπαρκτο για τον ελεγκτικό μηχανισμό φήμωσης και κυβερνητικής προπαγάνδας που είναι εγκατεστημένος σε θέσεις-κλειδιά στο Ραδιομέγαρο.

Ο πολυπληθής ειδησεογραφικός μηχανισμός χρησιμοποιεί τη συντριπτική πλειονότητα των δημοσιογράφων ως «κουβαλητές» ειδήσεων, οι οποίες είτε προσαρμόζονται για να ταιριάζουν στη γραμμή είτε προωθούνται στο Διαδίκτυο είτε απλά μπαίνουν στο «καλάθι των αποσιωπηθέντων». Γι' αυτό και δεν είναι τυχαίο ότι στην ΕΡΤ News οι ειδήσεις και τα ρεπορτάζ ανακυκλώνονται συνεχώς. Οι επιτρεπόμενες από το Μαξίμου πληροφορίες είναι εν τέλει πολύ λίγες για να καλύψουν ένα 24ωρο ειδησεογραφικό κανάλι...

ΚΑΛΩΣ μας ήρθαν οι πολεμικές χορηγίες. Η γερμανική βιομηχανία όπλων Rheinmetall που μόλις πριν δυο μήνες εγκαινίασε μονάδα παραγωγής στην Ουκρανία, χορηγεί την Ντόρτμουντ και η «φανέλα» των όπλων της ήταν σε πρώτο πλάνο στον τελικό του Champions League. Αλλά και σε φεστιβάλ και συναυλίες στην καρδιά της ΕΕ, στις Βρυξέλλες, χορηγοί είναι εταιρείες που προωθούν τον πόλεμο και κερδοφορούν από αυτόν.

ΚΡΙΣΗ στο δημόσιο ραδιόφωνο Radio France, από το οποίο απολύθηκε ο Γκιγιόμ Μερής, παρουσιάστης της σατυρικής εκπομπής «Le grand Dimanche soir». Η απόλυση οφείλεται στα «επιθετικά» σχόλια του για τον Μπενιαμίν Νετανιάχου, τον οποίο χαρακτήρισε ως «είδος ναζιστή». Ο ίδιος κατήγγειλε πως η απόφαση απόλυσης συνιστά «ιδεολογική νίκη» της Ακροδεξιάς. Από το ραδιόφωνο, πάντως, παρατήθηκαν αρκετοί συνεργάτες της εκπομπής σε ένδειξη αλληλεγγύης.

Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ του Δημήτρη Μελισανίδη από την ηγεσία της ΑΕΚ συνοδεύτηκε από πληροφορίες για την τηλεοπτική επέκτασή του. Σύμφωνα με αυτές ο επιχειρηματίας φέρεται να εξαγοράζει μικρό περιφερειακό κανάλι της Αττικής στο οποίο θα «μεταγκατασταθεί» το ιντερνετικό Naftemporiki TV που θα μεταδίδει πλέον και ποδοσφαιρικούς αγώνες. Δικών του συμφερόντων είναι, επίσης, και το Pontos TV, που εκπέμπει επίσης ιντερνετικά.

ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΟΙ

Δίκτυο Ελεύθερων Φαντάρων «Σπάρτακος»

Η υγεία μας σε κίνδυνο!

► Λήψη των απαραίτητων μέτρων στα στρατόπεδα σε περιπτώσεις ακραίων καιρικών συνθηκών

Ένα απ' τα βασικά αιτήματά μας σχετικά με την θητεία, είναι σε ακραίες καιρικές συνθήκες να λαμβάνονται τα απαραίτητα μέτρα. Στον στρατό υπάρχει άλλος θεός και φαίνεται ότι με ευθύνη των Υπουργών Άμυνας Δένδια-Κεφαλογιάννη και του Α/ΓΕΕΘΑ Χούπη, δεν υπήρξε κανένα μέτρο προστασίας για τον καύσωνα, σε αντίθεση με το υπόλοιπο δημόσιο.

Αντίθετα, οι καταγγελίες των αγωνιστών φαντάρων του Δικτύου «Σπάρτακος» αποκαλύπτουν ότι οι διοικήσεις των μονάδων και η στρατιωτική ιεραρχία εκθέτουν την υγεία μας σε κίνδυνο. Από τη μια άκρη της Ελλάδας μέχρι την άλλη, πραγματοποιούνται ασκήσεις και εκπαιδεύσεις ακόμα και αγγαρείες, έχοντας τους φαντάρους εκτεθειμένους στον πολύ ζεστό ήλιο.

Στην 88 ΣΔΙ Λήμνου, με 35 βαθμούς υπο σκιά, οι διοικητές βάζουν τους φαντάρους να κόβουν χόρτα με χορτοκοπτικά και τσουγκράνες όλη μέρα μέσα στα κατσάβραχα. Έχουν το θράσος δε

να απαντούν ότι «είναι υποχρέωση των στρατιωτών να τα κόβουν, γι' αυτό μας έστειλε το κράτος να υπηρετήσουμε». Μάλιστα, αναφέρεται πως θα γίνει επιθεώρηση απ' την ταξιαρχία στα στρατόπεδα για να δει αν έγινε η δουλειά.

Στη 79 ΕΑΡΜΕΘ Σάμου έχουν ένα παρεμφερές σύστημα αγγαρείας, διατάζουν τους φαντάρους να κόβουν και να κουβαλούν ξύλα κάθε μέρα και πολλά απογεύματα. Αυτές τις μέρες του καύσωνα οι φαντάροι έχουν λιώσει, ενώ απειλείται και η υγεία τους. Οι συνφάνταροι τονίζουν ότι παρατούν όλες τις άλλες υπηρεσίες, ακόμη και το περίπολο, προκειμένου να μαζέψουν

ξύλα, από το πρωί έως αργά το απόγευμα. Ανεξάρτητα απ' το παράλογο της όλης υπόθεσης, αναρωτιόμαστε με ποιου υπεύθυνου την εντολή κόβονται και μαζεύονται ξύλα και αν υπάρχει κάποιο δασαρχείο ή δημόσια αρχή που έστω επιβλέπει.

Στη ΔΑΝ Τήλου βάζουν αόπλους φαντάρους να κάνουν οικοδομικές εργασίες, δελεάζοντας με τιμητικές. Πάνε κάποια χρόνια που σε αντίστοιχη περίπτωση στο Καστελόριζο συνάδελφος φαντάρος έχασε τον αντίχειρά του από παρόμοιες «αγγαρείες». Φαίνεται ότι τους συγκεκριμένους αξιωματικούς δεν τους απασχολεί η υγεία των φαντάρων,

αφού προκειμένου να βγάλουν τις δικές τους δουλειές εκμεταλλεύονται τους φαντάρους, τάζοντας τιμητικές τις οποίες φυσικά δεν τηρούν γιατί υπάρχουν... «υπηρεσιακές ανάγκες», όπως έχουμε ξαναπεί.

Μιλώντας γι' αυτές, είναι πλέον γεγονός η γενικότερη εμπλοκή που επικρατεί στον ελληνικό στρατό. Απ' την 601 Α/Μ ΤΠ Στρατόπεδο Καμπάνη 71 Α/Μ μαθαίνουμε ότι οι φαντάροι είναι λιγότεροι απ' τις υπηρεσίες, ενώ στο ενδιάμεσο τους βάζουν και αγγαρείες που «πρέπει να γίνουν», οδηγώντας φυσικά στην εξάντληση των στρατιωτών.

Τέλος, λάβαμε επίσης μια τελευταία αναφορά απ' τη 31η Μ/Κ Ταξιαρχία στρατόπεδο Βογιατζή, όπου μετά από αλληπάλληλες καταγγελίες η διοίκηση δεσμεύτηκε για πόσιμο νερό και ελέγχους. Θέμα που φιλοξενήσαμε και στη στήλη μας τις τελευταίες εβδομάδες. Μόνο με συλλογική πάλη και μαζικές καταγγελίες θα βελτιωθεί η κατάσταση!

Δήμητρα Παπανικολάου

Λάσπη και ύβρεις για να περάσει η ισοπέδωση του ΕΣΥ

Αντιδραστικό παιχνίδι εντυπώσεων φαίνεται να στήνει το τελευταίο διάστημα η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας. Με σωρεία προκλητικών δηλώσεων και εκβιασμών, ο υπουργός Άδωνις Γεωργιάδης, συνεχίζει να επιτίθεται και να στοχοποιεί τους υγειονομικούς και τους φορείς τους κάθε φορά που αναδεικνύουν την τραγική κατάσταση του ΕΣΥ.

Πριν λίγες μέρες, ο υπουργός Υγείας δημοσίευσε ένα βίντεο από την αντιπαράθεση που είχε με την πρόεδρο του Σωματίου Εργαζομένων του Ασκληπιείου Βούλας, Δέσποινα Τσοσονίδου, σε εν κρυπτώ επίσκεψή του στο νοσοκομείο, στο οποίο φαίνεται να αναφέρουν και οι δυο πλευρές ότι το Ασκληπιείο «είναι σε καλύτερη κατάσταση από ποτέ». Σύμφωνα με όσα καταγγέλλει η Δέσποινα Τσοσονίδου, το βίντεο αποτελεί προϊόν κοπτοραπτικής, αφού ο Άδωνις Γεωργιάδης σκόπιμα απέκρυψε τα σημεία όπου οι εργαζόμενοι ανέδειξαν τα κενά, τα κλειστά τμήματα, τα οφειλόμενα ρεπό, τους εξευτελιστικούς μισθούς, την ένταξη στα ΒΑΕ. «Είσαι ΑΝΤΑΡΣΥΑ», φέρεται να της απάντησε σε ένα ρεσιτάλ χυδαιότητας, όταν αναφέρθηκε στους συμβασιούχους συναδέλφους της που εργάζονται μόνιμα σε καθεστώς ομηρίας, ενώ όταν η γιατρός τόνισε ότι οι ασθενείς είναι ευχαριστημένοι από την δουλειά των εργαζομένων και όχι από την ταλαιπωρία που αναγκαστικά υφίστανται λόγω της υποστελέχωσης, ο υπουργός απάντησε «πάντως από τη δική σου δουλειά ως γιατρού αποκλείεται να είναι ευχαριστημένος έστω ένας ασθενής». Με τη γνωστή του χυδαιότητα, ο Άδωνις Γεωργιάδης ενισχύει την ακροδεξιά ρητορεία και προσπαθεί να χαρακτηρίσει όποιον συνδικαλιζείται, αγωνίζεται ή έστω διαμαρτύρεται ανίκανο επιστημονικά και επαγγελματικά, ώστε να αποδώσει τις καταγγελίες για τις ελλείψεις σε «κομματικές σκοπιμότητες».

«Μην ακούτε την ΟΕΝΓΕ, είναι ακροαριστερή οργάνωση», είχε δηλώσει σε συνέντευξή του στο Πρώτο Πρόγραμμα ο υπουργός, όταν ερωτήθηκε για τις ελλείψεις αναισθησιολόγων στα

Την τακτική στοχοποίησης και τρομοκράτησης κάθε υγειονομικού που αντιστέκεται στην πλήρη διάλυση του ΕΣΥ και της δημόσιας παιδιατρικής περίθαλψης υπέρ του ιδιωτικού κεφαλαίου, έχουν επιλέξει το τελευταίο διάστημα το υπουργείο Υγείας και οι διοικητές των νοσοκομείων.

παιδιατρικά νοσοκομεία «Αγ. Σοφία» και «Αγλαΐα Κυριακού». Αυτή τη στιγμή στο «Αγ. Σοφία» υπάρχουν 12 αναισθησιολόγοι και στο «Αγ. Κυριακού» επτά, ενώ για την κάλυψη των αναγκών απαιτούνται τουλάχιστον 25 και 15 αντίστοιχα. Η υποστελέχωση αυτή έχει οδηγήσει στην λίστα αναμονής στην οποία βρίσκονται 3.000 παιδιά για τακτικά χειρουργεία. Αντί της προκήρυξης άμεσων προσλήψεων με ειδικά κίνητρα για θέσεις αναισθησιολόγων στα παιδιατρικά νοσοκομεία, που σύμφωνα με το υπουργείο-δρομολογούνται από τον Ιανουάριο, οι υπάρχοντες αναισθησιολόγοι βρέθη-

καν αντιμέτωποι το τελευταίο τρίμηνο με έκνομα εντέλλεσθε του διοικητή για υπερεφημέρευση που παραβίαζαν την ευρωπαϊκή και εγχώρια νομοθεσία περί ασφαλών ανώτατων ορίων εργασίας.

Στα μέσα Μαΐου, οι χειρουργικοί τομείς των δύο μεγαλύτερων παιδιατρικών νοσοκομείων της χώρας αποφάσισαν αναγκαστική αναστολή των τακτικών χειρουργείων από 1^η Ιούνη, καθώς με τις υπάρχουσες συνθήκες δεν μπορούν να λειτουργήσουν με ασφάλεια. Αφού η εισήγηση των χειρουργικών τομέων δεν έγινε δεκτή από τον διοικητή, οι εργαζόμενοι προχώρησαν σε στάσεις εργασίας με την στήριξη της

Νέα αγωνιστικό ραντεβού από το μαχόμενο υγειονομικό κίνημα στις 27 Ιουνίου

Κέντρο Αστέγων: Με κοριούς, χωρίς εργαζόμενους

Το Πολυδύναμο Κέντρο Αστέγων επισκέφθηκε ξανά την Παρασκευή 7/6 αντιπροσωπεία της Αντικαπιταλιστικής Ανατροπής στην Αθήνα. Η επίσκεψη έγινε ύστερα και από καταγγελία σε ΜΜΕ άστεγου που είχε διαμείνει εκεί, ότι όλος ο χώρος εξακολουθεί να είναι γεμάτος κοριούς, ενώ παράλληλα αναφέρθηκε και στην κακή ποιότητα του φαγητού. Με την εμφάνιση των κοριών, ο αριθμός των φιλοξενούμενων από τα τερατώδη πλάνα στοιβάγματος μέσα στο κτίριο 400 ατόμων, έπεσε αρχικά στα 280 τον Φεβρουάριο και πλέον στα 180, 60 στο υπνωτήριο και 120 στον χώρο που θεωρείται ως «Ξε-νώνας». Όπως σημειώνει η κίνηση, «παρά τη μείωση

των διαμενόντων οι συνθήκες διαμονής εξακολουθούν να χαρακτηρίζονται από υπερσυνωστισμό», ενώ «τα άτομα που εργάζονται στο Πολυδύναμο είναι ακόμα λιγότερα από τα ήδη εξαιρετικά λίγα που ήταν πριν τρεις μήνες». Τότε το προσωπικό όλων των ειδικοτήτων ήταν ήδη πολύ λιγότερο από τα 50 περίπου άτομα που ήταν αρχικά, ενώ πλέον ο αριθμός τους ανέρχεται στους 20. «Καλούμε την κυβέρνηση αλλά και τη νέα Δημοτική Αρχή να ασχοληθούν επιτέλους στα σοβαρά με το ζήτημα του Πολυδύναμου Κέντρου Αστέγων και με το ζήτημα της αστεγίας γενικότερα», τονίζει η Αντικαπιταλιστική Ανατροπή στην Αθήνα.

ΟΕΝΓΕ και της ΕΙΝΑΠ, για την οποία η διοίκηση προσέφυγε στα δικαστήρια με τις «ευλογίες» του υπουργού.

Με τις προκλητικές δηλώσεις του για «ακροαριστεροκρατούμενους φιλοτρομοκρατικούς πυρήνες», «στημένες προεκλογικές αντιδράσεις», και απειλές ότι «τα βάζουν με λάθος άνθρωπο», ο υπουργός επιδιώκει να αποπροσανατολίσει από το οργανωμένο σχέδιο της κυβέρνησης για διάλυση της δημόσιας παιδιατρικής περίθαλψης προς όφελος των ιδιωτικών θεραπευτηρίων.

Η τακτική στοχοποίησης και τρομοκρατίας από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου και τους εγκάθετους της διοικητές νοσοκομείων και ΥΠΕ δεν αφορά μόνο σωματεία και συνδικαλιστές. Ανοίγουν μέτωπο απέναντι σε όποιον υγειονομικό αναφέρει προβλήματα και ελλείψεις, εξαπολύοντας αήθεις επιθέσεις και λαμβάνοντας τιμωρητικές αποφάσεις. Τον προηγούμενο μήνα, η επιστημονική υπεύθυνη του ΚΥ Γυθείου υπέβαλλε ως όφειλε υπηρεσιακή αναφορά επισημαίνοντας ότι ήδη τέσσερις ιατροί έχουν μετακινηθεί στο νοσοκομείο Σπάρτης και η μετακίνηση επιπλέον γιατρών θέτει σε κίνδυνο τη λειτουργία του ΚΥ. Ο διοικητής της ΥΠΕ πρώτα την επέπληξε τηλεφωνικά και στη συνέχεια την καθαίρεσε εκδικητικά από επιστημονική διευθύντρια. Λίγους μήνες πριν, ο διευθυντής της γαστρεντερολογικής κλινικής του Θεαγένειου Αντικαρκινικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης ανήρτησε φωτογραφία που απεικόνιζε ασθενή ξαπλωμένο σε καρέκλες καταγγέλλοντας την έλλειψη αίθουσας ανάνηψης. Ο υπουργός έσπευσε να τον κατηγορήσει για «πολιτικά παιχνίδια με τους αρρώστους και κατά του ΕΣΥ», και στη συνέχεια διετάχθη ΕΔΕ εις βάρος του καταγγέλλοντος ιατρού(!).

Απέναντι σε όλη αυτή τη λασπολογία και με κεντρικό αίτημα την ουσιαστική ενίσχυση του ΕΣΥ, την αύξηση της χρηματοδότησης, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τους φραγμούς στην ειδικότητα για τους νέους γιατρούς, οι ενώσεις και οι ομοσπονδίες των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία δίνουν αγωνιστικό ραντεβού στις 27 Ιουνίου.

Αταφες στο Σχιστό παραμένουν οι σοροί 18 εκ των εκατοντάδων μεταναστών που έχασαν τη ζωή τους στο ναυάγιο της Πύλου, ως άλλοι Πολυνεΐκεις στην επικράτεια μιας Ευρώπης-Κρέοντα. Ο λόγος, όπως αποκάλυψε η Δήμητρα Διναρδάκη, μέλος της *Πρωτοβουλίας Δικηγόρων και Νομικών για την Πύλο*, είναι ότι οκτώ σοροί δεν έχουν ταυτοποιηθεί, ενώ για τις άλλες δέκα δεν έχει υπάρξει η οικονομική δυνατότητα ταφής στο μουσουλμανικό νεκροταφείο, αφού μέχρι και σήμερα δεν έχει αναληφθεί το κόστος ταφής από την ελληνική πολιτεία!

Στο πλαίσιο συνέντευξης Τύπου για τον έναν χρόνο από το ναυάγιο της Πύλου, που παραχώρησαν την Πέμπτη 13/6 εκπρόσωποι οργανώσεων αρωγής προσφύγων και μεταναστών, η Δήμητρα Διναρδάκη παρουσίασε αναλυτικό χρονικό των πράξεων και παραλείψεων των ελληνικών και ευρωπαϊκών αρχών που οδήγησαν στο πολύνεκρο ναυάγιο.

Όπως τόνισε, ήδη από τις 11 το πρωί της 13^{ης} Ιουνίου 2023 το κέντρο επιχειρήσεων της Frontex στη Ρώμη ενημέρωνε τις ελληνικές αρχές για την ύπαρξη κατάφορτου σκάφους σε κατάσταση κινδύνου εντός της ελληνικής περιοχής ευθύνης έρευνας και διάσωσης. Ωστόσο, από το Διμενικό όχι μόνο δεν ξεκίνησε επιχείρηση για τη σωτηρία των ανθρών αυτών, αλλά η πρώτη εντολή σε πλοίο του να καταπλεύσει στο σημείο δόθηκε 4,5 ώρες μετά. Το περιπολικό του Διμενικού έφτασε στο σημείο λίγο πριν τις 10 το βράδυ, ενώ 18 λεπτά μετά τα μεσάνυχτα δόθηκε εντολή στα παραπλέοντα σκάφη να απομακρυνθούν. Λίγο μετά τις 2 τα μεσάνυχτα της 14^{ης} Ιουνίου, το Διμενικό ενημέρωσε το Κέντρο Επιχειρήσεων για την ανατροπή και τη βύθιση του σκάφους. Μεσολάβησε, σύμφωνα με μαρτυρίες διασωθέντων, η προσπάθεια ρυμούλκησης του αλιευτικού.

Όπως τόνισε η δικηγόρος, επί 15 ώρες δεν έγινε καμία επιχείρηση διάσω-

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΥΛΟ

Γιώργος Μουρούρης

Επτά ερωτήματα και μια αποκάλυψη

► Άταφες παραμένουν σοροί που περισυνελέγησαν από το ναυάγιο, μεγάλη διαδήλωση και συναυλία σήμερα στην Καλαμάτα

σης, ενώ μετά τη βύθιση οι επιζήσαντες που οδηγήθηκαν στην Καλαμάτα βρέθηκαν να κρατούνται φρουρούμενοι σε εξευτελιστικές συνθήκες. Κάποιοι εξ' αυτών παραμένουν μέχρι σήμερα στη Μαλακάσα.

Επτά καίρια ερωτήματα έθεσε από την πλευρά της η Κατερίνα Πουρναρά, από την Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Όπως εξήγησε, πρέπει να απαντηθεί γιατί δεν διατάχτηκε επιχείρηση έρευνας και διάσωσης σε κανένα στάδιο, γιατί δεν ενεργοποιήθηκαν μονάδες του Διμενικού, όπως το ναυαγοσωστικό σκάφος «Αιγαίο Πέλαγος» που βρισκόταν στο Γύθειο, γιατί οι ελληνικές αρχές δεν απάντησαν στην προσφορά συνδρομής από τη Frontex, γιατί διατάχθηκαν να αποδεσμευτούν

τα εμπορικά πλοία που συνέδραμαν, γιατί το αλιευτικό ενώ κινούταν βορειοανατολικά βρέθηκε να πλέει δυτικά ως την ακινητοποίηση και τη βύθισή του, γιατί όλοι οι διασωθέντες κάνουν λόγο για ρυμούλκηση και γιατί μετά την ανατροπή του πλοιαρίου δεν ξεκίνησε αμέσως επιχείρηση διάσωσης.

Η Ελένη Σπαθανά, από την Υποστήριξη Προσφύγων στο Αιγαίο (RSA), ξεκαθάρισε ότι το ναυάγιο στην Πύλο δεν αποτελεί δυστύχημα αλλά έγκλημα, χωρίς ο χαρακτηρισμός αυτός να αποτελεί μεταφορά ή υπερβολή. «Επί 15 ώρες το Διμενικό επιτηρούσε το σκάφος, εν γνώσει της Frontex, χωρίς να κάνει τα οφειλόμενα», σημείωσε.

Η Μαρία Παπαμηνά από το Εθνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες

τόνισε ότι σε εγκλήματα όπως αυτό της Πύλου, όπου κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία είναι στη διάθεση μόνο των αρχών, οι οποίες εμπλέκονται στην υπόθεση, υπάρχει βάσιμος φόβος συγκάλυψης. Τέλος, η Γιάννα Κούρτοβικ από το Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών, υπογράμμισε τις ευθύνες της ΕΕ που «πανηγυρίζει για το νέο σύμφωνο μετανάστευσης και ασύλου» με το οποίο σκληραίνουν οι πολιτικές αποτροπής και εκφοβισμού των μεταναστών. «Δεν μπορούμε να είμαστε μια νησίδα ευημερίας σε έναν πλανήτη που βυθίζουμε, και ως Ευρώπη, στον πόλεμο και τη δυστυχία», υπογράμμισε.

Σημειώνεται ότι σήμερα, Σάββατο 15 Ιουνίου, στις 6 το απόγευμα, η Αντιφασιστική Κίνηση Καλαμάτας διοργανώνει διαδήλωση με προσυγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της πόλης, με κεντρικό σύνθημα «να μη συνηθίσουμε στη βαρβαρότητα». Θα ακολουθήσει στις 8 μ.μ. συναυλία στο πάρκο του Διμενικού Ταμείου Καλαμάτας με γνωστούς καλλιτέχνες, όπως τα Υπόγεια Ρεύματα, οι Social Waste και ο Αργύρης Μπακιρτζής. Τέλος, το απόγευμα της Παρασκευής 14/6, επρόκειτο να πραγματοποιηθούν στην Αθήνα αλλά και σε άλλες πόλεις μεγάλες συγκεντρώσεις και πορείες με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από το ρατσιστικό έγκλημα της Πύλου και τον θάνατο 600 προσφύγων, απαιτώντας δικαιοσύνη για τα θύματα. Καλέσματα, μεταξύ άλλων, είχαν απευθύνει το NAP, η νΚΑ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

ΑΕΚ

Μάκης Γεωργιάδης

Τέλος εποχής με την αποχώρηση του «τίγρη»

Η 10^η Ιουνίου του 2024 αποτελεί αναμφίβολα ένα ορόσημο στην ιστορία του επαγγελματικού ποδοσφαίρου, καθώς αυτήν την ημέρα επέλεξε ο Δημήτρης Μελισσανίδης για να ανακοινώσει την πώληση της ΑΕΚ ΠΑΕ στον εφοπλιστή και ιδιοκτήτη της ακτοπλοϊκής εταιρείας Sea Jet, Μάριο Ηλιόπουλο.

Τριάντα χρόνια, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, ο Δημήτρης Μελισσανίδης καθόριζε τις τύχες μιας -εκ των ιστορικότερων- ποδοσφαιρικών ομάδων της χώρας. Τριάντα χρόνια στα οποία ο ίδιος δεν διασφάλισε μόνο την υστεροφημία του στις τάξεις των οπαδών της ΑΕΚ, αλλά παράλληλα γιγαντώθηκε επιχειρηματικά, επωφεληθήκε οικονομικά, καθόρισε και στιγμάτισε πολιτικές διαδικασίες, έδρασε στο φως και στο σκοτάδι, συγκρούστηκε με άλλα επιχειρηματικά συμφέροντα και -εν τέ-

λει- διαμόρφωσε τη σύγχρονη εικόνα του ελληνικού ποδοσφαίρου, ενός ποδοσφαίρου εξαρτώμενου και ταυτιζόμενου με την πολιτική εξουσία, που μοιάζει όλο και περισσότερο, τότε ως βιτρίνα και τότε ως πολιορκητικός κριός εξυπηρέτησης άλλων σημαντικότερων και πιο κερδοφόρων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων.

Όχι ότι από την ενασχόληση με το ποδόσφαιρο ο Δημήτρης Μελισσανίδης δεν αποκόμισε κέρδη. Τόσο την πρώτη φορά που πούλησε τις μετοχές της ΑΕΚ ΠΑΕ στον Μιχάλη Τροχανά το μακρινό 1995, όσο και τώρα, τα εκατομμύρια ήταν πολλά. Το δε ακριβές ποσό του νηλ με τον Μάριο Ηλιόπουλο δεν έχει γίνει ακόμη γνωστό, αλλά από διάφορες πηγές εμφανίζονται ποσά μεταξύ 90 και 120 εκατομμυρίων ευρώ. Καθόλου άσχημα για μια εταιρεία η οποία είχε περάσει στην κατοχή του «τίγρη»

πριν από 11 χρόνια με μηδενικό κόστος, όντας χρεωμένη, απαξιωμένη και στη Γ' Εθνική.

Τέλος μιας ολόκληρης εποχής για το ελληνικό ποδόσφαιρο, ο τελευταίος παράγοντας παλαιάς κοπής αποσύρθηκε. Η κόπωση και η κλονισμένη υγεία του είναι αλήθεια πως έχουν βάση ως αιτίες αυτής της αποχώρησης. Ποια, όμως, θα είναι η νέα μέρα για το ελληνικό ποδόσφαιρο κανείς δεν μπορεί να προδικάσει και μάλλον δεν είναι και πολλοί αυτοί που πιστεύουν ότι έχει πιθανότητες να είναι καλύτερη...

ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ

Κυριάκος Νασόπουλος

Τιμές-φωτιά «παγώνουν» τις διακοπές

► Αύξηση κερδών 118,6% το 2023 μόνο για την Attica Group, για ελεύθερη αγορά και «παρατηρητήριο τιμών» μιλάει η κυβέρνηση

ταξιδέψει από τον Πειραιά στο Ηράκλειο με συμβατικό πλοίο θα πληρώσει 564 ευρώ από 488 ευρώ το 2023 (αύξηση 15,6%). Για την Πάρο θα πρέπει να δαπανήσει 632 ευρώ (από 464 ευρώ, αύξηση 26,5%), για τη Ρόδο 1.029 ευρώ (από 924 ευρώ, αύξηση 10,3%), για τη Σκιάθο 419 ευρώ, για την Τήνο 430 ευρώ, για τη Χίο 596 ευρώ.

Για πολλοστή φορά, ο υπουργός Ναυτιλίας Χρήστος Στυλιανίδης, σε πρόσφατες δηλώσεις του, ξεκαθάρισε ότι το κράτος δεν μπορεί να παρέμβει στις τιμές, γιατί η αγορά είναι ελεύθερη. Τόνισε δε πως μέσω του «παρατηρητήριο τιμών», το οποίο λειτουργεί στο υπουργείο, γίνονται... συστάσεις στις ακτοπλοϊκές εταιρείες. Βέβαια, ο αρμόδιος υπουργός ξέχασε να πει ότι έχουμε τόσο... ελεύθερη αγορά που η Attica Group, η οποία έχει εξαγοράσει την Superfast Ferries, την Blue Star Ferries, την Hellenic Seaways και την ANEK Lines, το 2023 αύξησε τα κέρδη της κατά 118,6% σε σχέση με το 2022.

Να σημειωθεί ότι από την 1η Ιανουαρίου 2024 έχει ξεκινήσει να εφαρμόζεται και στην ακτοπλοΐα η υποχρεωτική συμμετοχή των εταιρειών στην «αγορά δικαιωμάτων ρύπων», όπως

προβλέπεται από τον κανονισμό της ΕΕ «Fit for 55». Συγκεκριμένα, η «αγορά δικαιωμάτων ρύπων» από τις ακτοπλοϊκές εταιρείες, για να καίνε το (αφορολόγητο) μαζούτ στα καράβια τους, θα προσθέσει ένα 10% στο κόστος των εισιτηρίων. Οι αυξήσεις αφορούν πρώτα όσους ταξιδεύουν σε προορισμούς με 200.000 κατοίκους και πάνω, δηλαδή στην Κρήτη και στις γραμμές της Αδριατικής, ενώ οι επιβαρύνσεις για τους υπόλοιπους νησιώτες και επιβάτες θα ξεκινήσουν από το 2029.

Τα πολύ «τσουχτερά» ακτοπλοϊκά εισιτήρια, σε συνδυασμό με την παρατεταμένη ακρίβεια και την «αχαλίνωτη» αισχροκέρδεια στην αγορά έχουν σηκώσει γενικό απαγορευτικό για μεγάλο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, καθώς τα μποφόρ αφραγκίας έχουν γίνει πάρα πολλά. Υπολογίζεται ότι μια τετραμελής οικογένεια, για διακοπές μιας εβδομάδας σε κάποιο νησί, θα χρειαστεί τουλάχιστον 2.500-3.000 ευρώ - συμπεριλαμβανομένων των εξόδων μεταφοράς, διαμονής και διατροφής. Όπως επιβεβαιώνει και το ελληνικό Ινστιτούτο Έρευνας Διανεμπορίου Καταναλωτικών Αγαθών, οι μισοί Έλληνες έχουν ήδη εγκαταλείψει τα σχέδια για διακοπές...

«Ο καλοκαιρινός ήλιος λάμπει και οι ζεστές μέρες πλησιάζουν! Είσαι έτοιμος για αξέχαστες διακοπές γεμάτες γαλάζια νερά, χρυσαφένιες αμμουδιές και χαλάρωση; Εσύ για πού θα σαλπάρεις φέτος;». Αυτά μας ρωτάει, όλο... νόημα, η Anek Lines από την επίσημη σελίδα της στο Facebook. Θα μπορούσε βέβαια πολύ άνετα να χαρακτηριστεί και «τρολιά». Και αυτό διότι στην πραγματικότητα, όχι την εικονική του διαδικτύου, οι ολιγοήμερες καλοκαιρινές διακοπές σε κάποιο νησιωτικό προορισμό για μία μέση οικογένεια και τα λαϊκά στρώματα αποτελούν και φέτος όνειρο καλοκαιρινής νυκτός. Η «εκτόξευση» ναύλων που σημειώθηκε το 2023 συνεχίζεται και το φετινό καλοκαίρι, παρά τη μείωση στις τιμές των καυσίμων τις οποίες επικαλούνται συνεχώς οι εφοπλιστές αλλά και τον μειωμένο ΦΠΑ που έχει πέσει μόνιμα πλέον στο 13% από 24%. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι αυξήσεις ξεκινούν από 10% και φτάνουν έως 40%.

Αν τώρα τελικά μία τετραμελής οικογένεια (2 ενήλικες, 2 παιδιά) με ένα ΙΧ αποφασίσει να ταξιδέψει με πλοίο, θα πρέπει να βάλει πολύ βαθιά το χέρι στην τσέπη. Ενδεικτικά, για να

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ 11ΧΡΟΝΗΣ ΣΤΗΝ ΗΛΕΙΑ

Συνένοχοι πολιτεία και δικαιοσύνη

Οργή και αποτροπιασμό προκαλεί η στυγερή δολοφονία 11χρονης κοριτσιού στην περιοχή Μυρτιά της Ηλείας από τον θείο της. Ο 37χρονος δολοφόνος είχε καταδικαστεί πρωτοδικώς το 2020 για βιασμό μιας 14χρονης, αλλά είχε αφεθεί ελεύθερος από το δικαστήριο μέχρι το Εφετείο. Η κοινωνική αναληψία κράτους και αρχών φαίνεται και από τη φρασολογία της προκλητικής ανακοίνωσης της αστυνομίας, όπου την αντίσταση του κοριτσιού στον βιασμό την αναφέρει ως «άρνηση συνεύρεσης».

Μετά τον σάλο που προκλήθηκε, η πρόεδρος του Αρείου Πάγου διέταξε προκαταρκτική εξέταση για την ενδεχόμενη ευθύνη δικαστικών και εισαγγελικών λει-

τουργών. Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων βγάζει λάδι τους δικαστικούς και μιλάει για «κυνήγι μαγισσών» και «δημοσιογραφική βαρβαρότητα» στο βωμό της τηλεθέασης που «μετατρέπει την τηλεόραση σε αρένα και τη δικαιοσύνη σε θέαμα».

Το ουσιαδές, όμως, δεν είναι μόνο η απουσία κάθε επίβλεψης των καταδικασμένων κακοποιητών στην Ελλάδα, αλλά και η παντελής έλλειψη δικτύου κοινωνικής πρόνοιας και προστασίας των παιδιών, ειδικά σε περιπτώσεις που το θύμα είναι Ρομά και οι αρχές συστηματικά αρνούνται να προχωρήσουν σε διαδικασίες ελέγχου με τη δικαιολογία της «έλλειψης στοιχείων μόνιμης διαμονής». Η ιατροδικαστική εξέταση φανέρωσε ότι το κοριτσάκι είχε

κακοποιηθεί σεξουαλικά και στο παρελθόν -πιθανότατα από τον ίδιο δράστη- κάτι που αναδεικνύει πόσο δύσκολη είναι η καταγγελία αυτών των περιστατικών από τα θύματα, ειδικά όταν προέρχονται από ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Τα ΜΜΕ με τη σειρά τους επενδύουν στην καλλιέργεια ρατσιστικών αντινακλαστικών σε κατεύθυνση στοχοποίησης του συνόλου των Ρομά. Απέναντι, στην υποκρισία, τα λιντσαρίσματα και την αδιαφορία του κράτους, πρέπει να ορθωθεί ένα κίνημα αλληλεγγύης, που θα αγωνίζεται και θα απαιτεί τη λήψη άμεσων μέτρων βοήθειας, προστασίας, εκπαίδευσης και κοινωνικής αποδοχής των παιδιών και εφήβων Ρομά και των οικογενειών τους.

Γιάννενα/Αναιρέσεις

Φεστιβάλ «δίπλα από τη λίμνη»

Μετράμε αντίστροφα για το καθερωμένο καλοκαιρινό ραντεβού του Φεστιβάλ Αναιρέσεις στα Γιάννενα, το οποίο φέτος θα πραγματοποιηθεί στις 21 Ιούνη στο Θεατράκι (Σκάλα) και υποσχεται πολλές δράσεις και εκδηλώσεις. Το Φεστιβάλ μας καλεί να φέρουμε τη νέα εποχή της σύγκρουσης και της ανατροπής, με πιξίδα τους κοινούς αγώνες των λαών, για τον κομμουνισμό της εποχής μας.

Με σύνθημα «Στις μέρες της οργής, χτίζουμε τον κόσμο της ανατροπής!», διοργανώνουμε ένα μονοήμερο που τα περιλαμβάνει όλα. Από νωρίς το απόγευμα της Παρασκευής 21/6, το Φεστιβάλ ανοίγει για τους επισκέπτες με την έκθεση φωτογραφίας *Ελεύθερα Βουνά*, των Χρήστου Μπλιζού και Γιώργου Ρουσόπουλου. Θα ακολουθήσει πολιτική εκδήλωση με θέμα τον πόλεμο που διεξάγεται στην Παλαιστίνη, ένα ζήτημα που απασχολεί διεθνώς και τις αντιστάσεις που ξεσπάνε ως ένδειξης αλληλεγγύης στη γενοκτονία, η οποία διεξάγεται εδώ και 8 μήνες και με απαίτηση να σταματήσει εδώ και τώρα.

Με τη δύση του ηλίου και με το φανταστικό τοπίο της λίμνης θα προβληθούν ταινίες μικρού μήκους και ένα ντοκιμαντέρ για τη μουσική σκηνή της πόλης, το *By the lake* του Γιώργου Τσαντίκου. Τη βραδιά κλείνουν οι *Ασυμμάζευτοι*, που μας υπόσχονται γλέντι και χορό μέχρι τις πρωινές ώρες.

Ετοιμαζόμαστε, λοιπόν, για ένα θερινό μονοήμερο που θα αφηγηθούμε τη δική μας συλλογική ουτοπία, θα μοιραστούμε τις αγωνίες και τις σκέψεις μας και θα διασκεδάσουμε δημιουργώντας τη δική μας γιορτή.

Φωτεινή Γκούρα

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Ντίνα Χαριτάτου

Καίνε οι ανατιμήσεις στο ρεύμα

► Προετοιμάζουν νέες αυξήσεις τιμών το καλοκαίρι, που οι ανάγκες για δροσισμό είναι μεγάλες, λόγω χρηματιστηρίων και κερδοσκοπίας

Ενώ μπαίνουμε στην καρδιά του καλοκαιριού και η ζήτηση ηλεκτρικού ρεύματος για να καλυφθούν οι ανάγκες δροσισμού, ειδικά σε συνθήκες αυξημένων θερμοκρασιών, μεγαλώνει, οι τιμές του ρεύματος στην Ελλάδα τραβούν την ανηφόρα και τείνουν να γίνουν απαγορευτικές στους εργαζόμενους και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, οδηγώντας σε οδυνηρές περικοπές στη χρήση των μέσων δροσισμού, με αποτέλεσμα και υποβάθμιση της ποιότητας ζωής αλλά και συνέπειες στην υγεία.

Ήδη τον Ιούνιο υπήρξε άνοδος των κυμαινόμενων τιμολογίων σε μια κλίμακα από 11% έως και 70% (!), ανάλογα με την εταιρεία παροχής. Αλλά σύμφωνα με δημοσιεύματα που προετοιμάζουν το έδαφος για νέες υπέρογκες αυξήσεις, οι τιμές τον Ιούλιο και τον

Αύγουστο θα απογειωθούν. Οι δικαιολογίες που βρίσκονται γι' αυτό είναι πολλαπλές, συχνά αστείες. Για παράδειγμα, αναφέρεται ως λόγος πως αυξήθηκε η ζήτηση, όπως κατά 19% την πρώτη βδομάδα του Ιουνίου. Τι πιο παράξενο άραγε από το να αυξάνεται η ζήτηση ρεύματος εν μέσω υψηλών θερμοκρασιών... Αποτελεί κι αυτό μια απόδειξη πως το ηλεκτρικό έχει γίνει με τον χειρότερο τρόπο ένα εμπόρευμα, που η ζήτηση αυξάνει την τιμή.

Βεβαίως τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά, γιατί η ζήτηση ανεβαίνει σε όλη την Ευρώπη αλλά είναι η Ελλάδα που φιγουράρει στις πρώτες θέσεις με το ακριβότερο ρεύμα. Τη Δεύτερα 10/6 είχε τη δεύτερη ακριβότερη μέση χονδρεμπορική τιμή ρεύματος στην Ευρώπη με 96,69 ευρώ/μεγαβατώρα, μετά την Ιρλανδία, που ήταν στα 105

ευρώ/μεγαβατώρα. Την Τρίτη 11/6 η μέση χονδρεμπορική τιμή στην Ελλάδα υποχώρησε στα 95,61 ευρώ/μεγαβατώρα και ήταν η πέμπτη ακριβότερη στην Ευρώπη. Το αρμόδιο υπουργείο διακινεί πως φταίει η άνοδος της τιμής του εισαγόμενου πανάκριβου φυσικού αερίου στο ολλανδικό χρηματιστήριο ενέργειας TTF, λόγω προβλημάτων... στις εξαγωγικές υποδομές φυσικού αερίου από τη Νορβηγία.

Βεβαίως είναι περίεργο πως τα προβλήματα στη Νορβηγία πλήττουν τόσο βαριά την Ελλάδα! Αποδεικνύεται πως η τιμή του ρεύματος, από τη στιγμή που μετατράπηκε σε εμπόρευμα και σε χρηματιστηριακό προϊόν, έχει γίνει αντικείμενο στυγνής κερδοσκοπίας και τζογαρίσματος, μέσα από τα πολλαπλά χρηματιστήρια (το ολλανδικό, που συγκεντρώνει την αγοραπωλησία του 80% του ορυκτού αερίου στην ΕΕ και το ελληνικό), αλλά και την εξωφρενικά αρπακτική ρύθμιση στην Ελλάδα, όπου η μέση τιμή διαμορφώνεται με βάση το πιο ακριβό είδος ενέργειας. Δηλαδή εάν στο μείγμα μπει το ορυκτό (φυσικό) αέριο, που είναι και το πιο ακριβό σήμερα, τότε όλοι οι πάροχοι πληρώνονται (χρυσοπληρώνονται δηλαδή) με βάση την τιμή του αερίου!

Ταυτόχρονα, υπάρχει μια νέα απειλή για σταθερή άνοδο των τιμολογίων, λόγω του ελλείμματος που έχει διαμορφωθεί στον ΕΛΑΠΕ, στον λογαριασμό από τον οποίο επιδοτούνται οι εταιρείες παραγωγής ΑΠΕ. Το έλλειμμα ήταν ήδη 450 εκατ. ευρώ τον Μάρτιο και υπολογίζεται να φτά-

σει τα 600 εκατ. στο τέλος του έτους. Σήμερα, το τέλος ΕΤΜΕΑΡ που πληρώνουμε στους λογαριασμούς ρεύματος κυμαίνεται στα 17 ευρώ/μεγαβατώρα (μwh). Υπάρχουν εισηγήσεις για να πάει στα 24 ευρώ/ μwh, με την ηγεσία του ΥΠΕΝ να προσανατολίζεται στα 20 ευρώ/μwh, δηλαδή σε μια αύξηση 17,5%, διόλου ευκαταφρόνητη! Μετά τις Ευρωεκλογές όλα επανεξετάζονται, αλλά το μοντέλο παραμένει το ίδιο και η τρύπα προς τους ιδιώτες «πρέπει» να καλυφθεί.

Τις προηγούμενες μέρες η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας και Υδάτων (ΡΑΑΕΥ) κατέληξε και στο μέγεθος των «υπερεσόδων» των προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας –με βάση και τα έκτακτα μέτρα του κράτους την περίοδο από τον Αύγουστο του 2022 έως και τον Δεκέμβριο του 2023– και τι επιπλέον φόρο πρέπει να πληρώσουν. Το ποσό δεν είναι μεγάλο (όπως αναμενόταν), καθώς σύμφωνα με πληροφορίες θα είναι γύρω στα 250 εκατ. ευρώ για όλη αυτή την περίοδο. Το μεγαλύτερο μέρος της έκτακτης φορολογίας αφορά την ΔΕΗ, περίπου 200 εκατ. Ευρώ. Βεβαίως, όπως λένε κυβερνητικά στελέχη, σύντομα, το ποσό αυτό θα επιστραφεί στη ΔΕΗ ΑΕ, καθώς θα εξοφληθούν χρέη των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης (ΔΕΥΑ) προς την εταιρεία.

Η ουσία είναι πως, ενώ το ρεύμα θα έπρεπε να είναι δημόσιο αγαθό και να παρέχεται από μια ενιαία δημόσια υπηρεσία σε τιμή προσιτή για τον λαό, σήμερα είναι αντικείμενο άγριας κερδοσκοπίας και είδος πολυτελείας.

ΚΑΥΣΩΝΑΣ

«Ευχολόγια» και ανύπαρκτοι έλεγχοι σε χώρους δουλειάς

► Υπουργικές «συστάσεις» για τα 40άρια, αποψιλωμένες από προσωπικό οι Επιθεωρήσεις Εργασίας

Εσπασε το φράγμα των 40° C σε πολλές περιοχές της χώρας τις προηγούμενες ημέρες, αλλά το υπουργείο Εργασίας για άλλη μια φορά αρκέστηκε σε «συστάσεις» και ,κατά περιπτώσεις, παύσεις εργασιών, απειλώντας με πρόστιμα τους εργοδότες, αλλά για το θεαθήναι των δελτίων ειδήσεων, καθώς οι αποψιλωμένες από προσωπικό κατά τόπους Επιθεωρήσεις Εργασίας, και να υπήρχε η πολιτική βούληση, δεν ήταν σε θέση να προβούν σε μαζικούς και ουσιαστικούς ελέγχους τήρησης της σχετικής εγκυκλίου.

Τι προβλέπει, όμως, η υπουργική εγκύκλιος; Απευθύνει «αυστηρή σύσταση» στους εργοδότες να προβούν τόσο στη λήψη των απαραίτητων τεχνικών και

οργανωτικών μέτρων, όσο και σε μείωση απασχόλησης ή/και παύση εργασιών κατά τις ώρες θερμοκρασιακής αιχμής (12 μ. – 5 μ.μ.), «όπου αυτό κριθεί, κατά περίπτωση», απειλώντας με πρόστιμο 2.000 ευρώ ανά εργαζόμενο εάν δεν τηρηθεί το πιο πάνω μέτρο.

Μιλά για υποχρεωτική παύση εργασιών για συγκεκριμένους κλάδους εργασίας, όπως τεχνικά και οικοδομικά έργα, εργοτάξια, διανομή και μεταφορά προϊόντων και ντελίβερι με δίκυκλο, αλλά «όταν η θερμοκρασία είναι ίση ή ανώτερη των 40° C»! Δηλαδή εάν είναι 39° C, μπορεί κάποιος να εργάζεται κανονικά; Το όριο των 38° C αναφέρεται μόνο σε εργασίες σε ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη.

Πολλά σωματεία κατήγγειλαν ότι οι πιο πάνω «συστάσεις» σπάνια τηρούνται, ειδικά σε μικρά εργοτάξια, διανομή στην εστίαση κ.α. Επισημαίνουν ότι ήδη από τις πρώτες μέρες του Ιούνη, ενώ η θερμοκρασία κάτω από τον ήλιο ξεπέρασε τους 43° C, οι διανομείς, οι οικοδόμοι, οι εργάτες στα ναυπηγεία και στους δήμους συνέχιζαν να δουλεύουν σε αυτές τις επικίνδυνες συνθήκες. Τονίζουν ότι η απαγόρευση εργασιών θα πρέπει να είναι δεσμευτική για τους εργοδότες, οι εργαζόμενοι να παίρνουν όλο το ημερομίσθιο τους και με όριο τους 38° C. Για παράδειγμα, στον ΟΤΕ, η εργοδοσία απηύθυνε γενικόλογες συστάσεις οι εργαζόμενοι να κάθονται σε... σκιερά μέρη και να πίνουν πολύ νερό!

Βίκυ Παπαδοπούλου

Ο Μ. Χατζιδάκις πέθανε σαν σήμερα πριν 30 χρόνια, το 1994. Θα τον αδικούσαμε αν τον κατατάσσαμε στις γραμμές της «δεξιάς παράταξης», καθώς το έργο του υπερβαίνει τους εύκολους χαρακτηρισμούς.

Ο Μάνος πάντα με τα «παιδιά κάτω στον κάμπο»

Ιδίως στα χρόνια της Μεταπολίτευσης, με το έργο του στο Τρίτο Πρόγραμμα, ο Μάνος Χατζιδάκις πολύ συχνά έπαιρνε θέση για τις λεγόμενες «δημόσιες υποθέσεις» και συχνά το έκανε με τόλμη και πέρα από την πεπατημένη.

Δεν άλλαξε το σύστημα «από τα μέσα» ο Χατζιδάκις. Όμως πρόσφερε μια ανάσα δροσιάς και ελευθερίας σε πολλούς. Αξίζει να επισημάνουμε το ενδιαφέρον του για τους νέους καλλιτέχνες, καθώς και την πληθωρική κοινωνικότητά του. Δεν ήταν κλεισμένος σε κάποιον «ελεφάντινο πύργο». Η συμμετοχή του στην εθνική αντίσταση στις τάξεις της ΕΠΟΝ τον σημάδεψε παρά την αποστασιοποίηση του από το ΕΑΜ μετά το 1946.

Έβλεπε πάντα με αγάπη και ενδιαφέρον τους αγώνες των νέων ανθρώπων για μια καλύτερη ζωή και στεκόταν στο πλευρό των διαδηλωτών απέναντι στην καταστολή του κράτους. Σε κείμενό του για την επίθεση της αστυνομίας σε διαδήλωση αναρχικών ενάντια στη φυλάκιση του Ν. Παπαματθαίου το 1986 σημείωνε: «Κορίτσια κι αγόρια με γυαλιά, έτσι καθώς κοιτάτε με απορία κι αγανάκτηση για ό, τι συμβαίνει γύρω σας, είμαι μαζί σας. Και σας αγαπώ.»

Ο Μάνος Χατζιδάκις είχε την τύχη να γράφει σε μια εποχή πολιτιστικής άνθησης και να συνεργαστεί με σπουδαίους δημιουργούς, όπως ήταν ο Κάρολος Κουν και ο Νίκος Γκάτσος. Ήταν η εποχή που επουλώνονταν οι πληγές του πολέμου, μια εποχή συλλογικής αισιοδοξίας και μιας αίσθησης ότι το αύριο θα είναι καλύτερο από το χτες και το σήμερα. Όχι πως ήταν όλα ρόδινα αφού η πληγή της μετανάστευσης ήταν ανοιχτή ενώ ανάπηρη ήταν και η μεταπολεμική δημο-

κρατία. Να σημειώσουμε ότι ο Μάνος Χατζιδάκις δεν εκπροσωπούσε αλλά διασταυρώθηκε γόνιμα με το ισχυρό ρεύμα της αναγέννησης του λαϊκού τραγουδιού από τα τέλη της δεκαετίας του '50 και την πρώτη επταετία του '60. Ο ίδιος αποκήρυξε τα ελαφρά τραγουδάκια που έγραψε για τον ελληνικό κινηματογράφο, εξηγώντας ότι το έκανε αποκλειστικά για λόγους βιοπορισμού.

Μετά το 1974, ο Μάνος Χατζιδάκις έγραψε αριστουργηματικά τραγούδια και κύκλους τραγουδιών, συχνά με αιχμηρό κοινωνικό περιεχόμενο, όπως ο *Κεμάλ*.

Δεν είναι μόνο η μουσική του Μάνου Χατζιδάκι που άντεξε στον χρόνο. Στον χρόνο άντεξαν και τα κείμενά του, που φιλο-

Ο Μάνος ως αυθεντικός καλλιτέχνης συνέχισε να τάσσεται στο πλευρό της ατίθασης και ανήσυχης νεολαίας

“

ξενοούνται σε δύο βιβλία, *Τα σχόλια του Τρίτου* και *Ο καθρέφτης και το μαχαίρι*, που έχουν και σήμερα πολλά να μας διδάξουν.

Τις πολιτικές του πεποιθήσεις τις είχε περιγράψει ως εξής: «Είμαι δημοκράτης αστός, ουμανιστής και αναθεωρητής της δεξιάς [...]. Ποτέ δεν υπήρξα αντικομμουνιστής [...]. Εγώ περιέχω και τον αριστερό. Ο αριστερός, όμως, δεν με περιέχει.». Το σίγουρο είναι πως η τέχνη του Χατζιδάκι δεν φέρει «δεξιό» πρόσημο. Εξάλλου, αυτήν είναι η δύναμη της μεγάλης τέχνης όλων των εποχών, δηλαδή να υπερβαίνει την πολιτική τοποθέτηση του δημιουργού της και χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο Μπαλζάκ, όπως είχε επισημάνει ο Ένγκελς.

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

«Τη ζωή μου ομολογώ, την έζησα»

► του Πάμπλο Νερούδα

Από τις εκδόσεις Gutenberg, σε μετάφραση Γιώργου Κεντρωτή, κυκλοφορούν τα απομνημονεύματα του σπουδαίου Χιλιανού. Ο μεγαλύτερος - κατά τον Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες - ποιητής του 20ού αιώνα γεννήθηκε στις 12 Ιουλίου 1904 στην πόλη Παράλ της Χιλής. Μετά τις σπουδές του εντάχθηκε στο Διπλωματικό Σώμα υπηρετώντας από το 1927 ως το 1935 στη Βιρμανία, στην Κεϊλάνη, στην Ιάβα, στη Σιγκαπούρη, στο Μπουένος Άιρες, στη Βαρκελώνη και στη Μαδρίτη. Το 1938, με απόφαση του Λαϊκού Μετώπου της Χιλής, στέλνεται πρόσβης στο Παρίσι και αργότερα στο Μεξικό.

Το 1943 επιστρέφει στη Χιλή και το 1948 εκλέγεται γερουσιαστής με το Κομμουνιστικό κόμμα, αλλά όταν εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης εις βάρος του, διαφεύγει στην Ευρώπη γνωρίζοντας μεταξύ άλλων τον Πάμπλο Πικάσο, τον Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, τον Λουί Αραγκόν, αλλά και τον Φιντέλ Κάστρο, ενώ το 1949 επισκέπεται τη Σοβιετική Ένωση, όπου γνωρίζει τον Ναζίμ Χικμέτ.

Το 1950 γράφει το *Κάντο Χενεράλ*, το 1952 του απονεμήθηκε το βραβείο Λένιν, ενώ η περίοδος της εξορίας του στο νησί Κάπρι της νότιας Ιταλίας, θα γίνει η αφορμή για την ταινία *Ο ταχυδρόμος*.

Το 1971 παίρνει το Νόμπελ λογοτεχνίας, για να τον βρει ο θάνατος το 1973 λίγο μετά τη δολοφονία του Αλιέντε από τους πραξικοπηματίες του Πινοσέτ.

Η συναρπαστική αν μη τι άλλο αυτή ζωή του αμαυρώνεται από την πιο σκοτεινή στιγμή της, έναν βιασμό, όπως τον ομολογεί ο ίδιος στα απομνημονεύματά του, όταν το 1929 υπηρετούσε ως διπλωμάτης στην Κεϊλάνη.

Βασίλης Τσιράκης

Τip: Δείτε την ταινία *Νερούδα* σε σκηνοθεσία Πάμπλο Λαράιν, 2016.

Το καλοκαίρι της Κάρμεν: μια «ξεδιάντροπη» out κωμωδία

Το καλοκαίρι της Κάρμεν είναι μια ελληνική queer ταινία χαμηλού προϋπολογισμού αλλά φτιαγμένη με μεράκι και προσοχή στη λεπτομέρεια με θέμα δύο φίλους που προσπαθούν να γράψουν ένα σενάριο με αφορμή τη σκυλίτσα Κάρμεν και κάποια γεγονότα που τους διαμόρφωσαν.

Το τολμηρό αυτό φιλμ που δεν προ-

σπαθεί να εξευγενίσει το ότι έκανε παγκόσμια πρεμιέρα στο Φεστιβάλ Βενετίας και δείχνει ότι τα Διμανάκια της Βουλιαγμένης δεν είναι μόνο μέρος για ψωνιστήρι, αλλά και σημείο αναφοράς για τη γκέι κοινότητα της Αθήνας. Η σκηνοθεσία είναι του Ζαχαρία Μαυροειδή που έγραψε και το σενάριο μαζί με τον Ξενοφώντα Χαλάτση. Η ταινία ανήκει στο «νέο κύμα» του ελ-

ληνικού κινηματογράφου, γυρισμένη σε λίγο χρόνο μέσα σε τρία σπίτια και μια παραλία γυμνιστών -με ολίγον από φεστιβάλ Pride- με την πόλη και την αρχιτεκτονική της να αξιοποιούνται ως αφηγηματική υλικό. Είναι σημαντικό για τη ΛΟΑΤΚΙ+ ορατότητα ότι η ταινία βρήκε διανομή στις αίθουσες και ανταπόκριση από το κοινό μέσα στον «καυτό» Pride μήνα.

Μάνγκο

Φοιτήτρια στο πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ

Συνέντευξη

στον Γιώργο Καλαμπαλίκη

► ΗΠΑ, Γαλλία, Βρετανία και μια σειρά από χώρες - είναι τυχαία αυτή η ταυτόχρονη έξαρση του φοιτητικού κινήματος; Γιατί τώρα, 8 μήνες μετά την έναρξη της σφαγής των Παλαιστινίων;

Θεωρώ σίγουρα ότι δεν είναι τυχαία αυτή η ταυτόχρονη έξαρση του κινήματος. Ό,τι συνέβη στις ΗΠΑ αναζωπύρωσε τη φλόγα που υπήρχε ήδη, και η παλαιστινιακή αντίσταση ανοιχτά καλούσε για μια τέτοια κλιμάκωση παγκοσμίως. Σχετικά με το γιατί 7-8 μήνες μετά, ένα μαζικό κίνημα σαν κι αυτό δεν θα μπορούσε να προκύψει για παράδειγμα στις 12 Οκτώβρη, γιατί δεν υπήρχε κάποια κλιμάκωση μέχρι τότε. Ωστόσο, τους τελευταίους 8 μήνες όλα αυτά τα δίκτυα γιγαντώνονταν και δυνάμωναν και ο κόσμος διατήρησε τη σταθερότητα στην αντίσταση, κάτι που μας έφερε μπροστά σε ένα διεθνές φοιτητικό κίνημα που δεν είχαμε δει για πάρα πολύ καιρό.

► Θεωρείς ότι είναι μια φοιτητική «άνοιξη» η οποία θα λήξει αργά ή γρήγορα, ή η αρχή για μια ευρύτερη έξαρση που θα έχει διάρκεια;

Σε αυτό το σημείο είναι δύσκολο να πούμε που θα πάει. Υπάρχουν δυνάμεις που μπορούν να το στρέψουν και προς τις δύο κατευθύνσεις, είτε να καταρρεύσει είτε να επεκταθεί περαιτέρω και προς τα έξω. Και για να είμαι ειλικρινής, αυτή τη στιγμή όντας μέσα σε αυτό το κίνημα, θεωρώ ότι είναι στο χέρι μας το πού θα πάει και πόσο καλά μπορούμε να οργανωθούμε και πόσο ενωτικοί μπορούμε να είμαστε και κατά πόσο μπορούμε να διατηρήσουμε μαχητική προοπτική. Με λίγο παραπάνω αισιοδοξία, ωστόσο, θεωρώ ότι στο σημείο που έχουμε φτάσει μέχρι στιγμής, δεν ξέρω πως αυτό μπορεί να γυρίσει πίσω, όπως ήταν πριν λίγους μήνες. Ελπίζουμε ότι αυτό που έχουμε τώρα μπορεί να διατηρηθεί, ακόμα και αν ο τρόπος που βλέπουμε αυτή την αντίσταση ίσως αλλάξει, ο τρόπος δηλαδή που οργανωνόμαστε και δρούμε. Ίσως οι μορφές να αλλάξουν, αλλά τα δίκτυα έχουν χτιστεί και ο κόσμος έχει κινητοποιηθεί. Τα θέματα έχουν χτιστεί για να μπορέσει να συνεχίσει.

► Ποια είναι τα αιτήματα του καμπ σας;

Το πρώτο αίτημα είναι το πανεπιστήμιο του Μάντσεστερ να διακόψει όποιες σχέσεις με την BAE Systems, από τους μεγαλύτερους κατασκευαστές όπλων στον κόσμο (ο μεγαλύτερος στη Βρε-

Αντικαπιταλιστική η πάλη για λεύτερη Παλαιστίνη

Η καταστολή δεν μας φοβίζει, γιατί δείχνει πόσο δυνατοί είμαστε. Αλλιώς δεν θα τους ένοιαζε να μας κάνουν να σιωπήσουμε και να σταματήσουμε

απάντηση που έχει η κυβέρνηση; Σας τρομάζει αυτό;

Η καταστολή της κυβέρνησης δεν μας φοβίζει, γιατί δείχνει πόσο δυνατοί είμαστε. Αλλιώς δεν θα τους ένοιαζε να μας κάνουν να σιωπήσουμε και να σταματήσουμε. Στη Βρετανία δεν βιώνουμε την άμεση και ωμή φυσική βία που είδαμε στις ΗΠΑ. Η βία εδώ είναι πιο ύπουλη θα έλεγα, με τη μορφή της συνεχούς παρακολούθησης. Προσπαθούν να μας αποστρατεύσουν και να μας «σπάσουν» εκ των έσω, αντί για χρήση άμεσης βίας. Ωστόσο, υπάρχουν και τα περιστατικά φυσικής βίας όπως πριν δυο εβδομάδες που η αστυνομία προσπάθησε να εκκενώσει την κατάληψη, αλλά δεν τα κατάφεραν, τους απωθήσαμε και τους κυνηγήσαμε μέχρι να φύγουν.

τανία). Συμμετέχουν στην παραγωγή των F-35, των αεροσκαφών τα οποία χρησιμοποιούνται στον βομβαρδισμό της Γάζας. Το πανεπιστήμιο έχει πολλά ερευνητικά και εκπαιδευτικά προγράμματα, χρησιμοποιεί έρευνες των φοιτητών και των καθηγητών προς όφελος της BAE, ερευνούν για να δουν πώς να χρησιμοποιούν την τεχνητή νοημοσύνη για να σκοτώνουν πιο αποτελεσματικά, για drones κλπ. Το δεύτερο είναι να κοπούν οι επαφές με το πανεπιστήμιο του Τελ Αβίβ. Τρίτο, διακοπή σχέσεων με το εβραϊκό πανεπιστήμιο της Ιερουσαλήμ, το οποίο είναι μερικώς χτισμένο σε κατεχόμενη γη. Υπάρχει προσπάθεια να μπει κοντά τους αυτά τα πανεπιστήμια, όπως έγινε παλιά με το απαρτχάιντ στη Νότιο Αφρική. Το επόμενο αίτημα είναι να εισαχθεί πολιτική ηθικής έρευνας στο πανεπιστήμιο, μιας και δεν υπάρχει καν κάποιο πρωτόκολλο για το πώς η έρευνα μας χρησιμοποιείται. Αρχή πρέπει να είναι «καμία έρευνα για την πολεμική βιομηχανία». Το τελευταίο αίτημα είναι «καμία πειθαρχική δίωξη στους φοιτητές που αντιστέκονται», κάτι που έχουμε δει έντονα.

► Είναι η καταστολή η μόνη

Η συστηματική προσπάθεια ποινικοποίησης των αγωνιζόμενων φοιτητών και οι απειλές σε βάρος τους από την Πρυτανεία, μετά την έναρξη των κινητοποιήσεων και το στήσιμο της κατασκήνωσης την 1^η Μαΐου, δεν επιτρέπει τη δημοσιοποίηση ούτε της φωτογραφίας ούτε του πραγματικού ονόματός της. Ακόμη και με ψευδώνυμο, ωστόσο, όσα λέει στο *Prin* είναι αποκαλυπτικά.

► Πολλές κυβερνήσεις χρησιμοποιούν τη δικαιολογία και τις κατηγορίες του αντισημιτισμού εναντίων όσων υποστηρίζουν την Παλαιστίνη. Εσείς νιώθετε αντισημίτες;

Οι καταγγελίες περί αντισημιτισμού που έχουν χρησιμοποιηθεί ως όπλο από την κυβέρνηση είναι ένας ακόμα μοχλός καταστολής. Είναι εντελώς αβάσιμες. Αυτές οι κυβερνήσεις μετατρέπουν σε όπλο τους μια ρητορική που έρχεται απευθείας από το Ισραήλ, το οποίο συγχωνεύει επίτηδες τον αντισημιτισμό με τον αντισιωνισμό. Είναι μια στοχευμένη τακτική ώστε να υπονομεύσουν το κίνημά μας. Θεωρώ πως ο μόνος τρόπος να το απορρίψουμε αυτό είναι ίσως με το να το αγνοήσουμε (σχεδόν). Το γνωρίζουμε ότι δεν είμαστε αντισημίτες και άρα συνεχίζουμε. Δεν είμαστε εδώ για να δικαιολογήσουμε τους εαυτούς μας και να ανοίξουμε ένα διάλογο που δεν έχει τέλος επειδή ακριβώς δεν έχει βάση. Αυτό είναι ένα αντιρατσιστικό κίνημα, που εναντιώνεται σε όλες τις μορφές καταπίεσης, με όποιον τρόπο και αν εμφανίζονται.

► Έχετε κάποιο μήνυμα προς τους φοιτητές στην Ελλάδα που θα θέλατε να μεταφέρετε;

Πρέπει να συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις, σε κάθε γωνιά, σε κάθε κωμόπολη, πόλη και πανεπιστήμιο και να πάμε αυτό το κίνημα μπροστά. Χρειαζόμαστε τη διεθνή αλληλεγγύη! Φωνάζουμε το σύνθημα «διεθνοποίηση της Ιντιφάντα» και αυτό πρέπει να κάνουμε: να διεθνοποιήσουμε την πάλη και την αντίσταση, κάθε φοιτητής/-τρια να το κάνουν κτήμα τους, να κινητοποιήσουν τους εαυτούς τους και τους γύρω τους. Να αντισταθούμε ενεργά στο σιωνισμό, γιατί σιωνισμός δεν είναι μόνο ό,τι βλέπουμε στο Ισραήλ. Είναι βαθιά ριζωμένος και ενσωματωμένος στα Ιδρύματα και τους θεσμούς της Δύσης. Γι' αυτό, πρέπει να συγκρουστούμε με κάθε απειλή του σιωνισμού όπου κι αν είναι, όπου κι αν είμαστε. Αυτή είναι μια πιο διευρυμένη πάλη. Είναι μια αντικαπιταλιστική και αντιιμπεριαλιστική πάλη και το τωρινό κίνημα είναι μια πλευρά της. Η απελευθέρωση της Παλαιστίνης, ωστόσο, είναι κάτι που θα πρέπει να βάλουμε όλες μας τις δυνάμεις να το πετύχουμε. Συνειδητοποιώντας ότι η απελευθέρωση της Παλαιστίνης είναι κομμάτι μιας ευρύτερης πάλης και διεκδίκησης ενάντια στον καπιταλισμό, ενάντια στον ιμπεριαλισμό, παγκοσμίως!

Γάζα

Κώστας Ζαχαρόπουλος

Η Παλαιστίνη αντέχει, Ισραήλ και ΗΠΑ πιέζονται

Μέσα στη λαίλαπα και το όργιο βίας απέναντι στον παλαιστινιακό λαό, συμβαίνει το εξής παράδοξο: Όσο το Ισραήλ προσπαθεί με νύχια και με δόντια να εξαφανίσει κάθε «επικίνδυνη» πληροφορία που διαρρέει στον υπόλοιπο κόσμο, από το λουκέτο στο Al Jazeera μέχρι την καταστολή οποιασδήποτε εγχώριας διαμαρτυρίας, οι φωνές για την Παλαιστίνη διαρκώς πληθαίνουν. Έτσι, το κάλεσμα που απευθύνει στην ανθρωπότητα ο αλύγιστος παλαιστινιακός λαός, μέσα από την αντίσταση του, φαίνεται να βρίσκει ανταπόκριση: Δεν σταματάμε να μιλάμε για την Γάζα! Δεν σταματάνε να μιλάνε οι φοιτητές στα κατειλημμένα campus των δυτικών πανεπιστημίων, δεν σταματάνε οι διαδηλωτές σε όλο τον κόσμο! Ακόμα και εθνικές κυβερνήσεις, όπως της Ισπανίας, της Νορβηγίας και της Ιρλανδίας, προχώρησαν σε επίσημη αναγνώριση του παλαιστινιακού κράτους, ενώ αναγκάζονται να ανεβάσουν τους τόνους κατά του Ισραήλ.

Παράλληλα, οι τελευταίες εξελίξεις από το επιβλητικό κτήριο του ΟΗΕ στην Νέα Υόρκη αποκρυσταλλώνουν μία κινητικότητα μηνών στα αστικά επιτελεία. Στις 10 Ιουνίου υπερψηφίστηκε το δεύτερο κατά σειρά κείμενο (είχαν μεσολαβήσει πολλά που απορρίφθηκαν από το αμερικανικό βέτο) που καλεί σε λήξη του πολέμου. Μπορούμε δε να σταθούμε σε δύο βασικά σημεία.

Πρώτο: Το ψήφισμα κατατέθηκε από τον σημαντικότερο εταίρο του κράτους-δολοφόνου του Ισραήλ, τις ΗΠΑ. Η κυβέρνηση Μπάιντεν βρίσκεται κατά έναν τρόπο με την πλάτη στον τοίχο. Από τη μία, προσπαθεί να διατηρήσει την προ-

νομιακή συμμαχία με το Ισραήλ, προσφέροντας πλήρη συναίνεση στη γενοκτονία μέσω του υλικοτεχνικού εξοπλισμού των IDF και, από την άλλη, επιχειρεί να φανεί ως η ειρηνοποιός δύναμη στην περιοχή με σκοπό τόσο να αντιμετωπίσει τις εγχώριες, ακόμα και εσωκομματικές αντιδράσεις όσο και να σταθεροποιήσει την επιρροή της σε μία Μέση Ανατολή που με γοργά βήματα κινείται προς το Ιράν και την Κίνα. Η αμήχανη θέση της αμερικανικής κυβέρνησης φάνηκε από δηλώσεις στελεχών της πως αν το Ισραήλ δεν συμμορφωθεί στο σχέδιο κατάπαυσης πυρός, θα εξετασθεί συμφωνία ΗΠΑ- Χαμάς μέσω Κατάρ, χωρίς να συμμετάσχει ο Νετανιάχου.

Σημείο δεύτερο - ή, αλλιώς, ο δαίμονας που κρύβεται στη λεπτομέρεια: Το σχέδιο τριών βημάτων των ΗΠΑ για «διαρκή κατάπαυση του πυρός» φαίνεται να στερείται κάποιων βασικών στοιχείων. Ενώ προβλέπει - σταδιακή - αποχώρηση των κατοχικών δυνάμεων από τον παλαι-

Οι δυνάμεις κατοχής ισοπέδωσαν μια γειτονιά και δολοφόνησαν σχεδόν 250 ανθρώπους για να ελευθερώσουν 4 ομήρους-αιχμαλώτους

στινιακό θύλακα, η διαδικασία ανοικοδόμησης της κατεστραμμένης Γάζας και η διακυβέρνησή της είναι, στην καλύτερη περίπτωση, ασαφής. Κάτι που ισχύει και για την απελευθέρωση χιλιάδων κρατουμένων από τις φυλακές και στα στρατόπεδα του Ισραήλ.

Ο μαχόμενος παλαιστινιακός λαός ξέρει πολύ καλά πως από τα γεράκια της Ουάσιγκτον δεν πρέπει να περιμένει την λύση για την απελευθέρωσή του. Και αν τώρα οι εκλογές και η γεωπολιτική προστάζουν την κυβέρνηση Μπάιντεν να προωθήσει

ειρηνευτικά σχέδια, είναι γνωστό πως οι σχέσεις του Ισραήλ με τις ΗΠΑ έχουν πολύ βαθιές ρίζες για να «ραγίσουν» από μία γενοκτονία.

Όσο, πάντως, συμβαίνουν αυτά, η εβδομάδα έφερε και μία ακόμα σημαντική εξέλιξη. Η είδηση της απελευθέρωσης τεσσάρων ομήρων-αιχμαλώτων από την επιχείρηση της 7^{ης} Οκτωβρίου έκανε σύνομα τον γύρο του κόσμου, με μαρτυρίες, πλάνα και άρθρα που θυμίζουν ταινία δράσης του Χόλιγουντ και τα ισραηλινά στρατεύματα σε ρόλο «ηρωικών Ράμπο». Οι διθύραμβοι αυτοί βέβαια δεν αναφέρουν πως το κόστος για αυτή την επιχείρηση ήταν περίπου 250 Παλαιστίνιοι νεκροί - δηλαδή 50 για κάθε ένα όμηρο.

Μάλιστα, η απελευθέρωση των 4 ήταν τόσο σημαντικό νέο που έκανε τον ηγέτη της ισραηλινής αντιπολίτευσης και βασικό στέλεχος του πολεμικού συμβουλίου, Μπένι Γκαντζ, να αναθεωρήσει την προαναγγελλμένη παραίτησή του και να παραμείνει στην κυβέρνηση εθνικής ενότητας. Επομένως, όσο ο πόλεμος συνεχίζει και μετράει βήματα βαθύτερα στην Γάζα, το πολεμοχαρές τμήμα του Ισραήλ μένει ικανοποιημένο και δεν υπάρχει ανάγκη για «αντάρτικα» ή εναλλακτικά σχέδια.

Πλέον, έχουμε εισέλθει στον ένατο μήνα της γενοκτονίας στην Παλαιστίνη. Τα τύμπανα του πολέμου χτυπούν ακόμα, με ίσως ελαφρώς αλλαγμένο ρεπερτόριο και σίγουρα με την αντίσταση στην Παλαιστίνη να συνεχίζεται και τις φωνές διαμαρτυρίας να πληθαίνουν. Μένει να φανεί τελικά αν οι λαοί, μέσα από την πάλη τους, θα καταφέρουν να επιβάλλουν αυτήν τη φορά ειρήνη και ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων ενός χλιοπονεμένου, αλλά ακόμη όρθιου λαού.

✉ **γράμμα** Ισπανία • της Σοφίας Κυριακίδη
από

Μεγάλη ηττημένη η Αριστερά

Σε αυτές τις Ευρωεκλογές, οι Ισπανοί έδωσαν την πρωτιά με 34.2% στο Λαϊκό Κόμμα (μοιάζει αρκετά με τη ΝΔ, έχοντας στις τάξεις του από νεοφιλελεύθερους τεχνοκράτες μέχρι ακροδεξιούς νοσταλγούς του δικτάτορα Φράνκο). Το PP παρουσίασε άνοδο (της τάξης του 14%) σε σχέση με τις προηγούμενες Ευρωεκλογές, κάτι το οποίο το ίδιο ερμήνευσε ως «δημοψήφισμα» ενάντια στην κυβέρνηση του σοσιαλδημοκράτη Πέδρο Σάντσεθ (που ήρθε δεύτερος με 30.2%) και του κεντροαριστερού Sumar, η οποία έχει και τη στήριξη μικρό-

τερων κομμάτων της Χώρας των Βάσκων και της Καταλονίας.

Τη συντηρητική στροφή έρχεται να συμπληρώσει και η έντονη άνοδος της Ακροδεξιάς, με το VOX να συγκεντρώνει το 9.6% των ψήφων και να καταλαμβάνει την τρίτη θέση, έναντι 6.2% και πέμπτη θέση το 2019. Στην ακροδεξιά παλέτα προστίθεται και ο νεοσύστατος εκλογικός σχηματισμός «Το Πάρτι Τελείωσε» του Άλβισε Πέρεθ, ο οποίος συγκέντρωσε 4.6% των ψήφων. Πρόκειται για έναν σχετικά νέο πολιτικό, που «έχτισε» το εκλογικό του ακροατήριο κυρίως μέσω του Instagram, απευθυνόμενος σε ένα «απολίτικο» τμήμα της ισπανικής νεολαίας. Είχε ανοιχτά alt-right λόγο που επικεντρώ-

νόταν κυρίως σε μία αντισυστημική φρασεολογία, κόντρα στη διαφθορά γενικότερα, με βασικούς στόχους πολιτικούς της σοσιαλδημοκρατίας και της Αριστεράς. Ο ίδιος δηλώνει θαυμαστής του, επίσης, ακροδεξιού «τεχνοαναρχοκαπιταλιστή» προέδρου του Ελ Σαλβαδόρ, Ναγίμπ Μπουκέλε, αλλά και του Αργεντινίου Χαβιέρ Μιλέι.

Μεγάλος ηττημένος είναι η ισπανική Αριστερά σε όλες τις εκφάνσεις της. Το Sumar (με πυλώνα το ΚΚ) της Γιολάντα Ντίαθ δεν κατάφερε να ξεπεράσει το 4.7%, με τους Podemos να ακολουθούν με μόλις 3.3%. Τα δύο κόμματα δεν κατάφεραν να φτάσουν το 10.1% που είχαν αθροιστικά στις ευρωεκλογές του 2019.

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ

► Οι «δούρειοι ίπποι» του Μιλέι

Πρωταγωνιστικό ρόλο στις κινητοποιήσεις που γίνονται στην Αργεντινή έχει το Partido Obrero, καθώς και συλλογικότητες, όπως το Polo Obrero και οι «πικετέρος». Την ίδια στιγμή, και καθώς η όξυνση της ταξικής σύγκρουσης ρίχνει τα προσώπια, αποκαλύπτεται ότι στο πλευρό του προέδρου της χώρας – ο οποίος στη Γερουσία ελέγχει επισήμως μόνο 7 από τα 72 μέλη της – και του κεφαλαίου, που απαιτεί την πάση θυσία προώθηση των μεταρρυθμίσεων, τάσσονται μια σειρά κόμματα και παράγοντες που θεωρητικά ανήκουν στην αντιπολίτευση. Ανάμεσά τους είναι και πρώην στελέχη κεντροαριστερών κυβερνήσεων, όπως ένας πρώην υπουργός Οικονομικών της Κριστίνα Φερνάντεζ. Πολλά ερωτηματικά προκαλεί και η στάση της πλειοψηφίας της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της CGT, που συνεχίζει να αρνείται κατηγορηματικά την κήρυξη γενικής απεργίας και τη γενίκευση του αγώνα, για να πέσουν οι νόμοι και ο Μιλέι.

Σε μάχη με τις δυνάμεις καταστολής εκτυλίχθηκαν οι μαζικές διαδηλώσεις έξω από το Κογκρέσο της Αργεντινής, την ώρα που η κυβέρνηση Μιλέι επιχειρούσε να περάσει το νέο, και εξοντωτικό για τον λαό μνημόνιο, στο πλαίσιο της συμφωνίας του με το ΔΝΤ. Παρά την έγκρισή του, ο αγώνας οδεύει προς κλιμάκωση, καθώς εκατομμύρια Αργεντινοί δεν έχουν πλέον σχεδόν τίποτα να χάσουν...

► Ένοπλες συγκρούσεις: Ρεκόρ από το 1946

Τα τελευταία χρόνια δεν καταρρίπτονται μόνο τα ρεκόρ των υψηλότερων θερμοκρασιών στον πλανήτη. Ταυτόχρονα, όπως έδειξε έρευνα του πανεπιστημίου της Ουπάλα, το 2023 καταγράφηκαν οι περισσότερες (59) ένοπλες συγκρούσεις εντός κρατών από το 1946, ενώ η προηγούμενη τριετία ήταν η πιο βίαιη εδώ και τουλάχιστον τρεις δεκαετίες. Όπως είναι αναμενόμενο, η τάση αυτή προκάλεσε και περισσότερους θανάτους

στρατιωτών και αμάχων: Σύμφωνα με τα ίδια στοιχεία, πέρυσι έχασαν τη ζωή τους σε μάχες, άμεσα ή ως «παράπλευρες απώλειες», κάπου 122.000 άνθρωποι, αριθμός υπερδιπλάσιος έναντι του 2022 – με τους περισσότερους να αφορούν τον πόλεμο στην Ουκρανία (υπολογίζονται σε 71.000) και τη Λωρίδα της Γάζας (23.000, με τη συντριπτική πλειοψηφία μετά τις 7 Οκτωβρίου). «Η βία παγκοσμίως δεν ήταν ποτέ τόσο οξυμένη μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου», τόνισε η συντάκτρια της έκθεσης.

► Διάσκεψη χωρίς ειρήνη για την Ουκρανία

Ουδείς έχει αυταπάτη ότι η διεθνής διάσκεψη που πραγματοποιείται χθες και σήμερα στην Ελβετία, για τον πόλεμο στην Ουκρανία, μπορεί να οδηγήσει στη λήξη του. Είναι κάτι που αποκλείει τόσο ο αποκλεισμός της Ρωσίας από αυτήν, όσο και ο αριθμός των συμμετεχόντων (περίπου 90), στους οποίους δεν συμπεριλαμβάνεται η Κίνα, ενώ είναι μικρότερος από όσα κράτη έχουν στηρίξει τα ψηφίσματα υπέρ

του Κιέβου στη ΓΣ του ΟΗΕ. Αυτό, ωστόσο, δεν σημαίνει πως η διάσκεψη δεν έχει τη δική της ιδιαίτερη σημασία. Πολύ περισσότερο καθώς θα στείλει και άλλα ξεκάθαρα μηνύματα που θα αποδεικνύουν ότι, βραχυπρόθεσμα τουλάχιστον, επιδίωξη των ΗΠΑ και της Δύσης είναι η κλιμάκωση του πολέμου. Όπως η δεκαετής «αμυντική» συμφωνία των Αμερικανών με τον Ζελένσκι, καθώς και η ανάληψη απευθείας από το ΝΑΤΟ του συντονισμού για τον εξοπλισμό των Ουκρανών.

Κόσμος γνάποδα

του Γιώργου Μιχαηλίδη

Κομμουνιστικές... μπανάνες και ακροδεξιοί παραστρατιωτικοί

Αποζημίωση 38 εκατ. δολαρίων προς οχτώ οικογένειες Κολομβιανών που έχασαν μέλη τους από κολομβιανές παραστρατιωτικές μονάδες οι οποίες χρηματοδοτούνταν από την εταιρεία. Αυτό είναι το τίμημα που καλείται να πληρώσει η Chiquita μετά την προσφυγή θυμάτων σε αμερικανικά δικαστήρια. Αν και ισχυρίζεται ότι εκβιάστηκε να πληρώσει τη συγκεκριμένη παραστρατιωτική ομάδα από φόβο για την τύχη των εργαζομένων της, οι ισχυρισμοί της απορρίφθηκαν από το δικαστήριο ως αβάσιμοι. Αντιθέτως, σύμφωνα με την ετυμηγορία, η Chiquita φέρεται να χρηματοδότησε οικειοθελώς τις παραστρατιωτικές ομάδες την περίοδο 1997-2004 με περίπου 2 εκ. δολάρια και έναν διπλό σκοπό: Αφενός, να προστατεύσουν τα συμφέροντά της από τα κομμουνιστικά αντάρτικα της Κολομβίας και αφετέρου, να εκκαθαρίσουν από τους αντάρτες εκτεταμένες περιοχές στις οποίες υπήρχαν φυτείες μπανάνας.

Οι παραστρατιωτικές ομάδες για τις οποίες γίνεται λόγος είναι οι ακροδεξιές AUC (Μονάδες Αυτοάμυνας), που έδρασαν τη δεκαετία 1997-2008. Τα στελέχη τους έλαβαν εκπαίδευση από Ισραηλινούς τη δεκαετία του '80, σε Κολομβία και Ισραήλ. Πέραν δε της χρηματοδότησης, καράβια της Chiquita χρησιμοποιήθηκαν για μεταφορά όπλων των AUC αλλά και φορτίων κοκαΐνης, τα οποία με τη σειρά τους χρηματοδοτούσαν τους παραστρατιωτικούς. Η εταιρεία είχε αναγκαστεί από το 2007 να παραδεχτεί την εγγρήματη σχέση της με τις AUC, οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί τρομοκρατική οργάνωση στις ΗΠΑ από το 2001 αφού ευθύνονται για χιλιάδες θανάτους και βασανισμούς αριστερών και συνδικαλιστών στην Κολομβία, καθώς και μια σειρά παρανομίες όπως εμπόριο ναρκωτικών.

Ένα παράδειγμα αρκεί. Ο πατέρας μιας από τις οικογένειες που προσέφυγαν εργαζόταν στις φυτείες

μπανάνας της Chiquita. Ήταν συνδικαλιστής και το μόνο εργαζόμενο μέλος της οικογένειάς του. Το 1997, αιχμαλωτίστηκε, βασανίστηκε, αποκεφαλίστηκε και κατόπιν διαμελίστηκε από τις AUC ως συνεργάτης των κομμουνιστών.

Η απόφαση είναι ιδιαίτερα σημαντική καθώς ο δικαστικός αγώνας κρατάει από το 2007, με την Chiquita να καταφέρνει επί δεκαεπτά συναπτά έτη διαρκώς να ξεγλιστράει. Τώρα εμφανίζεται έτοιμη να ασκήσει έφεση επί της ετυμηγορίας όμως, όπως σημειώνεται, η υπόθεση των οκτώ οικογενειών που τελικά δικαιώθηκαν αποτελεί μόνο το 1% του συνόλου των αιτημάτων που έχουν κατατεθεί εναντίον της. Κι αν κάποιος σπεύσουν να μιλήσουν περί απόδοσης δικαιοσύνης, εμείς θα «απορηίσουμε» γιατί μετά από τέτοιες αποκαλύψεις η εταιρεία δεν σφραγίζεται, οι ιδιοκτήτες της δεν φυλακίζονται κι η παρουσία της δεν δημεύεται...